

Bruksela, 13 maja 2022 r.
(OR. en)

9068/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0155 (COD)

JAI 641
ENFOPOL 256
CRIMORG 69
IXIM 119
DATAPROTECT 149
CYBER 170
COPEN 182
FREMP 98
TELECOM 216
COMPET 332
MI 388
CONSOM 117
DIGIT 97
CODEC 690
IA 71

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	12 maja 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 209 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego przepisy mające na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczanie

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 209 final.

Załącznik: COM(2022) 209 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.5.2022 r.
COM(2022) 209 final

2022/0155 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające przepisy mające na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci
w celach seksualnych i jego zwalczanie**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 209 final} - {SWD(2022) 209 final} - {SWD(2022) 210 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Konwencja o prawach dziecka oraz art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”)¹ określają jako prawa ochronę najlepszego interesu i dobra dziecka oraz dbałość o najlepszy interes i dobro dziecka. W 2021 r. Komitet Praw Dziecka podkreślił, że prawa te należy w równym stopniu chronić w środowisku cyfrowym². Ochrona dzieci, zarówno w internecie, jak i poza nim, jest priorytetem Unii.

Co najmniej jedno na pięć dzieci pada ofiarą przemocy seksualnej w dzieciństwie³. Z ogólnoswiatowego badania z 2021 r. wynika, że więcej niż jeden na trzech respondentów został w dzieciństwie poproszony o zrobienie w sieci czegoś o wyrażnie seksualnym charakterze, a ponad połowa doświadczyła w internecie jakiejś formy niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych⁴. Dzieci z niepełnosprawnością są narażone na jeszcze większe ryzyko doświadczenia przemocy seksualnej: aż 68 % dziewcząt i 30 % chłopców z niepełnosprawnością intelektualną lub rozwojową jest wykorzystywanych seksualnie przed ukończeniem 18 roku życia⁵. Materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych są efektem fizycznego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Ich wykrywanie i zgłaszanie jest niezbędne, by zapobiegać ich powstawaniu i rozpowszechnianiu, a także stanowi ważny środek identyfikacji ofiar i udzielania im pomocy. Pandemia naraziła dzieci na znacznie większą liczbę niechcianych kontaktów w internecie, w tym nakłanianie do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Pomimo faktu, że niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci oraz materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych są w całej UE uznawane za przestępstwo na mocy dyrektywy w sprawie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych⁶, przyjętej w 2011 r., jasne jest, że UE nadal nie jest w stanie chronić dzieci, aby nie stały się ofiarą niegodziwego traktowania w celach seksualnych, oraz że szczególnym wyzwaniem jest bezpieczeństwo w internecie.

Dlatego też dnia 24 lipca 2020 r. Komisja Europejska przyjęła strategię UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych⁷, w której przedstawiono kompleksową reakcję na rosnące zagrożenie, jakim jest niegodziwe

¹ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, [2012/C 326/02](#), 26 października 2012 r.

² [Komentarz ogólny ONZ nr 25 \(2021\)](#) na temat praw dziecka w odniesieniu do środowiska cyfrowego.

³ [Kampania „Jedno na Pięć”](#), Rada Europy, 2010–2015.

⁴ [Badanie przeprowadzone przez Economist Impact](#) wśród ponad 5 000 osób w wieku 18–20 lat w 54 krajach, opublikowane w [Global Threat Assessment, WeProtect Global Alliance, 2021](#)

⁵ Specjalny przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ ds. zapobiegania przemocy wobec dzieci, [dzieci z niepełnosprawnością](#)

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW.

⁷ [Strategia UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych](#), COM(2020) 607, z dnia 24 lipca 2020 r., s. 2.

traktowanie dzieci w celach seksualnych, zarówno w internecie, jak i poza nim; obejmuje ona poprawę działań prewencyjnych i prowadzenia dochodzeń oraz poprawę w zakresie udzielania pomocy ofiarom. Strategia zawiera osiem inicjatyw mających na celu stworzenie solidniejszych ram prawnych zapewniających ochronę dzieci i ułatwiających skoordynowane podejście obejmujące wiele podmiotów zaangażowanych w ochronę i wspieranie dzieci. Inicjatywy te mają na celu zidentyfikowanie luk prawnych i zapewnienie, by prawo Unii umożliwiło skuteczną reakcję, intensyfikowanie wysiłków w zakresie egzekwowania prawa na poziomie krajowym i unijnym, umożliwienie państwom UE lepszej ochrony dzieci przez zapobieganie, zwiększenie wysiłków branży w celu zapewnienia ochrony dzieci korzystających z oferowanych przez nią usług oraz poprawę ochrony dzieci w skali globalnej dzięki współpracy wielu zainteresowanych stron. Tej ukierunkowanej strategii towarzyszą inne działania uzupełniające. W dniu 24 marca 2021 r. Komisja Europejska przyjęła kompleksową strategię UE na rzecz praw dziecka, w której proponuje wzmocnione środki ochrony dzieci przed wszelkimi formami przemocy, w tym przed wykorzystywaniem w internecie. Ponadto Komisja zachęca przedsiębiorstwa do kontynuowania działań mających na celu wykrywanie, zgłaszanie i usuwanie ze swoich platform i usług nielegalnych treści internetowych, w tym dotyczących niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Proponowana Europejska deklaracja praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie⁸ zawiera także zobowiązanie do ochrony wszystkich dzieci przed nielegalnymi treściami, wykorzystywaniem, manipulacją i niegodziwym traktowaniem w internecie, a także do zapobiegania wykorzystywaniu przestrzeni cyfrowej do popełniania lub ułatwiania przestępstw⁹.

W tym kontekście szczególnie ważną rolę odgrywają dostawcy usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej („dostawcy usług”). Ich odpowiedzialne i należyte zachowanie jest niezbędne do zapewnienia bezpiecznego, przewidywalnego i godnego zaufania środowiska internetowego oraz do korzystania z praw podstawowych zagwarantowanych w Karcie. Rozpowszechnianie obrazów i nagrań wideo przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, które gwałtownie wzrosło wraz z rozwojem świata cyfrowego, utrwała szkodę, jakiej doświadczają ofiary, a przestępcy za pośrednictwem tych usług znaleźli nowe możliwości uzyskania dostępu do dzieci i ich wykorzystywania.

Niektórzy dostawcy usług już teraz dobrowolnie stosują technologie pozwalające wykrywać, zgłaszać i usuwać przypadki niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w ramach swoich usług. Jednak działania podejmowane przez dostawców usług są bardzo zróżnicowane – zdecydowana większość zgłoszeń pochodzi od kilku dostawców, a znaczna liczba dostawców nie podejmuje żadnych działań. Jakość i przydatność zgłoszeń otrzymywanych przez unijne organy egzekwowania prawa od dostawców usług również znacznie się różnią. Mimo to organizacje takie jak Krajowe Centrum ds. Zaginionych i Wykorzystywanych Dzieci („NCMEC”), do których dostawcy usług w USA są zobowiązani na mocy prawa amerykańskiego zgłaszać przypadki, gdy pozyskają wiedzę o niegodziwym traktowaniu dzieci w celach seksualnych w ramach świadczonych przez nich usług, otrzymały w 2020 r. ponad 21 mln zgłoszeń, z czego ponad 1 mln dotyczyło państw członkowskich UE.

⁸ Proponowana Europejska deklaracja praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie. [COM\(2022\) 28](#), z dnia 26 stycznia 2022 r.

⁹ [Strategia UE na rzecz praw dziecka](#), COM(2021) 142, z dnia 24 marca 2021 r.

Najnowsze dane dotyczące zgłoszeń za 2021 r. wskazują na dalszy wzrost, zbliżając się do granicy 30 mln¹⁰.

Mimo istotnego wkładu niektórych dostawców usług, dobrowolne działania okazały się niewystarczające, aby rozwiązać problem niewłaściwego wykorzystywania usług *online* do celów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. W związku z tym kilka państw członkowskich rozpoczęło prace nad przygotowaniem i przyjęciem przepisów krajowych mających na celu zwalczanie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Jak wykazano w sprawozdaniu z oceny skutków dołączonym do niniejszego wniosku, efektem tego jest powstanie rozbieżnych wymogów krajowych, co z kolei prowadzi do jeszcze większego rozdrobnienia jednolitego rynku cyfrowego w odniesieniu do usług¹¹. W tym kontekście konieczne są jednolite unijne przepisy dotyczące wykrywania, zgłaszania i eliminowania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, które uzupełnią akt o usługach cyfrowych, zlikwidują istniejące bariery na jednolitym rynku cyfrowym i zapobiegają ich rozprzestrzenianiu się¹². Przeciwdziałanie ryzyku rozdrobnienia za pośrednictwem niniejszego wniosku musi uwzględniać potrzebę zagwarantowania dzieciom podstawowych praw do opieki i ochrony ich dobra, zdrowia psychicznego i najlepszego interesu, a także wspierać ogólny interes publiczny w celu skutecznego zapobiegania poważnym przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania.

Aby sprostać tym wyzwaniom oraz w odpowiedzi na wezwania Rady i Parlamentu Europejskiego, celem niniejszego wniosku jest zatem ustanowienie jasnych i zharmonizowanych ram prawnych w zakresie zapobiegania zjawisku niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczania. Wniosek ma na celu zapewnienie dostawcom usług pewności prawa co do ich obowiązków w zakresie oceny i ograniczania ryzyka oraz, w stosownych przypadkach, wykrywania, zgłaszania i eliminowania tego rodzaju niegodziwego traktowania w ramach świadczonych przez nich usług w sposób zgodny z prawami podstawowymi określonymi w Karcie oraz ogólnymi zasadami prawa Unii. W zwalczaniu zjawiska niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych pojawiającego się w internecie w grę wchodzi ważne prawa i interesy po wszystkich stronach. Dlatego szczególnie ważne jest zapewnienie sprawiedliwej równowagi między środkami mającymi na celu ochronę dzieci pokrzywdzonych w wyniku niegodziwego traktowania w celach seksualnych i ich praw podstawowych, a tym samym osiągnięcie istotnych celów związanych z ogólnym interesem społecznym, a prawami podstawowymi innych użytkowników i dostawców usług.

¹⁰ Liczba zgłoszeń w 2021 r. wynosząca około 29,4 mln stanowi wzrost o 35 % w porównaniu z rokiem poprzednim, wyciąg z danych dotyczących UE w systemie CyberTipline prowadzonym przez [NCMEC](#), wizyta 11 marca 2022 r.

¹¹ Ilustruje to powoływanie różnych nowych lub istniejących organów odpowiedzialnych za monitorowanie i egzekwowanie różnych obowiązków mających zastosowanie do różnych rodzajów dostawców usług, zgodnie z ograniczeniami wynikającymi z prawa krajowego państw członkowskich. Aby uzyskać więcej informacji, zob. sekcja 3 załącznik 5 do sprawozdania z oceny skutków dołączonego do niniejszego wniosku.

¹² Zob. sekcja 4, *Fragmentation of rules for digital services [Rozdrobnienie przepisów dotyczących usług cyfrowych]*, w [Business Journeys on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers](#) [Podróże służbowe po jednolitym rynku: praktyczne przeszkody i bariery], SWD(2020) 54, 10 marca 2020 r.

Z tego względu w niniejszym wniosku określono ukierunkowane środki, które są proporcjonalne do ryzyka niewłaściwego wykorzystywania danej usługi do celów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie i podlegają surowym warunkom i zabezpieczeniom. Ma on również na celu zagwarantowanie, że dostawcy usług będą mogli wywiązać się ze swoich obowiązków dzięki ustanowieniu Unijnego Centrum na rzecz Zapobiegania Niegodziwemu Traktowaniu Dzieci w Celach Seksualnych oraz Walki z tym Zjawiskiem („Unijne Centrum”), które będzie ułatwiać i wspierać wdrażanie niniejszego rozporządzenia, a tym samym pomagać w usuwaniu przeszkód na rynku wewnętrznym, zwłaszcza w związku z wynikającymi z niniejszego rozporządzenia obowiązkami dostawców w zakresie wykrywania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, zgłaszania ich i usuwania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych. W szczególności Unijne Centrum będzie tworzyć, utrzymywać i obsługiwać bazy danych wskaźników niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, z których dostawcy usług będą musieli korzystać w celu wypełnienia obowiązków w zakresie wykrywania. Z tego względu bazy danych powinny być gotowe przed wejściem w życie rozporządzenia. Aby to zapewnić, Komisja udostępniła już państwom członkowskim środki finansowe na pomoc w przygotowaniu tych baz danych. Unijne Centrum powinno także wykonywać określone zadania uzupełniające, takie jak udzielanie właściwym organom krajowym pomocy w realizacji ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz udzielanie ofiarom wsparcia w związku z obowiązkami dostawców usług. Powinno ono także wykorzystywać swoją centralną pozycję, aby ułatwiać współpracę i wymianę informacji oraz wiedzy eksperckiej, także w celu kształtowania polityki opartej na dowodach oraz zapobiegania. Zapobieganie stanowi priorytet w działaniach Komisji podejmowanych w celu zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek stanowi wywiązanie się ze zobowiązań podjętych w Strategii UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, w szczególności zobowiązania do przedłożenia wniosków ustawodawczych, aby skutecznie zwalczać niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, w tym w drodze nałożenia na dostawców usług wymogu wykrywania znanego materiału prezentującego seksualne wykorzystywanie dzieci, oraz zobowiązania do działania na rzecz utworzenia europejskiego centrum na rzecz zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych oraz walki z tym zjawiskiem. Aktualne ramy prawne UE w tym obszarze obejmują przepisy Unii dotyczące niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, takie jak dyrektywa w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych oraz rozporządzenie (UE) 2021/1232 w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie¹³, które będą stosowane do dnia 3 sierpnia 2024 r. („rozporządzenie tymczasowe”).

¹³ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2021/1232](#) z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie (Tekst mający znaczenie dla EOG).

Nakładając na dostawców usług obowiązek wykrywania, zgłaszania, blokowania i usuwania ze swoich usług materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wniosek umożliwi lepsze wykrywanie, dochodzenie i ściganie przestępstw objętych dyrektywą w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Proponowane prawodawstwo uzupełni nową Europejską strategię na rzecz lepszego internetu dla dzieci¹⁴, której celem jest stworzenie bezpiecznych doświadczeń cyfrowych dla dzieci oraz promowanie umacniania praw cyfrowych.

Unijne Centrum powinno ściśle współpracować z Europol. Będzie ono otrzymywać zgłoszenia od dostawców usług, sprawdzać je celem uniknięcia zgłoszeń oczywistych fałszywych alarmów i przekazywać je Europolowi oraz krajowym organom ścigania. Przedstawiciel Europolu będzie wchodził w skład zarządu Unijnego Centrum. Z kolei przedstawiciel Unijnego Centrum może wejść w skład zarządu Europolu, aby zapewnić dalszą skuteczną współpracę i koordynację.

Proponowane prawodawstwo przyczyni się także do osiągnięcia celów określonych w kilku instrumentach prawa międzynarodowego. Istotne w tym względzie są konwencja Rady Europy z Lanzarote o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych¹⁵, ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie UE, która ustanawia minimalne wymogi dotyczące prawa karnego materialnego, pomocy ofiarom i programów interwencyjnych, oraz budapesztańska konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości¹⁶, ratyfikowana przez prawie wszystkie państwa członkowskie UE, która nakłada na strony obowiązek wprowadzenia do ustawodawstw określonych przestępstw związanych z materiałami przedstawiającymi niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek oparto na ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych¹⁷ (RODO). Aby przetwarzać dane osobowe nieodłącznie związane z dobrowolnym wykrywaniem i zgłaszaniem niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, dostawcy usług w praktyce zazwyczaj powołują się na różne podstawy przetwarzania danych osobowych przewidziane w RODO. We wniosku przedstawiono system ukierunkowanych nakazów wykrywania oraz określono warunki wykrywania, gwarantując większą pewność prawa w podejmowaniu tych czynności. W odniesieniu do obowiązkowych czynności związanych z wykrywaniem i obejmujących przetwarzanie danych osobowych, we wniosku, a w szczególności w nakazach wykrywania wydawanych na jego podstawie, określono podstawy takiego przetwarzania, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) RODO, który zezwala na przetwarzanie danych osobowych, jeśli jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, nałożonego przepisami Unii lub państwa członkowskiego.

¹⁴ COM(2022) 212, z dnia 11 maja 2022 r.

¹⁵ Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych, CETS nr 201, 25 października 2007 r.

¹⁶ Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości, ETS nr 185, 23 listopada 2001 r.

¹⁷ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/679](#) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Wniosek obejmuje między innymi dostawców usług elektronicznej łączności interpersonalnej, podlegających przepisom krajowym wdrażającym dyrektywę o prywatności i łączności elektronicznej¹⁸ oraz jej proponowaną zmianę, będącą obecnie przedmiotem negocjacji¹⁹. Środki wymienione we wniosku pod niektórymi względami ograniczają zakres praw i obowiązków na podstawie właściwych przepisów tej dyrektywy, mianowicie w odniesieniu do czynności, które są bezwzględnie konieczne do wykonania nakazów wykrywania. W tym względzie wniosek obejmuje stosowanie art. 15 ust. 1 tej dyrektywy przez analogię.

Wniosek jest spójny także z dyrektywą o handlu elektronicznym oraz z wnioskiem dotyczącym aktu o usługach cyfrowych (DSA)²⁰, w kwestii którego niedawno osiągnięto wstępne porozumienie polityczne między współprawodawcami²¹. We wniosku ustanawia się zwłaszcza szczegółowe wymogi dotyczące zwalczania konkretnych form nielegalnej działalności prowadzonej w internecie oraz nielegalnych treści przekazywanych w internecie w połączeniu z szeregiem zabezpieczeń. W ten sposób wniosek będzie stanowił uzupełnienie ogólnych ram przewidzianych w akcie o usługach cyfrowych po ich przyjęciu. Wniosek oparto na ramach horyzontalnych aktu o usługach cyfrowych, w miarę możliwości traktując je jako scenariusz odniesienia oraz w razie potrzeby ustanawiając bardziej szczegółowe przepisy dotyczące szczególnych przypadków zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Na przykład niektórzy dostawcy usług mogą podlegać bardziej ogólnemu obowiązkowi oceny ryzyka systemowego związanego z korzystaniem z ich usług na podstawie aktu o usługach cyfrowych, a także zawartemu w niniejszym wniosku uzupełniającemu obowiązkowi dokonywania szczegółowej oceny ryzyka niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Dokonując bardziej szczegółowej oceny ryzyka, tacy dostawcy usług mogą opierać się na bardziej ogólnej ocenie ryzyka, a z kolei szczegółowe ryzyko zidentyfikowane w odniesieniu do dzieci korzystających z ich usług na podstawie szczegółowej oceny ryzyka zgodnie z niniejszym wnioskiem może stanowić podstawę dla bardziej ogólnych środków ograniczających ryzyko, które także będą służyły wywiązaniu się z obowiązków nałożonych na podstawie aktu o usługach cyfrowych.

W dyrektywie o handlu elektronicznym oraz w akcie o usługach cyfrowych zakazano państwom członkowskim nakładania na dostawców usług pośrednich ogólnych obowiązków monitorowania lub aktywnego poszukiwania faktów lub okoliczności wskazujących na nielegalną działalność. Chociaż dokładne nakreślenie granic tego zakazu skierowanego do państw członkowskich następuje stopniowo, celem proponowanego rozporządzenia jest zachowanie zgodności z podstawowym wymogiem sprawiedliwego wyważenia różnych sprzecznych praw podstawowych leżącym u podstaw tego zakazu, uwzględniając konkretny kontekst zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz mając na uwadze ważność istotnego interesu publicznego. Cel ten ma zostać osiągnięty w szczególności poprzez ukierunkowanie zakresu obowiązków nałożonych na zagrożonych dostawców usług oraz poprzez ustanowienie zbioru jasnych i ostrożnie wyważonych

¹⁸ [Dyrektywa 2000/31/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego.

¹⁹ [Dyrektywa 2002/58/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej).

²⁰ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych ([akt o usługach cyfrowych](#)) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE, COM(2020) 825 final z dnia 15 grudnia 2020 r.

²¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/IP_22_2545

przepisów i zabezpieczeń, w tym poprzez jasne określenie zamierzonych celów oraz rodzaju odnośnych materiałów i czynności, podejścia opartego na analizie ryzyka, zakresu i charakteru istotnych obowiązków, przepisów dotyczących zaskarżenia oraz istotnego nadzoru i mechanizmów przejrzystości. Obejmuje to także stanowcze środki mające ułatwić i wspomagać wdrażanie, a zatem ograniczać obciążenia nałożone na dostawców usług.

Realizacja głównych celów wniosku pomoże także ofiarom. Proponowane rozporządzenie jest zatem zgodne z dyrektywą o prawach ofiar, stanowiąc instrument horyzontalny służący poprawie dostępu ofiar do ich praw²².

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną wspierania działań w tej dziedzinie jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W artykule tym przewidziano ustanowienie środków niezbędnych dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Art. 114 stanowi właściwą podstawę prawną rozporządzenia, którego celem jest harmonizacja wymogów nałożonych na dostawców istotnych usług *online* na jednolitym rynku cyfrowym. Jak wspomniano powyżej, bariery na jednolitym rynku cyfrowym dla usług zaczęły pojawiać się po wprowadzeniu przez niektóre państwa członkowskie rozbieżnych przepisów krajowych, których celem jest celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczanie.

Celem proponowanego rozporządzenia jest eliminacja istniejących rozbieżności oraz zapobieganie pojawianiu się w przyszłości przeszkód, które wynikałyby z dalszego stosowania takich przepisów krajowych. Biorąc pod uwagę ściśle transgraniczny charakter świadczenia usług *online*, brak działań ze strony UE oznacza pozostawienie przestrzeni dla rozdrobnienia ram regulacyjnych w przepisach krajowych, co spowoduje obciążenie dostawców usług obowiązkiem zapewnienia zgodności z rozbieżnymi przepisami krajowymi oraz stworzy nierówne warunki dla dostawców usług w całej UE, jak również potencjalne luki prawne.

• Pomocniczość

Zgodnie z zasadą pomocniczości UE może podejmować działania jedynie wówczas, gdy założone cele można lepiej osiągnąć na poziomie Unii, a nie w wyniku samodzielnego działania państw członkowskich.

Wprowadzając środki w celu zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i zwalczania takiego traktowania, państwa członkowskie nie mogą samodzielnie osiągnąć celu zapewnienia równych szans dla dostawców usług na jednolitym rynku cyfrowym. Jak wspomniano, państwa członkowskie zaczęły nakładać na dostawców usług wymogi dotyczące zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych

²² [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE](#) z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW.

w internecie. Nawet te państwa członkowskie, które jeszcze nie wprowadziły takich wymogów, w coraz większym stopniu rozważają wprowadzenie w tym celu środków na poziomie krajowym. Dostawcy usług objęci takimi wymogami zazwyczaj jednak prowadzą działalność na poziomie transgranicznym, często w całej UE, lub mają taki zamiar. Zatem krajowe wymogi przeciwdziałania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie nałożone na takich uczestników rynku zwiększają rozdrobnienie na jednolitym rynku cyfrowym i powodują, że dostawcy usług muszą ponosić znaczne koszty przestrzegania przepisów, a ponadto nie są wystarczająco skuteczne z uwagi na transgraniczny charakter przedmiotowych usług.

Tylko podjęcie działań na poziomie UE umożliwi osiągnięcie celu, jakim jest eliminacja barier na jednolitym rynku cyfrowym dla przedmiotowych usług, zwiększając pewność prawa w przypadku dostawców usług i zmniejszając koszty przestrzegania przepisów, gwarantując jednocześnie, że nałożone na uczestników rynku wymogi zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie są skuteczne dzięki ich jednolitemu stosowaniu w wymiarze transgranicznym w całej UE. Z tego względu działania ze strony UE są konieczne do osiągnięcia celów proponowanego rozporządzenia i stanowią istotną wartość dodaną w porównaniu z działaniami na poziomie krajowym.

- **Proporcjonalność**

Celem wniosku jest eliminacja istniejących barier w świadczeniu istotnych usług w ramach jednolitego rynku cyfrowego oraz zapobieganie powstawaniu dodatkowych barier przy jednoczesnym umożliwieniu skutecznego zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z prawem Unii. Aby osiągnąć ten cel, we wniosku wprowadzono ściśle ukierunkowane i jednolite obowiązki w zakresie oceny i ograniczania ryzyka, w razie potrzeby uzupełnione o nakazy wykrywania, zgłaszania oraz usuwania treści przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych. Obowiązki te mają zastosowanie do właściwych dostawców oferujących usługi na jednolitym rynku cyfrowym bez względu na to, gdzie znajduje się ich główna siedziba.

Proponowane przepisy mają zastosowanie wyłącznie do dostawców określonych rodzajów usług *online*, którzy wykazali, że są narażeni na niewłaściwe korzystanie z ich usług w celu rozpowszechniania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub nagabywania dzieci w celach seksualnych, zwłaszcza z powodu właściwości technicznych tych usług lub struktury wiekowej ich typowych użytkowników. Zakres obowiązków jest ograniczony do tego, co jest bezwzględnie konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionych celów. Obowiązkom towarzyszą środki służące minimalizacji obciążeń nałożonych na takich dostawców usług, jak również wprowadzenie szeregu zabezpieczeń w celu zminimalizowania ingerencji w prawa podstawowe, w szczególności prawo do prywatności użytkowników usług.

Aby zredukować liczbę przypadków fałszywie pozytywnych i zapobiec składaniu błędnych zgłoszeń organom ścigania oraz zminimalizować obciążenia administracyjne i finansowe nałożone na dostawców usług, we wniosku przewidziano między innymi utworzenie Unijnego Centrum jako podstawowego koordynatora wdrażania obowiązków nałożonych na dostawców. Do zadań Unijnego Centrum należy między innymi ułatwianie dostawcom usług dostępu do wiarygodnych technologii wykrywania; udostępnianie wskaźników tworzonych na

podstawie przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, zweryfikowanych przez sądy lub niezależne organy administracyjne państw członkowskich, do celów wykrywania; udzielanie – na wniosek – określonej pomocy w związku z dokonywaniem ocen ryzyka; a także udzielanie wsparcia w komunikacji z właściwymi organami krajowymi.

Proponowane rozporządzenie zawiera ponadto zabezpieczenia, które mają zapewnić, aby technologie wykorzystywane w celu wykrywania, zgłaszania i usuwania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych zgodnie z nakazem wykrywania w jak najmniejszym stopniu naruszały prywatność oraz były zgodne z aktualnym stanem techniki w branży, a niezbędne przeglądy przeprowadzane były na zasadzie anonimowości, natomiast w przypadku wykrycia potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie działania podejmowane były wyłącznie w celu identyfikacji użytkownika. Gwarantuje ono podstawowe prawo do skutecznego środka odwoławczego na wszystkich etapach odpowiednich działań, od wykrycia do usunięcia, a przechowywanie usuniętych materiałów i powiązanych danych ogranicza do tego, co jest bezwzględnie konieczne na potrzeby realizacji wymienionych określonych celów. Z tego względu w proponowanym rozporządzeniu ingerencja w prawo do ochrony danych osobowych użytkowników oraz ich prawo do poufności komunikacji ogranicza się do tego, co jest bezwzględnie konieczne do zapewnienia osiągnięcia celów tego rozporządzenia, czyli ustanowienia na rynku wewnętrznym zharmonizowanych przepisów dotyczących skutecznego zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie oraz zwalczania takiego traktowania.

- **Wybór instrumentu**

Art. 114 TFUE daje unijnym ustawodawcom możliwość przyjmowania rozporządzeń i dyrektyw. Ponieważ celem wniosku jest nałożenie jednolitych obowiązków na dostawców usług, którzy zazwyczaj oferują swoje usługi w więcej niż jednym państwie członkowskim lub mają taki zamiar, dyrektywa pozostawiająca margines dla rozbieżnych krajowych transpozycji przepisów UE nie byłaby odpowiednim środkiem do osiągnięcia istotnych celów. Rozbieżne przepisy krajowe transponujące wymogi nałożone na dostawców usług na podstawie niniejszego instrumentu doprowadziłyby do dalszego istnienia lub ponownego wprowadzenia tych barier, które niniejsza inicjatywa ma wyeliminować, na jednolitym rynku cyfrowym dla usług.

W przeciwieństwie do dyrektywy rozporządzenie zapewnia nakładanie takich samych obowiązków w jednolity sposób w całej UE. Ponadto rozporządzenie jest stosowane bezpośrednio, zapewnia przejrzystość i większą pewność prawa i dzięki niemu można uniknąć rozbieżnych transpozycji w państwach członkowskich. W związku z powyższym właściwym instrumentem, którego należy użyć do osiągnięcia celów tej inicjatywy, jest rozporządzenie. Co więcej, biorąc pod uwagę datę wygaśnięcia rozporządzenia tymczasowego, w tym przypadku nie byłoby wystarczająco dużo czasu na przyjęcie dyrektywy, a następnie transpozycję jej przepisów na poziomie krajowym.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Na przestrzeni dwóch lat Komisja konsultowała się z właściwymi zainteresowanymi stronami, aby zidentyfikować problemy w zakresie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, zarówno w internecie, jak i poza nim, oraz sposoby ich dalszego rozwiązywania. Konsultacje przeprowadzono w formie badań ankietowych, począwszy od otwartych konsultacji publicznych aż po ukierunkowane badania organów ścigania. Zorganizowano liczne spotkania grupowe ekspertów oraz spotkania dwustronne między Komisją a właściwymi zainteresowanymi stronami w celu omówienia potencjalnych skutków ustawodawstwa w tej dziedzinie, a Komisja wzięła udział w odpowiednich warsztatach, konferencjach i wydarzeniach związanych z prawami dziecka.

W grudniu 2020 r. Komisja opublikowała wstępną ocenę skutków, której celem było poinformowanie obywateli i zainteresowanych stron o planowanej inicjatywie oraz uzyskanie wstępnych informacji zwrotnych. Z informacji zwrotnych wynika, że istnieje znaczne poparcie dla zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Chociaż z zadowoleniem przyjęto holistyczną ideę potencjalnego Centrum oraz oczekiwaną poprawę w zakresie jasności prawa, zainteresowane strony z niektórych branż wyraziły obawy dotyczące skutków obowiązkowego wykrywania i zgłaszania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie.

W 2021 r. Komisja przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne. Celem tego procesu było zgromadzenie opinii szerokiego grona zainteresowanych stron, takich jak organy publiczne i osoby prywatne, przedstawiciele przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego. Pomimo działań podjętych w celu zapewnienia zrównoważonego rozkładu odpowiedzi, znaczny odsetek tych odpowiedzi otrzymano od osób prywatnych w Niemczech, które odniosły się wyłącznie do pytań dotyczących tematu szyfrowania. Oprócz tego wśród odpowiedzi udzielonych przez organy publiczne oraz przedstawicieli przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego wyraźnie przeważały kwestie lepszej współpracy i koordynacji, a także kwestie zapewnienia wystarczających zasobów i wiedzy eksperckiej w celu sprostania stale rosnącej ilości nielegalnych treści. Wszystkie grupy wyraziły także szerokie poparcie dla szybkiego usuwania zgłoszonych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w odniesieniu do działań mających na celu ograniczenie nagabywania dzieci w celach seksualnych przez internet oraz w odniesieniu do ulepszenia działań zapobiegawczych oraz pomocy ofiarom.

Jeśli chodzi o potencjalne nałożenie na dostawców usług zobowiązań prawnych w zakresie wykrywania i zgłaszania różnych rodzajów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w świadczonych przez nich usługach, w toku konsultacji pojawiło się zdecydowane poparcie ze strony organów ścigania oraz organizacji działających w dziedzinie praw dzieci, natomiast zwolennicy prawa do prywatności oraz osoby prywatne byli w większości przeciwni takim obowiązkom.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ukierunkowane badania ankietowe wśród organów ścigania w państwach członkowskich wykazały, że zgłoszenia dokonywane przez dostawców usług w USA stanowią obecnie jedno z najważniejszych źródeł zgłoszeń niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Takie zgłoszenia różnią się jednak jakością i przydatnością, a niektórych zgłaszanych przypadków nie uznaje się na podstawie obowiązującego prawa krajowego za stanowiące niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie.

W badaniach ankietowych wskazano także elementy niezbędne do zagwarantowania, że na podstawie zgłoszenia będzie można podjąć działania, tj. że jakość i adekwatność takiego zgłoszenia wystarczy do podjęcia działań przez właściwy organ ścigania. Z tego względu zharmonizowane zgłoszenia na poziomie UE, koordynowane przez Unijne Centrum, byłyby najlepszą strategią maksymalnego wykorzystania wiedzy eksperckiej do celów przeciwdziałania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie.

- **Ocena skutków**

Po wydaniu w lutym 2022 r. przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej pierwszej negatywnej opinii na temat oceny skutków, Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię na temat oceny skutków z zastrzeżeniami oraz przedstawiła różne sugestie na temat poprawy. Następnie, uwzględniając otrzymane informacje zwrotne, wprowadzono dalsze zmiany do sprawozdania z oceny skutków, w szczególności precyzując opis środków podejmowanych w celu zapewnienia zgodności z prawami podstawowymi oraz z zakazem nakładania ogólnych obowiązków monitorowania, a także sporządzając bardziej szczegółowe opisy wariantów strategicznych. W końcowym sprawozdaniu z oceny skutków przeanalizowano i porównano kilka wariantów polityki dotyczącej niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz ewentualnego utworzenia Unijnego Centrum ds. Zapobiegania Niegodziwemu Traktowaniu Dzieci w Celach Seksualnych i Jego Zwalczania.

Ocena skutków wykazała, że same dobrowolne działania przeciwko niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie okazały się niewystarczające ze względu na fakt, że podjęła je tylko niewielka liczba dostawców usług, na istotne wyzwania powstałe w kontekście prywatno-publicznej współpracy w tej dziedzinie, jak również na trudności, z jakimi zetknęły się państwa członkowskie przy zapobieganiu temu zjawisku i zagwarantowaniu odpowiedniego poziomu pomocy ofiarom. Sytuacja ta doprowadziła do przyjęcia w różnych państwach członkowskich rozbieżnych środków w celu zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Wobec braku działań ze strony Unii można oczekiwać dalszego rozdrobnienia prawnego w miarę wprowadzania przez państwa członkowskie dodatkowych środków w celu rozwiązania problemu na poziomie krajowym, co spowoduje tworzenie barier dla świadczenia usług transgranicznych na jednolitym rynku cyfrowym.

Biorąc pod uwagę potrzebę zaradzenia sytuacji oraz perspektywę zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego dla usług przy jednoczesnym ulepszaniu mechanizmów zapobiegania przypadkom niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, ich wykrywania, zgłaszania i usuwania oraz zapewnieniu ofiarom właściwej ochrony i wsparcia, za konieczne uznano podjęcie działań na poziomie UE.

Oprócz scenariusza odniesienia rozważono pięć podstawowych wariantów strategicznych, biorąc pod uwagę rosnący poziom skuteczności w realizacji celów wyznaczonych w ocenie skutków oraz ogólny cel polityczny polegający na zapewnieniu właściwego funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego dla usług, jednocześnie gwarantując wykrywanie, zgłaszanie i usuwanie przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w całej Unii, w ten sposób pośrednio ulepszając zapobieganie, ułatwiając prowadzenie dochodzeń i gwarantując odpowiednią pomoc ofiarom.

W przypadku wszystkich wariantów koncentrowano się na celu zapewniania wykrywania, usuwania i zgłaszania uprzednio znanych i nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz nagabywania dzieci w celach seksualnych (zakres przedmiotowy) przez właściwych dostawców usług *online* (zakres podmiotowy) z siedzibami w UE i w państwach trzecich – w zakresie, w jakim oferują swoje usługi w Unii (zakres geograficzny).

Główne różnice między pięcioma wariantami dotyczą zakresu obowiązków dostawców usług oraz roli i formy Unijnego Centrum. Wariant A obejmuje praktyczne środki o charakterze nielegislacyjnym, których celem jest ulepszenie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie oraz wykrywanie i zgłaszanie go, jak również pomoc ofiarom. Są to praktyczne środki mające na celu poprawę wdrożenia i skuteczności dobrowolnych środków podejmowanych przez dostawców usług w celu wykrywania i zgłaszania niegodziwego traktowania, a także utworzenie europejskiego centrum do spraw zapobiegania i pomocy ofiarom w formie centrum koordynującego zarządzanego przez Komisję.

W wariantcie B przewidziano ustanowienie wyraźnej podstawy prawnej dla dobrowolnego wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, a następnie obowiązkowego zgłaszania i usuwania. W kontekście wariantu B Unijne Centrum realizowałoby zadania w zakresie wykrywania, zgłaszania i usuwania, jak również stanowiłoby podstawowy element ustawodawstwa, służąc jako kluczowe zabezpieczenie dla dostawców usług, a także mechanizm kontroli pomagający w zapewnieniu skutecznego wdrożenia wniosku. Po przeanalizowaniu szeregu wariantów dotyczących formy, jaką mogłoby przyjąć Unijne Centrum, na podstawie oceny skutków wyciągnięto wniosek, że ustanowienie Unijnego Centrum jako agencji zdecentralizowanej UE najlepiej zaspokoi potrzebę niezależności, zasobów własnych, widoczności, pracowników i wiedzy eksperckiej niezbędnych do realizacji istotnych funkcji. Wniosek ten potwierdzono i wzmocniono w odniesieniu do wariantów C–E, które przyjmują podejście przyrostowe, opierając się na sobie nawzajem.

Warianty C i D, opierając się na wariantcie B, nakładają na dostawców usług zobowiązanie prawne w zakresie wykrywania określonych rodzajów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w świadczonych przez nich usługach. Wariant C nakłada na dostawców usług obowiązek wykrywania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (CSAM), mianowicie kopii materiałów, które zostały uprzednio w sposób wiarygodny zweryfikowane jako stanowiące CSAM. Wariant D nakłada na dostawców usług obowiązek wykrywania nie tylko „znanych” CSAM (materiałów, w przypadku których potwierdzono, że stanowią materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych), ale także „nowych” CSAM (materiały,

które potencjalnie stanowią materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, ale organ (jeszcze) nie potwierdził takiego ich statusu).

Przyjęty wariant (wariant E) opiera się na wariantcie D i wymaga od dostawców usług wykrywania, oprócz znanych i nowych CSAM, także przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych.

Na podstawie oceny skutków wyciągnięto wniosek, że wariant E jest wariantem preferowanym z kilku powodów. Nałożenie obowiązków w zakresie wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie jest lepszym rozwiązaniem niż zależność od dobrowolnych działań podejmowanych przez dostawców usług (warianty A i B), nie tylko dlatego, że jak dotąd działania te okazały się niewystarczające w skutecznym zwalczaniu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, lecz także z tego powodu, że tylko jednolite wymogi nałożone na poziomie Unii są odpowiednim środkiem do osiągnięcia celu, jakim jest uniknięcie rozdrobnienia jednolitego rynku cyfrowego dla usług. Z tego powodu warianty A i B zostały odrzucone.

Wpływ na właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku cyfrowego dla usług oraz na walkę z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie stopniowo wzrasta wraz ze zwiększaniem zakresu obowiązków, które zostałyby nałożone na podstawie każdego wariantu. Chociaż obowiązek wykrywania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (wariant C) pomógłby w zredukowaniu ponownego obiegu znanych materiałów, taki obowiązek miałby jedynie ograniczony wpływ na realizację celu zapobiegania niegodziwemu traktowaniu i świadczenia pomocy ofiarom trwającego niegodziwego traktowania, zważywszy na fakt, że materiały objęte zakresem takiego obowiązku mogły znajdować się w obiegu od lat. Obowiązek wykrywania zarówno znanych, jak i nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (wariant D) umożliwiłby identyfikację i ratowanie ofiar trwającego niegodziwego traktowania w oparciu o jednolite kryteria ustanowione na poziomie UE, zapobiegając w ten sposób przyjmowaniu rozbieżnych środków krajowych w tej kwestii. Obowiązek wykrywania obejmujący także wykrywanie przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych (wariant E) idzie dalej i zapewnia najszerszy zakres zapobiegania potencjalnemu niegodziwemu traktowaniu oraz zagwarantowania równych warunków działania na jednolitym rynku cyfrowym dla usług.

Z tego względu uważa się, że dzięki wariantowi E będzie można w najlepszy sposób zrealizować cel polityki w sposób skuteczny i proporcjonalny, zapewniając tym samym proporcjonalność w procesie wprowadzania rygorystycznych limitów i zabezpieczeń w celu zapewnienia w szczególności wymaganej sprawiedliwej równowagi praw podstawowych. Oprócz opisanych wyżej pozytywnych skutków społecznych, od wariantu preferowanego oczekuje się wpływu gospodarczego na zainteresowanych dostawców usług wynikającego z kosztów spowodowanych realizacją obowiązków, jak również na organy ścigania i inne właściwe organy krajowe w wyniku zwiększonej liczby zgłoszeń potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Dzięki określonemu wsparciu udzielanemu przez Unijne Centrum liczba takich przypadków zostanie ograniczona w możliwie największym stopniu.

Z kolei założenie Centrum pociągnie za sobą także konieczność ponoszenia kosztów jednorazowych i stałych. W ocenie skutków przeprowadzono ilościowe oszacowanie korzyści i kosztów każdego z wariantów strategicznych w celu ich porównania. Uznano, że wariant preferowany przyniesie największe korzyści ogólne, przynosząc poprawę funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego oraz obniżenie kosztów społecznych związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie.

Dla osiągnięcia przez Unijne Centrum wszystkich celów kluczowe znaczenie ma fakt, że jego siedziba znajduje się w tym samym miejscu, co Europolu – jego najbliższej instytucji partnerskiej. Dzięki wspólnej lokalizacji Unijnego Centrum i Europolu odniosą korzyści ze współpracy, od lepszych możliwości wymiany danych po większe szanse utworzenia centrum wiedzy w dziedzinie zwalczania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych dzięki przyciąganiu wyspecjalizowanych pracowników lub ekspertów zewnętrznych. Tacy pracownicy będą także mieli większe możliwości rozwoju kariery bez konieczności zmiany lokalizacji. Chociaż Unijne Centrum jest podmiotem niezależnym, dzięki wspólnej lokalizacji będzie mogło korzystać z usług wsparcia Europolu (HR, usługi IT wraz z cyberbezpieczeństwem, budynek, komunikacja). Wspólne korzystanie z takich usług wsparcia jest bardziej opłacalne i zapewnia bardziej profesjonalną obsługę niż dublowanie ich poprzez tworzenie od nowa obsługi dla relatywnie niewielkiego podmiotu, jakim będzie Unijne Centrum.

W ocenie skutków szczegółowo przeanalizowano istotne skutki, tj. skutki społeczne i gospodarcze oraz skutki dla praw podstawowych. Rozważono także wpływ na konkurencyjność oraz MŚP. Do rozporządzenia włączono niektóre środki wskazane w ocenie skutków w odniesieniu do MŚP. Obejmują one w szczególności potrzebę uwzględniania przez właściwe organy krajowe skali działania dostawcy usługi oraz jego możliwości finansowych i technicznych przy egzekwowaniu rozporządzenia, w tym w odniesieniu do oceny ryzyka, obowiązków wykrywania i kar, jak również możliwości zwrócenia się przez MŚP do Unijnego Centrum o bezpłatne wsparcie w przeprowadzeniu oceny ryzyka.

W ocenie skutków rozważono także zgodność z Europejskim prawem o klimacie, zasadą „nie czyni poważnych szkód” oraz zasadą domyślnej cyfrowości. W ocenie skutków przeanalizowano również stosowanie zasady „jedno więcej – jedno mniej”, zgodnie z którą każdy wniosek ustawodawczy tworzący nowe obciążenia powinien zwalniać ludność i przedsiębiorstwa z równoważnego obciążenia obowiązującego na poziomie UE w tym samym obszarze polityki, jak również skutki związane z celami zrównoważonego rozwoju ONZ, przy czym szczególnie istotne dla niniejszego rozporządzenia są cel 5.2 (wyeliminować wszelkie formy przemocy wobec kobiet i dziewcząt) oraz cel 16.2 (wyeliminować nadużycia, wykorzystywanie i handel ludźmi oraz wszelkie formy przemocy wobec dzieci).

- **Prawa podstawowe**

Zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty „Wszelkie ograniczenia w korzystaniu z praw i wolności uznanych w niniejszej Karcie muszą być przewidziane ustawą i szanować istotę tych praw i wolności. Z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności, ograniczenia mogą być wprowadzone wyłącznie wtedy, gdy są konieczne i rzeczywiście odpowiadają celom interesu ogólnego uznawanym przez Unię lub potrzebom ochrony praw i wolności innych osób.”

Celem wniosku jest harmonizacja przepisów stosowanych w celu zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych oraz zwalczania takiego traktowania, które stanowi szczególnie poważne przestępstwo²³. Wniosek realizuje zatem cel interesu ogólnego w rozumieniu art. 52 ust. 1 Karty²⁴. Ponadto wniosek ma na celu ochronę praw innych osób, mianowicie dzieci. Odnosi się on w szczególności do ich praw podstawowych do godności osoby ludzkiej oraz do integralności, zakazu niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, jak również praw dziecka²⁵. We wniosku uwzględniono fakt, że we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, zarówno podejmowanych przez władze publiczne, jak i instytucje prywatne, należy brać pod uwagę przede wszystkim najlepszy interes dziecka. Co więcej, poszczególne rodzaje niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych będące przedmiotem niniejszego wniosku – w szczególności wymiana zdjęć lub filmów wideo przedstawiających takie niegodziwe traktowanie – mogą wpłynąć także na prawa dzieci do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz do ochrony danych osobowych²⁶. W odniesieniu do zwalczania przestępstw przeciwko małoletnim Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zauważył, że przynajmniej niektóre z wymienionych praw podstawowych mogą stanowić podstawę do nałożenia pozytywnych obowiązków na właściwe organy publiczne, w tym ustawodawcę UE, polegających na przyjęciu środków prawnych w celu ochrony przedmiotowych praw²⁷.

Jednocześnie środki zawarte we wniosku wpływają przede wszystkim na realizację **praw podstawowych użytkowników** przedmiotowych usług. Prawa te obejmują w szczególności prawa podstawowe do poszanowania prywatności (w tym poufność komunikacji, która stanowi część szerszego prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego), do ochrony danych osobowych oraz do wolności wypowiedzi i informacji²⁸. Chociaż prawa te są bardzo ważne, żadne z nich nie ma charakteru absolutnego i należy je rozpatrywać w odniesieniu do funkcji, jaką pełnią w społeczeństwie²⁹. Jak wskazano powyżej, zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty ograniczenia w realizacji tych praw można wprowadzać z zastrzeżeniem warunków określonych w tym przepisie.

W grę wchodzi ponadto **wolność prowadzenia działalności gospodarczej** przez dostawców usług objętych wnioskiem³⁰. Ogólnie rzecz biorąc, to prawo podstawowe wyklucza nakładanie na przedsiębiorców nadmiernych obciążeń. Obejmuje ono wolność wyboru kontrahentów oraz swobodę umów. Prawo to również nie ma jednak charakteru absolutnego; dozwolone jest podejmowanie szerokiego zakresu interwencji, które mogą ograniczyć prowadzenie działalności gospodarczej z uwagi na interes publiczny³¹. W związku z powyższym wniosek służy realizacji wyżej wymienionego celu interesu ogólnego oraz ochronie wymienionych praw podstawowych dzieci, jednocześnie gwarantując proporcjonalność i osiągnięcie sprawiedliwej równowagi między prawami podstawowymi

²³ Materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych stanowią jedyny rodzaj nielegalnych treści, których samo posiadanie jest nielegalne.

²⁴ Por. np. TSUE, Digital Rights Ireland, sprawy połączone C-293/12 oraz C-594/12, [sprawy połączone C-511/18, C-512/18 oraz C-520/18](#), pkt 42.

²⁵ Art. 1, 3, 4 i 24 [Karty](#), odpowiednio.

²⁶ Art. 7 i 8 [Karty](#), odpowiednio.

²⁷ Zob. w szczególności TSUE, [La Quadrature du Net](#), sprawy połączone C-511/18, C-512/18 oraz C-520/18, pkt 126.

²⁸ Art. 7, 8 i 11 [Karty](#), odpowiednio.

²⁹ Por. np. TSUE, [sprawy połączone C-511/18, C-512/18 oraz C-520/18](#), pkt 120.

³⁰ Art. 16 [Karty](#).

³¹ Por. np. TSUE, [Sky Österreich](#), sprawa C-283/11, pkt 45–46.

wszystkich zainteresowanych stron. W tym celu we wniosku zawarto szereg ograniczeń i zabezpieczeń, które są zróżnicowane w zależności od charakteru i poziomu ograniczenia nałożonego na realizację odnośnych praw podstawowych.

W szczególności nałożenie obowiązku wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie zarówno na podmioty świadczące usługi o charakterze „publicznym”, jak i „prywatnym”, w tym usługi łączności interpersonalnej, spowoduje ingerencję na różnych poziomach w odniesieniu do praw podstawowych użytkowników. Jeżeli dochodzi do ingerencji w przypadku materiałów dostępnych publicznie, ogólny wpływ, zwłaszcza na prawo do prywatności, jest mniejszy, biorąc pod uwagę rolę tych usług, będących „wirtualnymi przestrzeniami publicznymi”, dla wypowiedzi i transakcji gospodarczych. Wpływ na prawo do prywatności jest bardziej znaczący w odniesieniu do komunikacji prywatnej.

Co więcej, potencjalne lub faktyczne usuwanie materiałów użytkowników, w szczególności błędne usuwanie (przy mylnym założeniu, że stanowią one materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych), może potencjalnie wywrzeć znaczny wpływ na prawa podstawowe użytkowników, zwłaszcza wolność wypowiedzi i informacji. Jednocześnie materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, których nie wykryto i nie usunięto, mogą wywierać znaczny negatywny wpływ na wyżej wymienione prawa podstawowe dzieci, utrwalając szkody wyrządzone dzieciom i całemu społeczeństwu. Inne czynniki, które należy w tym względzie wziąć pod uwagę, obejmują charakter materiałów użytkownika (tekst, zdjęcia, filmy wideo), dokładność danej technologii, a także „absolutny” charakter zakazu wymiany materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (który co do zasady nie podlega żadnym wyjątkom i nie zależy od kontekstu).

Dzięki środkom nakładającym na dostawców usług obowiązek wykrywania i zgłaszania znanych i nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych wniosek wywrze istotny pozytywny wpływ na prawa podstawowe ofiar, których wizerunki znajdują się w obiegu w internecie, w szczególności na ich prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawo do ochrony danych osobowych oraz prawo człowieka do integralności.

Środki te znacznie ograniczą naruszenia praw ofiar, które to prawa są nieodłącznie związane z obiegiem materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie tych osób. Obowiązki te, w szczególności wymóg wykrywania nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, będą skutkowały identyfikacją nowych ofiar oraz stworzą możliwość ich ratowania w sytuacjach trwającego niegodziwego traktowania, prowadząc do istotnego pozytywnego wpływu na ich prawa oraz na ogół społeczeństwa. Wprowadzenie jasnej podstawy prawnej obowiązkowego wykrywania i zgłaszania przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych także wpłynie pozytywnie na te prawa. Bardziej intensywne i skuteczne działania zapobiegawcze także ograniczą rozpowszechnianie niegodziwego traktowania w celach seksualnych, wspierając prawa dzieci poprzez zapobieganie ich wiktymizacji. Środki wspierające ofiary w usuwaniu zdjęć i nagrań wideo zawierających ich wizerunek zabezpieczą ich prawa do ochrony życia prywatnego i rodzinnego (prywatności) oraz danych osobowych.

Jak wspomniano, nałożenie obowiązków na dostawców usług wpłynie na ich prawo do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej, co zasadniczo można usprawiedliwić ze względu na założony cel, biorąc również pod uwagę rolę, jaką ich usługi odgrywają w związku z niegodziwym traktowaniem. Wpływ na prawa dostawców usług należy jednak ograniczyć w maksymalnym możliwym zakresie w celu zapewnienia, aby nie wykraczał on poza to, co jest absolutnie niezbędne. Można to osiągnąć na przykład dzięki wprowadzeniu określonych form wsparcia dla dostawców usług w wykonywaniu nałożonych na nich obowiązków, w tym dostępu do wiarygodnych zestawów wskaźników niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, które z kolei zapewniają środki korzystania z wiarygodnych zautomatyzowanych technik wykrywania, oraz do bezpłatnych zautomatyzowanych technik wykrywania, zmniejszając obciążenie po stronie dostawców. Co więcej, korzystnym dla dostawców usług jest fakt, że podlegają jednemu zestawowi jasnych i jednolitych przepisów.

Przetwarzanie danych osobowych użytkowników na potrzeby wykrywania, zgłaszania i usuwania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie wywiera istotny wpływ na prawa użytkowników i może być uzasadnione wyłącznie w świetle znaczenia zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie oraz jego zwalczania. W związku z tym decyzji o włączeniu w tę działalność co do zasady nie można pozostawić dostawcom usług; powinien ją raczej podjąć ustawodawca. Wszelkie obowiązki należy jednak ściśle ukierunkować zarówno w zakresie podmiotowym, jak i przedmiotowym, oraz połączyć je z odpowiednimi zabezpieczeniami, aby nie wpłynęły na istotę praw oraz aby zachować proporcjonalność. Z tego względu w niniejszym wniosku określono zasady, które odpowiadają tym wymogom, wyznaczając ograniczenia i zabezpieczenia zróżnicowane pod względem potencjalnego wpływu na wymienione prawa podstawowe, zwiększające ogólną zależność od rodzaju usług oraz od tego, czy celem środków jest wykrywanie rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, rozpowszechniania nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub wykrywanie przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych.

Jak wspomniano, wykrywanie przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych będzie miało pozytywny wpływ na prawa podstawowe potencjalnych ofiar, zwłaszcza dzięki przyczynianiu się do zapobiegania niegodziwemu traktowaniu; jeżeli zostanie podjęte szybkie działanie, może to nawet zapobiec doznaniu przez dziecko szkody. Jednocześnie proces wykrywania jest, ogólnie rzecz biorąc, najbardziej inwazyjny w odniesieniu do użytkowników (w porównaniu z wykrywaniem rozpowszechniania znanych i nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych), ponieważ wymaga automatycznego skanowania wiadomości w łączności interpersonalnej. W tym względzie należy pamiętać, że takie skanowanie jest często jedynym możliwym sposobem wykrycia tych materiałów oraz że wykorzystywana technologia nie „rozumie” treści komunikacji, lecz opiera się na wyszukaniu znanych, uprzednio zidentyfikowanych wzorów wskazujących na potencjalne nagabywanie dzieci w celach seksualnych. W technologiach wykrywania także osiągnięto już wysoki stopień dokładności³², chociaż nadal niezbędne jest sprawowanie nadzoru oraz dokonywanie przeglądów przez człowieka,

³² Na przykład Microsoft informuje, że dokładność jego narzędzia wykrywającego nagabywanie wynosi 88 %, co oznacza, że spośród 100 rozmów oznaczonych jako możliwe karalne nagabywanie dzieci w celach seksualnych 12 można po przeglądzie wykluczyć i nie trzeba ich zgłaszać organom ścigania; zob. załącznik 8 do oceny skutków.

a wskaźniki nagabywania dzieci w celach seksualnych z upływem czasu stają się coraz bardziej wiarygodne w miarę uczenia się przez algorytmy.

Mimo to nadal jest to ingerencja w bardzo wrażliwe kwestie. Z tego względu, chociaż do wykrywania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych już stosuje się solidne ograniczenia i zabezpieczenia, są one bardziej restrykcyjne w odniesieniu do nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, a w szczególności w odniesieniu do wykrywania przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych. Obejmują one dostosowane kryteria nakładania nakazów wykrywania, skrócony okres stosowania tych nakazów oraz wzmocnione wymogi dotyczące zgłaszania w tym okresie. Ponadto we wniosku przedstawiono silne mechanizmy nadzoru, które obejmują wymogi dotyczące niezależności i uprawnień organów krajowych odpowiedzialnych za wydawanie nakazów i nadzorowanie ich wykonania, jak również pomocniczą i doradczą rolę Unijnego Centrum. Wkład Unijnego Centrum polega także na udostępnianiu dostawcom usług nie tylko dokładnych i wiarygodnych wskaźników, ale także odpowiednich technologii, oraz na dokonywaniu ocen zgłoszeń dostawców w przedmiocie potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Jest to pomocne dla Unijnego Centrum w minimalizowaniu ryzyka błędnego wykrycia i zgłoszenia. Ponadto wdrażane są różne środki w celu zapewnienia skutecznego zaskarżania zarówno w odniesieniu do dostawców usług, jak i użytkowników.

Nowo utworzone uprawnienie do wydawania nakazów usunięcia w odniesieniu do znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, chociaż ma odmienny charakter i ogólnie rzecz biorąc jest mniej inwazyjne, z pewnością także wpłynie na prawa podstawowe, w szczególności prawa zainteresowanych użytkowników związane z wolnością wypowiedzi i informacji. Także w tym względzie przedstawiono zestaw ograniczeń i zabezpieczeń, poczynawszy od ustanowienia jasnych i znormalizowanych przepisów zapewniających możliwość zaskarżenia oraz zagwarantowania niezależności organów wydających, aż po przejrzystość i skuteczny nadzór.

Wszystkie odniesienia do praw podstawowych zawarte w proponowanym rozporządzeniu należy rozumieć jako odnoszące się wyłącznie do praw podstawowych uznawanych w prawie UE, czyli praw zapisanych w Karcie oraz praw uznawanych za ogólne zasady prawa UE³³.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ wniosku na budżet zostanie pokryty ze środków przewidzianych w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–27 w ramach puli środków finansowych Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, co szczegółowo opisano w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia w zakresie, w którym dotyczy ona aktualnej perspektywy budżetowej. Skutki te wymagają również przeprogramowania działu 7 perspektywy finansowej.

Ocena skutków finansowych regulacji towarzysząca niniejszemu wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia obejmuje wpływ na budżet samego rozporządzenia.

³³ Zob. art. 6 Traktatu UE (TUE).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Program monitorowania wyników, rezultatów i skutków proponowanego rozporządzenia przedstawiono w art. 83, a bardziej szczegółowo opisano w ocenie skutków. W programie wyznaczono różne wskaźniki wykorzystywane do monitorowania osiągnięcia celów operacyjnych oraz wdrożenia rozporządzenia.

Komisja przeprowadzi ocenę i przedłoży sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady najpóźniej pięć lat po wejściu w życie rozporządzenia, a następnie co sześć lat. W oparciu o ustalenia zawarte w sprawozdaniu, w szczególności dotyczące tego, czy rozporządzenie pozostawia jakiegokolwiek luki istotne w praktyce, oraz z uwzględnieniem postępu technologicznego, Komisja oceni potrzebę dostosowania zakresu rozporządzenia. W razie potrzeby Komisja przedłoży wnioski mające na celu dostosowanie rozporządzenia.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Proponowane rozporządzenie składa się z dwóch głównych modułów: po pierwsze nakłada się w nim na dostawców usług obowiązki w zakresie wykrywania, zgłaszania, usuwania i blokowania znanych i nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, jak również przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, bez względu na technologię wykorzystywaną w komunikacji internetowej, a po drugie ustanawia się Unijne Centrum ds. Niegodziwego Traktowania Dzieci w Celach Seksualnych, będące agencją zdecentralizowaną w celu umożliwienia wdrożenia nowego rozporządzenia.

W rozdziale I ustanowiono przepisy ogólne, w tym dotyczące przedmiotu i zakresu stosowania rozporządzenia (art. 1) oraz definicje najważniejszych pojęć stosowanych w rozporządzeniu (art. 2). Odniesienie do „materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych” opiera się na właściwych terminach w brzmieniu zdefiniowanym w dyrektywie w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, mianowicie pornografii dziecięcej oraz przedstawieniu pornograficznym, i ma na celu objęcie wszystkich zawartych tam materiałów dyrektywą w zakresie, w jakim takie materiały mogą być rozpowszechniane poprzez przedmiotowe usługi (w praktyce zazwyczaj w formie filmów wideo i zdjęć). Definicja ta jest zgodna z definicją zawartą w rozporządzeniu tymczasowym. To samo dotyczy definicji „nagabywania dzieci w celach seksualnych” oraz „niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie”. W definicjach kilku innych terminów używanych we wniosku oparto się na definicjach zawartych w innych aktach prawa UE lub wnioskach, w szczególności w Europejskim kodeksie łączności elektronicznej (EECC)³⁴ oraz wniosku dotyczącym aktu o usługach cyfrowych.

W rozdziale II wprowadzono jednolite obowiązki stosowane do wszystkich dostawców usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej oferujących takie usługi na jednolitym rynku cyfrowym UE, obejmujące dokonywanie oceny ryzyka niewłaściwego wykorzystywania ich

³⁴ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2018/1972](#) z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej.

usług do rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub do nagabywania dzieci w celach seksualnych (zdefiniowanych łącznie jako „niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie”). Obejmuje on także nałożone na określonych dostawców usług ukierunkowane obowiązki wykrywania przypadków takiego niegodziwego traktowania, zgłaszania ich za pośrednictwem Unijnego Centrum, usuwania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwiania dostępu do nich lub blokowania ich, jeżeli na dostawców zostanie nałożony taki nakaz.

W sekcji 1 nakłada się wyżej wymienione obowiązki dokonywania oceny ryzyka na dostawców usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej (art. 3). Nakłada się w niej na dostawców usług także obowiązek przyjęcia dostosowanych do potrzeb i proporcjonalnych środków w celu ograniczenia zidentyfikowanego ryzyka (art. 4), a także zgłaszania wyniku oceny ryzyka oraz środków ograniczających ryzyko przyjętych przez organy koordynujące wyznaczone przez państwa członkowskie (art. 5). Ponadto nakłada się w niej ukierunkowane obowiązki na sklepy z aplikacjami, obejmujące ocenę, czy istnieje ryzyko wykorzystywania aplikacji, w której sprzedaży pośredniczą, do celów nagabywania, a jeśli takie ryzyko istnieje i jest poważne – zastosowanie uzasadnionych środków w celu identyfikacji dzieci korzystających z tej aplikacji i zapobieganie uzyskaniu przez nich dostępu do niej (art. 6).

W sekcji 2 upoważniono organy koordynujące, które pozyskały wiedzę – poprzez ocenę ryzyka lub w inny sposób – o dowodach na to, że istnieje znaczne ryzyko niewłaściwego wykorzystywania określonych usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej w celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, do zwrócenia się do właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego o wydanie nakazu wykrywania przez danego dostawcę usług danego rodzaju niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w ramach przedmiotowej usługi (art. 7 i 8). Zawiera ona szereg środków uzupełniających, takich jak środki zapewniające dostawcom usług prawo do zaskarżenia otrzymanych nakazów (art. 9). W sekcji tej wprowadza się także wymogi i zabezpieczenia w celu zapewnienia skutecznego i jednocześnie zrównoważonego oraz proporcjonalnego wykrywania (art. 10). Ponadto przyznano w niej Komisji uprawnienie do przyjmowania wytycznych dotyczących stosowania art. 7–10 (art. 11).

W sekcji 3 zobowiązano dostawców usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej, którzy pozyskali wiedzę, niezależnie od sposobu jej pozyskania, o jakimkolwiek przypadku potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w ich usługach świadczonych w Unii, do niezwłocznego zgłoszenia tego przypadku do Unijnego Centrum (art. 12) oraz sprecyzowano wymogi, jakie musi spełniać właściwe zgłoszenie (art. 13).

W sekcji 4 przyznano organom koordynującym uprawnienie do żądania od właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydania nakazu zobowiązującego dostawcę usług hostingu do usunięcia z jego usług materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwienia dostępu do nich we wszystkich państwach członkowskich, precyzując wymogi, jakie musi spełnić taki nakaz (art. 14). Jeżeli dostawcy usług wykryją niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, zgodnie z prawem UE nie ciąży na nich obowiązek usunięcia materiałów przedstawiających takie traktowanie. Biorąc jednak pod uwagę wyraźnie nielegalny charakter większości przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz ryzyko utraty wyłączenia odpowiedzialności na

podstawie dyrektywy o handlu elektronicznym oraz wniosku dotyczącego aktu o usługach cyfrowych, dostawcy zwykle zdecydują się na usunięcie tych materiałów (lub uniemożliwienie dostępu do nich). Jeżeli dostawca z własnej inicjatywy nie usunie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, organ koordynujący może zażądać ich usunięcia w drodze wydania odpowiedniego nakazu. W artykule nakłada się także na dostawców usług hostingu, którzy otrzymali taki nakaz, obowiązek poinformowania użytkownika, który dostarczył materiały, z zastrzeżeniem wyjątków obejmujących zapobieganie ingerencji w czynności związane z zapobieganiem przestępstwom związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywaniem, prowadzeniem dochodzeń w ich sprawie oraz ich ściganiem. Uregulowano także inne środki, takie jak zaskarżenie (art. 15). Przepisy zawarte w tej sekcji oparto na przepisach zawartych w rozporządzeniu dotyczącym treści o charakterze terrorystycznym (rozporządzenie 2021/784).

W sekcji 5 przyznano organom koordynującym uprawnienie do żądania od właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydania nakazu zobowiązującego dostawcę usług dostępu do internetu do uniemożliwienia dostępu do adresów URL wskazujących na określone elementy materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, których nie można w sposób uzasadniony usunąć u źródła (art. 16 i 17). Art. 18 gwarantuje między innymi, że dostawcom usług, którzy otrzymali nakaz blokowania, przysługuje prawo do zaskarżenia tego nakazu oraz że takie prawo przysługuje również użytkownikom, w tym poprzez żądanie ponownej oceny przez organ koordynujący. W artykułach tych, w połączeniu z przepisami dotyczącymi wiarygodnej identyfikacji materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (art. 36) oraz jakości danych (art. 46), określono warunki i zabezpieczenia takich nakazów, gwarantując ich skuteczność oraz zrównoważony i proporcjonalny charakter.

W sekcji 6 zwolniono dostawców właściwych usług społeczeństwa informacyjnego, podejmujących czynności w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, od odpowiedzialności za przestępstwa obejmujące niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (art. 19). Zwolnienie takie ma na celu w szczególności zapobieganie ryzyku pociągnięcia do odpowiedzialności, na podstawie krajowego prawa karnego, za działanie wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

W sekcji 6 utworzono także konkretne prawa w odniesieniu do ofiar, których zdjęcia i filmy wideo przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych mogą pozostawać w obiegu internetowym długo po tym, jak ustało niegodziwe traktowanie w sensie fizycznym. W art. 20 przyznano ofiarom niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych prawo do otrzymania od Unijnego Centrum, poprzez organ koordynujący właściwy dla ich miejsca zamieszkania, informacji o zgłoszeniach znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w których są one przedstawione. W art. 21 przyznano ofiarom, które dążą do uzyskania usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do takich materiałów, prawo do uzyskania pomocy od właściwych dostawców usług hostingu lub, za pośrednictwem organu koordynującego właściwego dla ich miejsca zamieszkania, wsparcia ze strony Unijnego Centrum.

Sekcja ta zawiera także wyczerpujący wykaz celów, w odniesieniu do których dostawcy usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej mają obowiązek przechowywania danych

dotyczących treści oraz innych danych przetwarzanych w związku ze środkami wdrażanymi w celu realizacji niniejszego rozporządzenia, a także danych osobowych wygenerowanych w procesie takiego przetwarzania, ustanawiając szereg zabezpieczeń i gwarancji, w tym maksymalny okres przechowywania wynoszący 12 miesięcy (art. 22).

Ponadto nałożono w niej na dostawców właściwych usług społeczeństwa informacyjnego obowiązek utworzenia pojedynczego punktu kontaktowego w celu ułatwienia bezpośredniej komunikacji z właściwymi organami publicznymi (art. 23), a na takich dostawców, którzy nie mają siedziby w żadnym państwie członkowskim, ale oferują swoje usługi w UE, nałożono obowiązek wyznaczenia przedstawiciela prawnego w UE, aby ułatwić egzekwowanie (art. 24).

Rozdział III zawiera przepisy dotyczące wdrożenia i egzekwowania niniejszego rozporządzenia. W sekcji 1 określono przepisy dotyczące właściwych organów krajowych, w szczególności organów koordynujących, które stanowią podstawowe organy krajowe wyznaczone przez państwa członkowskie w celu spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia (art. 25). Organy koordynujące, podobnie jak inne wyznaczone właściwe organy, mają być niezależne w każdej dziedzinie, związane z sądem, a powierzone im zadania mają wykonywać w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy (art. 26).

W sekcji 2 przyznano organom koordynującym określone uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów w odniesieniu do dostawców istotnych usług społeczeństwa informacyjnego podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło organy koordynujące (art. 27–30). Przepisy te oparto głównie na przepisach zawartych we wniosku dotyczącym aktu o usługach cyfrowych. W sekcji tej przewidziano także uprawnienie do monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem poprzez wyszukiwanie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (art. 31) oraz do składania zawiadomień dostawcom usług hostingu, aby sygnalizowali istnienie znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w swoich usługach (art. 32).

Sekcja 3 zawiera dalsze przepisy dotyczące egzekwowania przepisów i kar, ustalając, że właściwe do stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia są państwa członkowskie głównego przedsiębiorstwa dostawcy istotnych usług społeczeństwa informacyjnego (lub jego przedstawiciela prawnego) (art. 33). Zagwarantowano w niej także, iż organy koordynujące mogą otrzymywać zażalenia na takich dostawców usług w przedmiocie domniemanego naruszenia ich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu (art. 34). Ponadto państwa członkowskie mają uchwalić przepisy w przedmiocie kar stosowanych za naruszenia tych obowiązków (art. 35).

Sekcja 4 zawiera przepisy dotyczące współpracy między organami koordynującymi na poziomie UE. Określono w niej zasady dotyczące oceny materiałów lub rozmów umożliwiające potwierdzenie, że stanowią one niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, co jest zadaniem zarezerwowanym dla organów koordynujących, innych niezależnych krajowych organów administracyjnych lub sądów krajowych, jak również przedkładania ich wyników Unijnemu Centrum w celu generowania wskaźników lub, jeżeli dotyczy to adresów URL, włączenia ich do właściwego wykazu (art. 36). Zawiera także przepisy dotyczące współpracy transgranicznej między organami koordynującymi (art. 37) oraz stanowi, że mogą one prowadzić wspólne dochodzenia, w stosownych przypadkach przy

wspierciu ze strony Unijnego Centrum (art. 38). Przepisy te oparto także na wniosku dotyczącym aktu o usługach cyfrowych. Sekcja ta przewiduje wreszcie przepisy ogólne dotyczące współpracy na poziomie UE oraz rzetelnego i bezpiecznego systemu przekazywania informacji w celu wsparcia komunikacji między zainteresowanymi stronami (art. 39).

Rozdział IV dotyczy Unijnego Centrum. Przepisy tego rozdziału oparto na wspólnym podejściu uzgodnionym przez Parlament Europejski, Radę UE i Komisję Europejską w sprawie agencji zdecentralizowanych.

W sekcji 1 tworzy się Unijne Centrum ds. Niegodziwego Traktowania Dzieci w Celach Seksualnych (EUCSA) jako zdecentralizowane Unijne Centrum (art. 40) oraz reguluje jego status prawny i siedzibę (art. 41 i 42). Dla osiągnięcia przez Unijne Centrum wszystkich celów kluczowe znaczenie ma fakt, że założono je w tym samym miejscu, co Europol – jego najbliższą instytucję partnerską. Dzięki wspólnej lokalizacji Unijne Centrum i Europol odniosą korzyści ze współpracy, od lepszych możliwości wymiany danych aż po większe szanse utworzenia centrum wiedzy na temat niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych dzięki przyciąganiu wyspecjalizowanych pracowników lub ekspertów zewnętrznych. Tacy pracownicy będą także mieli większe możliwości rozwoju kariery bez konieczności zmiany lokalizacji. Chociaż Unijne Centrum jest niezależnym podmiotem, dzięki wspólnej lokalizacji będzie ono mogło korzystać z usług wsparcia Europolu (HR, usługi IT wraz z cyberbezpieczeństwem, komunikacja). Wspólne korzystanie z takich usług wsparcia jest bardziej opłacalne i zapewnia bardziej profesjonalną obsługę niż dublowanie ich poprzez tworzenie od nowa obsługi dla relatywnie niewielkiego podmiotu, jakim będzie Unijne Centrum.

W sekcji 2 określono zadania Unijnego Centrum na podstawie niniejszego rozporządzenia. Obejmują one udzielanie wsparcia organom koordynującym, ułatwianie oceny ryzyka, wykrywania, zgłaszania, usuwania i blokowania procesów oraz ułatwianie generowania i wymiany wiedzy ogólnej i eksperckiej (art. 43). Unijne Centrum jest upoważnione do tworzenia i utrzymywania baz danych zawierających wskaźniki niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie (art. 44) oraz wskaźniki zgłaszania (art. 45), a także do udzielania zainteresowanym stronom w wymaganym zakresie dostępu do baz danych zawierających wskaźniki, z zachowaniem określonych warunków i zabezpieczeń (art. 46). W sekcji tej przyznano także Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w związku z tymi bazami danych (art. 47).

Co więcej, w sekcji tej sprecyzowano, że Unijne Centrum ma działać jako specjalny kanał dokonywania zgłoszeń dla całej UE, otrzymując zgłoszenia o potencjalnym niegodziwym traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie od wszystkich dostawców usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia, oceniając, czy zgłoszenia mogą być całkowicie nieuzasadnione, oraz przekazując zgłoszenia, które nie są całkowicie nieuzasadnione, do Europolu lub organów ścigania państw członkowskich (art. 48). Sekcja ta stanowi wreszcie, że aby ułatwić monitorowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem, Unijne Centrum może w określonych okolicznościach przeprowadzać w internecie wyszukiwanie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub zgłosić takie materiały właściwym dostawcom usług hostingu, wnioskując, aby dostawcy usług dobrowolnie rozważyli usunięcie tego materiału lub tych materiałów lub uniemożliwienie

dostępu do nich (art. 49). Unijne Centrum jest także upoważnione do udostępniania właściwych technologii do egzekwowania nakazów wykrywania oraz do działania jako centrum informacji i wiedzy eksperckiej, gromadzącej informacje, prowadzącej i wspierającej prowadzenie badań oraz wymianę informacji w dziedzinie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie (art. 50).

W sekcji 3 zezwala się Unijnemu Centrum na przetwarzanie danych osobowych do celów przedmiotowego rozporządzenia zgodnie z zasadami przetwarzania takich zbiorów danych określonymi w przedmiotowym rozporządzeniu oraz w innych aktach prawa Unii dotyczących tego tematu (art. 51).

W sekcji 4 ustanawia się kanały współpracy łączące Unijne Centrum z organami koordynującymi poprzez wyznaczenie krajowych urzędników odpowiedzialnych za kontakty (art. 52); z Europolem (art. 53); oraz z ewentualnymi organizacjami partnerskimi, takimi jak sieć infolinii stowarzyszenia INHOPE służącymi do zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (art. 54).

W sekcji 5 określono strukturę administracyjną i kierowniczą Unijnego Centrum (art. 55), ustanawiając skład, strukturę, zadania, częstotliwość spotkań i zasady głosowania zarządu Unijnego Centrum (art. 56–60); skład, procedurę mianowania, zadania i zasady głosowania w jego radzie wykonawczej (art. 61–63); jak również procedurę mianowania i zadania jego dyrektora wykonawczego (art. 64 i 65). W świetle technicznego charakteru i szybkiego tempa rozwoju technologii wykorzystywanych przez dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego oraz w celu wsparcia zaangażowania Unijnego Centrum w monitorowanie i wdrażanie niniejszego rozporządzenia w tym zakresie, w sekcji tej ustanawia się Komitet ds. Technologii w obrębie Unijnego Centrum, składający się z ekspertów technicznych i pełniący funkcję doradcą (art. 66).

W sekcji 6 przewidziano ustanowienie i strukturę budżetu (art. 67), przepisy finansowe mające zastosowanie do Unijnego Centrum (art. 68), przepisy dotyczące prezentacji, wykonania i kontroli budżetu Unijnego Centrum (art. 69), jak również prezentacji sprawozdań finansowych i udzielania absolutorium (art. 70).

Sekcje 7 i 8 zawierają przepisy końcowe dotyczące składu i statusu personelu Unijnego Centrum, ustaleń językowych, przejrzystości i komunikacji w zakresie działalności Unijnego Centrum, środków zwalczania nadużyć finansowych, odpowiedzialności umownej i pozaumownej, możliwości prowadzenia dochodzeń administracyjnych, porozumienia w sprawie siedziby i warunków funkcjonowania, a także rozpoczęcia działalności Unijnego Centrum (art. 71–82).

W **rozdziale V** określono obowiązki dotyczące gromadzenia danych i obowiązki sprawozdawcze w zakresie przejrzystości. Zobowiązuje się w nim Unijne Centrum, organy koordynujące i dostawców usług hostingu, usług łączności interpersonalnej i usług dostępu do internetu do gromadzenia danych zagregowanych dotyczących ich działalności na podstawie przedmiotowego rozporządzenia i do udostępniania odpowiednich informacji Unijnemu Centrum (art. 83), a także do składania corocznych sprawozdań ze swojej działalności ogółowi społeczeństwa i Komisji (art. 84).

Rozdział VI zawiera przepisy końcowe niniejszego rozporządzenia. Odnoszą się one do okresowej oceny niniejszego rozporządzenia i działalności Unijnego Centrum (art. 85); do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych zgodnie z – odpowiednio – art. 290 i 291 TFUE (art. 86 i 87); do uchylecia rozporządzenia tymczasowego (rozporządzenie 2021/1232) (art. 88) i wreszcie wejścia w życie i stosowania przedmiotowego rozporządzenia (art. 89).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające przepisy mające na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczanie**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁵,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów³⁶,
uwzględniając opinię Europejskiej Rady Ochrony Danych Europejskiego oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych³⁷,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługi społeczeństwa informacyjnego stały się bardzo ważne dla komunikacji, wyrażania opinii, gromadzenia informacji i wielu innych aspektów współczesnego życia, także dla dzieci, ale również dla sprawców przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych. Takie przestępstwa, które podlegają minimalnym zasadom określonym na poziomie Unii, są bardzo poważnymi przestępstwami, którym należy skutecznie zapobiegać i które należy skutecznie zwalczać w celu ochrony praw i dobra dzieci, jak wymaga tego Karta praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”), oraz w celu ochrony ogółu społeczeństwa. Użytkownicy takich usług oferowanych w Unii powinni być w stanie zaufać, że korzystanie z nich jest bezpieczne, zwłaszcza przez dzieci.
- (2) Biorąc pod uwagę kluczowe znaczenie odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, cele te można osiągnąć jedynie poprzez zapewnienie, aby dostawcy oferujący takie usługi w Unii zachowywali się odpowiedzialnie i zastosowali rozsądne środki w celu zminimalizowania ryzyka niewłaściwego wykorzystywania ich usług do celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, przy czym dostawcy ci są często jedynymi osobami mogącymi zapobiegać takiemu niegodziwemu traktowaniu i zwalczać je. Wdrożone środki powinny być ukierunkowane, starannie wyważone i proporcjonalne, tak aby uniknąć wszelkich nadmiernych negatywnych konsekwencji

³⁵ Dz.U. C z, s. .

³⁶ Dz.U. C z, s. .

³⁷ Dz.U. C z, s. .

dla osób korzystających z usług w celach zgodnych z prawem, w szczególności w celu wykonywania swoich praw podstawowych chronionych na podstawie prawa Unii, tj. praw zapisanych w Karcie i uznanych za zasady ogólne prawa Unii, oraz aby uniknąć nakładania nadmiernych obciążeń na dostawców usług.

- (3) Państwa członkowskie w coraz większym stopniu wprowadzają przepisy krajowe lub rozważają ich wprowadzenie w celu zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczania, w szczególności poprzez nałożenie wymogów na dostawców odnośnych usług społeczeństwa informacyjnego. Ze względu na z natury rzeczy transgraniczny charakter internetu i świadczonych usług te przepisy krajowe, które są rozbieżne, mają bezpośredni negatywny wpływ na rynek wewnętrzny. Aby zwiększyć pewność prawa, wyeliminować wynikające z tego przeszkody w świadczeniu usług i zapewnić równe warunki działania na rynku wewnętrznym, należy ustanowić niezbędne zharmonizowane wymogi na szczeblu Unii.
- (4) Niniejsze rozporządzenie powinno zatem przyczynić się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie jasnych, jednolitych i wyważonych zasad zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczania w sposób skuteczny i z poszanowaniem praw podstawowych wszystkich odnośnych stron. W związku z szybko zmieniającym się charakterem przedmiotowych usług i technologii wykorzystywanych do ich świadczenia, zasady te należy określić w sposób neutralny technologicznie i nieulegający dezaktualizacji, tak aby nie hamować innowacji.
- (5) Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, powinno ono obejmować dostawców usług, które mogą być potencjalnie wykorzystywane w celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Z uwagi na to, że usługi te coraz częściej wykorzystuje się do tego celu, powinny one obejmować publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej, takie jak usługi przesyłania wiadomości i usługi poczty elektronicznej w przeglądarkach internetowych, w zakresie, w jakim usługi te są publicznie dostępne. Jako że usługi, które umożliwiają bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji, stanowiące jedynie mało istotną funkcję pomocniczą nieodłącznie związaną z inną usługą, taką jak czat i podobne funkcje w ramach gier, udostępniania zdjęć i filmów wideo, są w równym stopniu narażone na ryzyko niewłaściwego wykorzystywania, należy je również objąć niniejszym rozporządzeniem. Biorąc jednak pod uwagę nieodłączne różnice między poszczególnymi odpowiednimi usługami społeczeństwa informacyjnego objętymi niniejszym rozporządzeniem oraz związane z nimi różne zagrożenia polegające na niewłaściwym wykorzystywaniu tych usług w celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, a także różne możliwości odnośnych dostawców usług w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu i jego zwalczania, obowiązki nałożone na dostawców tych usług powinny być odpowiednio zróżnicowane.
- (6) Niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie często wiąże się z niewłaściwym korzystaniem z usług społeczeństwa informacyjnego oferowanych w Unii przez dostawców usług, których główna siedziba znajduje się w państwach trzecich. W celu zapewnienia skuteczności przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz równych warunków działania na rynku wewnętrznym, przepisy te powinny mieć zastosowanie do wszystkich dostawców usług – niezależnie od głównej siedziby lub miejsca pobytu – którzy oferują usługi w Unii, czego dowodem jest ich znaczący związek z Unią.

- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla przepisów wynikających z innych aktów Unii, w szczególności dyrektywy 2011/93 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁸, dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁹ oraz rozporządzenia (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁰ [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE], dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE,⁴¹ rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁴² oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE⁴³.
- (8) Niniejsze rozporządzenie należy traktować jako *lex specialis* w stosunku do ogólnie obowiązujących ram określonych w rozporządzeniu (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającym dyrektywę 2000/31/WE] ustanawiającym zharmonizowane zasady świadczenia niektórych usług społeczeństwa informacyjnego na rynku wewnętrznym. W odniesieniu do kwestii, które nie zostały uwzględnione lub zostały uwzględnione w niepełnym zakresie w niniejszym rozporządzeniu, zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE].
- (9) W art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE zezwala się państwom członkowskim na przyjmowanie środków ustawodawczych w celu ograniczenia zakresu praw i obowiązków przewidzianych w niektórych przepisach szczegółowych tej dyrektywy dotyczących poufności komunikacji, jeżeli takie ograniczenie stanowi konieczny, właściwy i proporcjonalny środek w ramach społeczeństwa demokratycznego, między innymi w celu zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń, wykrywania i karania, o ile spełnione są określone warunki, w tym zgodność z Kartą. Stosując wymogi tego przepisu przez analogię, niniejsze rozporządzenie powinno ograniczyć korzystanie z praw i obowiązków przewidzianych w art. 5 ust. 1, 3 i 6 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE w takim zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne do wykonania nakazów wykrywania wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczania.

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1).

³⁹ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniające dyrektywę 2000/31/WE (Dz.U. L).

⁴¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁴³ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

- (10) W celu zapewnienia jasności i spójności definicje zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny, o ile to możliwe i właściwe, opierać się na odpowiednich definicjach zawartych w innych aktach prawa Unii, takich jak rozporządzenie (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniające dyrektywę 2000/31/WE], i być do nich dostosowane.
- (11) Należy uznać, że istnieje ścisły związek z Unią, jeżeli odpowiednie usługi społeczeństwa informacyjnego są głównie świadczone w Unii lub, jeśli nie, ścisły związek ustala się, jeżeli znaczna liczba użytkowników znajduje się w co najmniej jednym państwie członkowskim lub jeżeli działalność jest kierowana do co najmniej jednego państwa członkowskiego. To, czy działalność jest kierowana do jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby, należy ustalić na podstawie wszelkich istotnych okoliczności, w tym takich czynników, jak stosowanie języka lub posługiwanie się walutą danego państwa członkowskiego lub możliwość składania zamówień na produkty lub usługi czy korzystanie z krajowej domeny najwyższego poziomu. Kierowanie działalności do któregoś z państw członkowskich może również wynikać z dostępności oprogramowania użytkowego w danym krajowym sklepie z oprogramowaniem użytkowym, z obecności reklam na rynku lokalnym lub z posługiwania się w reklamach językiem stosowanym w tym państwie członkowskim, lub z zarządzania relacjami z klientem polegającego np. na obsłudze klientów w języku powszechnie używanym w tym państwie członkowskim. W przypadku gdy dostawca usług kieruje swoją działalność do co najmniej jednego państwa członkowskiego, jak określono w art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady, należy również założyć ścisły związek⁴⁴. Sama techniczna dostępność strony internetowej z Unii nie powinna być uznawana za dowód istnienia ścisłego związku z Unią.
- (12) Ze względu na spójność i neutralność technologiczną termin „materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych” należy do celów niniejszego rozporządzenia zdefiniować jako odnoszący się do wszelkiego rodzaju materiałów stanowiących pornografię dziecięcą lub przedstawienie pornograficzne w rozumieniu dyrektywy 2011/93/UE, które mogą być rozpowszechniane za pośrednictwem usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej. Obecnie materiały takie to zazwyczaj obrazy lub filmy wideo, nie można jednak wykluczyć, że przybiorą one inne formy, zwłaszcza w świetle przyszłego rozwoju technologicznego.
- (13) Termin „niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie” powinien obejmować nie tylko rozpowszechnianie materiałów uprzednio wykrytych i potwierdzonych jako materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych („znane” materiały), ale także materiałów uprzednio niewykrytych, które prawdopodobnie stanowią materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, ale których prawdziwość nie została jeszcze potwierdzona („nowe” materiały), jak również działania stanowiące nagabywanie dzieci w celach seksualnych. Jest to konieczne, aby zająć się nie tylko przeszłymi przypadkami niegodziwego traktowania, ponowną wiktyimizacją i naruszaniem związanych z nimi praw ofiar, takich jak prawo do prywatności i ochrony danych osobowych, ale także aktualnymi, trwającymi oraz potencjalnymi przypadkami

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

niegodziwego traktowania, tak aby w jak największym stopniu im zapobiegać, skutecznie chronić dzieci oraz zwiększyć prawdopodobieństwo pomocy ofiarom i powstrzymania sprawców.

- (14) W celu zminimalizowania ryzyka, że ich usługi są niewłaściwie wykorzystywane do rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub do nagabywania dzieci w celach seksualnych, dostawcy usług hostingu i dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej powinni ocenić takie ryzyko w odniesieniu do każdej z usług, które oferują w Unii. Aby ułatwić im ocenę ryzyka, należy przedstawić niewyczerpujący wykaz elementów, które należy wziąć pod uwagę. Aby umożliwić pełne uwzględnienie specyficznych cech oferowanych przez siebie usług, dostawcy usług powinni mieć możliwość uwzględnienia w stosownych przypadkach dodatkowych elementów. Ponieważ ryzyko zmienia się w czasie, w zależności od zmian, takich jak zmiany związane z technologią i sposobami oferowania i korzystania z danych usług, należy zapewnić aktualizację oceny ryzyka w sposób regularny, a także wtedy, gdy jest to konieczne ze szczególnych względów.
- (15) Niektórzy z dostawców odnośnych usług społeczeństwa informacyjnego objętych zakresem niniejszego rozporządzenia mogą również podlegać obowiązkowi przeprowadzenia oceny ryzyka na podstawie rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE] w odniesieniu do informacji, które przechowują i upowszechniają publicznie. Do celów niniejszego rozporządzenia tacy dostawcy usług mogą korzystać ze wspomnianej wyżej oceny ryzyka i uzupełnić ją o bardziej szczegółową ocenę ryzyka wykorzystania ich usług do celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.
- (16) Aby skutecznie zapobiegać i niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i je zwalczać, dostawcy usług hostingu oraz dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej powinni zastosować rozsądne środki w celu zmniejszenia ryzyka niewłaściwego wykorzystywania ich usług do tego rodzaju niegodziwego traktowania, zgodnie z oceną ryzyka. Dostawcy usług podlegający obowiązkowi przyjęcia środków ograniczających ryzyko zgodnie z rozporządzeniem (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającym dyrektywę 2000/31/WE] mogą rozważyć, w jakim zakresie środki ograniczające ryzyko przyjęte w celu wywiązania się z tego obowiązku, które mogą obejmować środki ukierunkowane na ochronę praw dziecka, w tym weryfikację wieku i narzędzi kontroli rodzicielskiej, mogą również służyć do przeciwdziałania zagrożeniu określonemu w ocenie szczególnego ryzyka zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz w jakim zakresie dalsze ukierunkowane środki ograniczające ryzyko mogą być wymagane do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (17) Aby umożliwić innowacje oraz zapewnić proporcjonalność i neutralność technologiczną, nie należy tworzyć wyczerpującej listy obowiązkowych środków ograniczających ryzyko. Dostawcom usług należy za to pozostawić pewien stopień elastyczności w zakresie projektowania i wdrażania środków dostosowanych do zidentyfikowanego ryzyka oraz charakterystyki świadczonych przez nich usług i sposobów korzystania z tych usług. W szczególności dostawcy usług mogą opracować i wdrożyć, zgodnie z prawem Unii, środki oparte na swoich istniejących praktykach w celu wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach

seksualnych w internecie w świadczonych przez nich usługach oraz wskazać, w ramach zgłaszania ryzyka, swoją wolę i gotowość do wydania im docelowego nakazu wykrywania na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli właściwy organ krajowy uzna to za konieczne.

- (18) Aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, elastyczność ta powinna być uzależniona od konieczności zapewnienia zgodności z prawem Unii, a w szczególności z wymogami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi środków ograniczających ryzyko. W związku z tym dostawcy usług hostingu oraz dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej, opracowując i wdrażając środki ograniczające ryzyko, powinni zwracać uwagę nie tylko na zapewnienie ich skuteczności, ale także na unikanie wszelkich nadmiernych negatywnych konsekwencji w stosunku do innych zainteresowanych stron, zwłaszcza w zakresie korzystania przez użytkowników z ich praw podstawowych. Przy określaniu, jakie środki ograniczające ryzyko powinny zostać racjonalnie wdrożone w danej sytuacji, należy również wziąć pod uwagę możliwości finansowe i technologiczne oraz skalę działania danego dostawcy usługi, aby w ten sposób zapewnić proporcjonalność. Wybierając odpowiednie środki ograniczające ryzyko, dostawcy usług powinni co najmniej należycie rozważyć możliwe środki wymienione w niniejszym rozporządzeniu, a także, w stosownych przypadkach, inne środki, takie jak środki oparte na najlepszych praktykach branżowych, w tym ustanowione w ramach współpracy samoregulacyjnej, oraz środki zawarte w wytycznych Komisji. Jeżeli po starannie przeprowadzonej lub zaktualizowanej ocenie ryzyka nie wykryto żadnego ryzyka, od dostawców usług nie powinno się wymagać podejmowania żadnych środków ograniczających ryzyko.
- (19) W świetle ich roli jako pośredników ułatwiających dostęp do aplikacji, które mogą być niewłaściwie wykorzystywane do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, dostawcy sklepów z aplikacjami powinni zostać zobowiązani do wprowadzenia pewnych rozsądnych środków w celu oceny i zmniejszenia tego ryzyka. Dostawcy usług powinni dokonać tej oceny w sposób staranny, podejmując wysiłki uzasadnione w danych okolicznościach, uwzględniając między innymi charakter i zakres tego ryzyka, a także swoje możliwości finansowe i technologiczne oraz skalę działania, a także współpracując w miarę możliwości z dostawcami świadczącymi usługi oferowane za pośrednictwem aplikacji.
- (20) W celu zapewnienia skutecznego zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczania, gdy środki ograniczające ryzyko zostaną uznane za niewystarczające do ograniczenia ryzyka niewłaściwego wykorzystywania określonej usługi w celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, organy koordynujące wyznaczone przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być uprawnione do żądania wydania nakazów wykrywania. Aby uniknąć wszelkiej nadmiernej ingerencji w prawa podstawowe i zapewnić proporcjonalność, uprawnienia te powinny podlegać starannie wyważonemu zestawowi ograniczeń i zabezpieczeń. Na przykład, biorąc pod uwagę, że materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych są zazwyczaj rozpowszechniane za pośrednictwem usług hostingu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej oraz że nagabywanie dzieci w celach seksualnych odbywa się głównie w publicznie dostępnych usługach łączności interpersonalnej, powinna istnieć możliwość kierowania nakazów wykrywania do dostawców takich usług.

- (21) Ponadto, w ramach tych ograniczeń i zabezpieczeń, nakazy wykrywania powinny być wydawane wyłącznie po przeprowadzeniu starannej i obiektywnej oceny prowadzącej do stwierdzenia znacznego ryzyka wykorzystania danej usługi do danego rodzaju niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, objętego niniejszym rozporządzeniem. Jednym z elementów, które należy wziąć pod uwagę w tym względzie, jest prawdopodobieństwo, że usługa jest wykorzystywana w znacznym stopniu – tzn. poza odosobnionymi i stosunkowo rzadkimi przypadkami – do takiego niegodziwego traktowania. Kryteria powinny być zróżnicowane, tak aby uwzględniały poszczególne cechy charakterystyczne różnych rodzajów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz poszczególne cechy usług wykorzystywanych do podejmowania takiego niegodziwego traktowania, a także związane z tym różny stopień inwazyjności środków, które należy wdrożyć w celu wykonania nakazu wykrywania.
- (22) Samo stwierdzenie takiego znaczącego ryzyka nie powinno być jednak wystarczające, aby uzasadniało wydanie nakazu wykrywania z tego względu, że w takim przypadku nakaz mógłby doprowadzić do nieproporcjonalnie negatywnych konsekwencji wobec praw i uzasadnionych interesów stron, których on dotyczy, w szczególności praw podstawowych użytkowników. Należy zatem zapewnić, by można było wydawać nakazy wykrywania wyłącznie po dokonaniu przez organy koordynujące oraz właściwe organy sądowe lub niezależne organy administracyjne obiektywnej i rzetelnej oceny, identyfikacji i analizy, odrębnie dla każdego przypadku, zarówno prawdopodobieństwa i powagi potencjalnych konsekwencji niewłaściwego wykorzystywania usługi do celu rodzaju niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, którego dotyczy sprawa, jak i prawdopodobieństwa wystąpienia i powagi wszelkich potencjalnych negatywnych konsekwencji dla stron, których on dotyczy. Aby uniknąć nakładania nadmiernych obciążeń, w ocenie należy uwzględnić również możliwości finansowe i technologiczne danego dostawcy usługi oraz skalę jego działania.
- (23) Co więcej, aby uniknąć nadmiernej ingerencji w prawa podstawowe oraz zapewnić proporcjonalność, po stwierdzeniu, że spełniono powyższe wymogi i należy wydać nakaz wykrywania, należy jeszcze zapewnić, aby nakaz wykrywania był ukierunkowany i sformułowany w sposób gwarantujący, że wszelkie negatywne konsekwencje wobec stron, których on dotyczy, nie wykraczają poza to, co bezwzględnie konieczne do skutecznego przeciwdziałania znaczącemu ryzyku, które zidentyfikowano. Powinno to w szczególności dotyczyć ograniczenia środka do części lub komponentu usługi możliwych do zidentyfikowania, o ile to możliwe bez uszczerbku dla skuteczności tego środka, takich jak określone rodzaje kanałów w ramach publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej, wybrani użytkownicy lub określone grupy użytkowników, w zakresie, w jakim można traktować je oddzielnie do celów wykrywania, a także określenia dodatkowych zabezpieczeń uzupełniających te wyraźnie określone w niniejszym rozporządzeniu, takich jak przeprowadzanie niezależnych audytów, przekazywanie dodatkowych informacji lub udzielanie dostępu do danych bądź wzmożone sprawowanie nadzoru i przeprowadzanie przeglądów przez człowieka, a także dalsze ograniczanie czasu stosowania nakazu wykrywania, który organ koordynujący uzna za konieczne. Aby uniknąć nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych skutków, należy ustalić takie wymagania po przeprowadzeniu z należytą starannością obiektywnej oceny każdego przypadku.

- (24) W stosownych przypadkach właściwy organ sądowy lub właściwy niezależny organ administracyjny, zgodnie ze szczegółowymi przepisami proceduralnymi określonymi przez dane państwo członkowskie, powinien mieć możliwość podjęcia świadomej decyzji w sprawie wniosków o wydanie nakazów wykrywania. Jest to szczególnie istotne dla zapewnienia koniecznej sprawiedliwej równowagi między odnośnymi prawami podstawowymi a spójnym podejściem, zwłaszcza w związku z nakazami wykrywania dotyczącymi nagabywania dzieci w celach seksualnych. Należy zatem ustanowić procedurę, która umożliwi zainteresowanym dostawcom usług, Unijnemu Centrum ds. Niegodziwego Traktowania Dzieci w Celach Seksualnych i Jego Zwalczenia ustanowionemu niniejszym rozporządzeniem („Unijne Centrum”) oraz, w przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, właściwemu organowi ochrony danych wyznaczonemu na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679, przedstawienie opinii na temat przedmiotowych środków. Powinny to zrobić jak najszybciej, mając na uwadze ważny cel porządku publicznego oraz potrzebę niezwłocznego działania w celu ochrony dzieci. W szczególności organy ochrony danych powinny dołożyć wszelkich starań, aby uniknąć przedłużenia terminu na przedstawianie opinii w odpowiedzi na wcześniejsze konsultacje, który określono w rozporządzeniu (UE) 2016/679. Co więcej, powinny co do zasady być w stanie przedstawić swoją opinię we wskazanym terminie w sytuacjach, w których Europejska Rada Ochrony Danych wydała już wytyczne dotyczące technologii, które dostawca usług zamierza wdrożyć i stosować w celu wykonania nakazu wykrywania skierowanego do niego na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (25) Jeżeli chodzi o nowe usługi, tj. usługi niedostępne wcześniej w Unii, zazwyczaj nie istnieją dowody wskazujące na potencjalne niewłaściwe wykorzystywanie danej usługi w ciągu ostatnich 12 miesięcy. Z tego względu oraz aby zapewnić skuteczność niniejszego rozporządzenia, organ koordynujący powinien mieć możliwość skorzystania z dowodów związanych z porównywalnymi usługami przy ocenie, czy należy wnioskować o wydanie nakazu wykrywania w odniesieniu do tego rodzaju nowej usługi. Usługę należy uznać za porównywalną, jeśli stanowi ona funkcjonalny odpowiednik danej usługi, z uwzględnieniem wszystkich istotnych faktów i okoliczności, w szczególności jej głównych cech i funkcji, sposobu, w jaki jest oferowana i użytkowana, bazy użytkowników, obowiązujących warunków i środków ograniczania ryzyka, a także ogólnego profilu pozostałego ryzyka.
- (26) Środki podejmowane przez dostawców usług hostingu oraz dostawców publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej celem wykonania skierowanych do nich nakazów wykrywania powinny pozostać ściśle ograniczone do zakresu określonego w niniejszym rozporządzeniu oraz w nakazach wykrywania wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Aby zapewnić skuteczność tych środków, umożliwić zastosowanie rozwiązań dostosowanych do potrzeb, zachować neutralność technologiczną oraz uniknąć obchodzenia obowiązków w zakresie wykrywania, należy wdrożyć te środki niezależnie od technologii stosowanych przez dostawców usług, których one dotyczą, w związku ze świadczeniem przez nich usług. W niniejszym rozporządzeniu pozostawia się zatem dostawcy usług, którego dotyczą te środki, wybór technologii, które mają zostać zastosowane celem skutecznego wypełniania nakazów wykrywania, przy czym nie należy tego rozumieć jako zachęty do stosowania jakiegokolwiek technologii lub zniechęcania do jej stosowania, pod warunkiem że technologie i towarzyszące im środki spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia. Obejmuje to stosowanie technologii pełnego szyfrowania transmisji, która to technologia jest ważnym narzędziem służącym zapewnieniu bezpieczeństwa i poufności komunikacji użytkowników, w tym dzieci. Podczas wykonywania nakazu

wykrywania dostawcy usług powinni wprowadzić wszelkie dostępne środki ochronne, aby zagwarantować, że zastosowane przez nich technologie nie będą mogły zostać wykorzystane przez nich lub ich pracowników, ani przez osoby trzecie, do celów innych niż stosowanie niniejszego rozporządzenia, a tym samym uniknąć naruszenia bezpieczeństwa i poufności komunikacji użytkowników.

- (27) Aby ułatwić dostawcom usług wywiązywanie się z obowiązków w zakresie wykrywania, Unijne Centrum powinno udostępnić dostawcom usług technologie wykrywania, z których mogą nieodpłatnie korzystać wyłącznie do celów wykonania skierowanych do nich nakazów wykrywania. Należy konsultować się z Europejską Radą Ochrony Danych w sprawie tych technologii oraz najlepszych metod ich wykorzystywania, aby zapewnić zgodność z obowiązującymi przepisami prawa UE w zakresie ochrony danych osobowych. Unijne Centrum powinno uwzględnić zalecenia Europejskiej Rady Ochrony Danych przy sporządzaniu wykazu dostępnych technologii, a także Komisji przy opracowywaniu wytycznych dotyczących wypełniania obowiązków w zakresie wykrywania. Dostawcy usług mogą korzystać z technologii udostępnionych przez Unijne Centrum lub inne podmioty bądź z samodzielnie opracowanych przez nich technologii, pod warunkiem że spełniają one wymogi niniejszego rozporządzenia.
- (28) Aby na bieżąco oceniać działanie technologii wykrywania oraz zapewnić ich wystarczającą niezawodność, a także identyfikować wyniki fałszywie dodatnie oraz w miarę możliwości unikać przekazywania Unijnemu Centrum błędnych zgłoszeń, dostawcy usług powinni zapewnić sprawowanie nadzoru przez człowieka oraz, w razie potrzeby, interwencję człowieka dostosowaną do rodzaju technologii wykrywania i rodzaju niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, których dotyczy sprawa. Taki nadzór powinien obejmować regularne oceny odsetka wyników fałszywie ujemnych i dodatnich generowanych przez te technologie na podstawie analizy próbek zanonimizowanych reprezentatywnych danych. W szczególności w sytuacji wykrycia przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych za pośrednictwem publicznie dostępnej łączności interpersonalnej dostawcy usług powinni zapewnić regularne, konkretne i szczegółowe sprawowanie nadzoru przez człowieka oraz weryfikację przez człowieka rozmów zidentyfikowanych przez technologię jako potencjalnie związane z nagabywaniem dzieci w celach seksualnych.
- (29) Dostawcy usług hostingu oraz dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej mają szczególne możliwości, jeżeli chodzi o wykrywanie potencjalnych przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych z wykorzystaniem świadczonych przez nich usług. Informacje, które mogą uzyskać, oferując swoje usługi, są często niezbędne do skutecznego prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych oraz ścigania takich przestępstw. Należy zatem nałożyć na dostawców usług obowiązek zgłaszania potencjalnych przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie z wykorzystaniem świadczonych przez nich usług, kiedy tylko uzyskają informacje na ten temat, tzn. jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że dane działanie może stanowić niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie. Jeżeli istnieją uzasadnione powody, wątpliwości co do wieku potencjalnej ofiary nie powinny powstrzymać tych dostawców usług od dokonania zgłoszenia. W trosce o skuteczność nie powinno mieć znaczenia, w jaki sposób uzyskują taką wiedzę. Taką wiedzę można uzyskać przykładowo w drodze wykonywania nakazów wykrywania, dzięki informacjom zasygnalizowanym przez

użytkowników lub organizacje działające w interesie publicznym przeciwko niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych lub dzięki czynnościom wykonywanym przez dostawców usług z własnej inicjatywy. Dostawcy usług powinni przekazać minimum informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu, tak aby właściwe organy ścigania mogły ocenić, czy należy wszcząć dochodzenie, w stosownych przypadkach, a także powinni zapewnić, aby zgłoszenia były jak najbardziej kompletne.

- (30) W celu zapewnienia, aby dostępne w internecie materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych były usuwane tak szybko jak to możliwe po ich wykryciu, organy koordynujące głównego miejsca prowadzenia działalności powinny mieć uprawnienia pozwalające im zwrócić się do właściwych organów sądowych lub niezależnych organów administracyjnych o wydanie nakazu usunięcia skierowanego do dostawców usług hostingu. Ze względu na to, że usunięcie lub uniemożliwienie dostępu do tych materiałów może mieć wpływ na prawo użytkowników, którzy dostarczyli dany materiał, dostawcy usług powinni poinformować takich użytkowników o powodach usunięcia, aby umożliwić im skorzystanie z prawa dochodzenia roszczeń, z zastrzeżeniem wyjątków koniecznych do uniknięcia zakłócenia działań mających na celu zapobieganie przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywanie, prowadzenie dochodzeń w ich sprawie oraz ich ściganie.
- (31) Nie należy rozumieć przepisów niniejszego rozporządzenia jako mających wpływ na wymogi dotyczące nakazów usunięcia określone w rozporządzeniu (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE].
- (32) Obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do dostawców usług hostingu, którzy nie świadczą usług w Unii. Takie usługi mogą jednak być nadal wykorzystywane do rozpowszechniania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych wśród użytkowników lub przez użytkowników w Unii, wyrządzając szkodę dzieciom oraz całemu społeczeństwu, nawet jeżeli działalność dostawców usług nie jest ukierunkowana na państwa członkowskie, a całkowita liczba użytkowników tych usług w Unii jest ograniczona. Ze względów prawnych i praktycznych wezwanie tych dostawców usług do usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do tych materiałów może nie być racjonalnie możliwe, nawet w drodze współpracy z właściwymi organami państwa trzeciego, w którym mają oni swoją siedzibę. Powinno zatem być możliwe, zgodnie z praktyką stosowaną w szeregu państw członkowskich, wymaganie od dostawców usług dostępu do internetu, by wprowadzili uzasadnione środki mające na celu blokowanie dostępu do tego materiału użytkownikom w Unii.
- (33) W trosce o spójność, skuteczność oraz efektywność oraz w celu zminimalizowania ryzyka obejścia prawa podstawą takich nakazów blokowania powinien być wykaz adresów URL prowadzących do konkretnych, zweryfikowanych przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, sporządzony i dostarczony centralnie przez Unijne Centrum na podstawie starannie zweryfikowanych zgłoszeń dokonanych przez właściwe organy państw członkowskich. Należy przewidzieć odpowiednie ograniczenia i zabezpieczenia, aby uniknąć podejmowania nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych środków, przede wszystkim takich, które w niekorzystny sposób wpływałyby na odnośne prawa podstawowe, w szczególności, oprócz praw dzieci, wolność wypowiedzi użytkowników i ich swobodny dostęp do informacji, a także wolność prowadzenia działalności gospodarczej przez dostawców

usług. Przede wszystkim należy zapewnić, by obciążenia nakładane na dostawców usług dostępu do internetu, których dotyczy sprawa, nie były bezzasadne, by starannie oceniano potrzebę i proporcjonalność nakazów blokowania również po ich wydaniu, a także by zarówno dostawcy usług, jak i użytkownicy, których one dotyczą, dysponowali skutecznymi środkami zaskarżenia na drodze sądowej i pozasądowej.

- (34) Biorąc pod uwagę, że nabywanie, posiadanie, świadome uzyskiwanie dostępu do materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz ich przekazywanie stanowią przestępstwo na podstawie dyrektywy 2011/93/UE, konieczne jest zwolnienie dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego z odpowiedzialności karnej, jeżeli są oni zaangażowani w takie działania, o ile ich działania pozostają ściśle ograniczone do tego, co niezbędne do celów wypełnienia obowiązków nałożonych na nich niniejszym rozporządzeniem, oraz o ile działają oni w dobrej wierze.
- (35) Rozpowszechnianie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych stanowi przestępstwo, które narusza prawa ukazanych w nich ofiar. Ofiary powinny mieć zatem prawo do otrzymania, na wniosek, od Unijnego Centrum, jednak za pośrednictwem organów koordynujących, stosownych informacji, jeżeli dostawcy usług hostingu lub dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej zgłoszą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem znane im materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, ukazujące te ofiary.
- (36) Ze względu na wpływ na prawa ofiar ukazanych w takich znanych materiałach przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz powszechną zdolność dostawców usług hostingu do ograniczenia tego wpływu, gdyż pomagają oni zapewnić, aby materiały te nie były już dostępne w ramach świadczonych przez nich usług, odnośni dostawcy usług powinni udzielić pomocy ofiarom, które wnioskuje o usunięcie lub blokowanie dostępu do danego materiału. Pomoc ta powinna ograniczać się do tego, czego w danych okolicznościach można w sposób uzasadniony wymagać od danego dostawcy usług, z uwzględnieniem takich czynników jak treść i zakres wniosku, kroki niezbędne do zlokalizowania elementów znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz środków, którymi dysponuje dostawca usług. Pomoc ta mogłaby polegać, przykładowo, na ułatwieniu zlokalizowania wspomnianych elementów, ich weryfikowaniu oraz usuwaniu lub uniemożliwianiu dostępu do nich. Biorąc pod uwagę, że podejmowanie działań niezbędnych do doprowadzenia do usunięcia materiałów lub uniemożliwienia dostępu do nich może być bolesne, a nawet traumatyczne, a także złożone, ofiary powinny mieć również prawo do otrzymania wsparcia w tym zakresie od Unijnego Centrum za pośrednictwem organów koordynujących.
- (37) Aby zapewnić skuteczne zarządzanie takiego rodzaju wsparciem ofiar, ofiary powinny mieć możliwość kontaktowania się z organem koordynującym, który jest dla nich najłatwiej dostępny, oraz polegania na nim; z kolei organ ten powinien pośredniczyć we wszelkiej komunikacji między ofiarami a Unijnym Centrum.
- (38) Celem ułatwienia ofiarom korzystania z prawa do informacji oraz z pomocy i wsparcia w zakresie usuwania materiałów lub uniemożliwiania dostępu do nich, należy umożliwić ofiarom wskazanie odpowiednich elementów materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w odniesieniu do których wnoszą o uzyskanie informacji lub usunięcie bądź

uniemożliwienie dostępu, poprzez dostarczenie zdjęcia lub zdjęć bądź nagrania lub nagrań wideo, lub poprzez dostarczenie adresów URL prowadzących do konkretnych elementów materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, lub poprzez jakąkolwiek inną formę pozwalającą na jednoznaczną identyfikację danych elementów.

- (39) Aby uniknąć nieproporcjonalnego naruszenia prawa użytkowników do życia prywatnego i rodzinnego oraz do ochrony danych osobowych, dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego nie powinni przechowywać danych związanych z przypadkami potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, chyba że jest to konieczne, ale nie dłużej niż to jest konieczne do co najmniej jednego z celów określonych w niniejszym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem odpowiedniego maksymalnego okresu przechowywania. Ze względu na to, że powyższe wymogi dotyczące przechowywania danych odnoszą się wyłącznie do niniejszego rozporządzenia, nie należy rozumieć ich jako mających wpływ na możliwość przechowywania odpowiednich danych dotyczących treści ani danych o ruchu zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE ani na wywiązywanie się z jakiegokolwiek obowiązku prawnego dotyczącego przechowywania danych, który ma zastosowanie do dostawców usług na podstawie innych aktów prawa Unii lub przepisów krajowych zgodnych z prawem Unii.
- (40) Aby ułatwić sprawną i skuteczną komunikację za pomocą środków elektronicznych, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez potwierdzanie odbioru takiej komunikacji, dotyczącej kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem, należy zobowiązać dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego do wyznaczenia pojedynczego punktu kontaktowego oraz publikowania odpowiednich informacji dotyczących tego punktu kontaktowego, w tym informacji o językach, które mają być używane do takiej komunikacji. W odróżnieniu od przedstawiciela prawnego dostawcy usług punkt kontaktowy powinien służyć celom operacyjnym i nie powinno wymagać się, by miał fizyczną lokalizację. Należy ustanowić odpowiednie warunki w odniesieniu do języków komunikacji, które mają być określone, tak aby zapewnić, aby sprawna komunikacja nie była nadmiernie skomplikowana. W przypadku dostawców usług objętych obowiązkiem ustanowienia komórki nadzoru zgodności z prawem oraz mianowania pracowników ds. zgodności z prawem zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE], można wyznaczyć jednego z tych pracowników ds. zgodności z prawem jako punkt kontaktowy na podstawie niniejszego rozporządzenia, aby ułatwić spójne wypełnianie obowiązków wynikających z obu ram prawnych.
- (41) Aby umożliwić skuteczny nadzór oraz, w stosownych przypadkach, egzekwowanie niniejszego rozporządzenia, dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, którzy nie mają siedziby w państwie trzecim i świadczą usługi w Unii, powinni mieć przedstawiciela prawnego w Unii oraz poinformować opinię publiczną i odpowiednie organy o sposobie kontaktowania się z tym przedstawicielem prawnym. Aby umożliwić stosowanie, w razie potrzeby, elastycznych rozwiązań niezależnie od różnych celów wynikających z niniejszego rozporządzenia, należy umożliwić, o ile zainteresowany dostawca usług wyraźnie to zaznaczył, by jego przedstawiciel prawny również pełnił funkcję punktu kontaktowego, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.
- (42) W stosownych przypadkach i w dogodnych okolicznościach, z zastrzeżeniem wyboru dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego oraz konieczności

spełnienia obowiązujących wymogów prawnych w tym zakresie, należy umożliwić dostawcom usług wyznaczenie pojedynczego punktu kontaktowego oraz pojedynczego przedstawiciela prawnego do celów rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE] oraz niniejszego rozporządzenia.

- (43) W interesie skutecznego stosowania oraz, w stosownych przypadkach, egzekwowania niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć co najmniej jeden istniejący lub nowo ustanowiony organ właściwy do zapewniania takiego stosowania i egzekwowania przepisów w odniesieniu do dostawców odnośnych usług społeczeństwa informacyjnego podlegających jurysdykcji wyznaczającego państwa członkowskiego.
- (44) Aby zapewnić jasność oraz umożliwić skuteczną, efektywną i spójną koordynację i współpracę zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, jeżeli państwo członkowskie wyznacza do celów stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia więcej niż jeden właściwy organ, powinno wyznaczyć jeden organ wiodący jako organ koordynujący; jeżeli natomiast państwo członkowskie wyznacza tylko jeden organ, należy automatycznie uznać wyznaczony organ za organ koordynujący. W związku z tym organ koordynujący powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla uprawnień innych organów krajowych w zakresie egzekwowania przepisów.
- (45) Biorąc pod uwagę konkretną wiedzę ekspercką Unijnego Centrum oraz jego centralną pozycję w związku z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia, organy koordynujące powinny mieć możliwość zwrócenia się do Unijnego Centrum o pomoc w wykonywaniu niektórych z powierzonych im zadań. Pomoc ta powinna pozostawać bez uszczerbku dla odpowiednich zadań i uprawnień organów koordynujących, które zwracają się o pomoc, oraz Unijnego Centrum, a także przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu wymogów mających zastosowanie do realizowania powierzonych im zadań i wykonywania przyznanym ich uprawnień.
- (46) Ze względu na znaczenie powierzonych im zadań oraz potencjalny wpływ korzystania z przysługujących im uprawnień na korzystanie z praw podstawowych przez zainteresowane strony konieczne jest, aby organy koordynujące były w pełni niezależne. W tym celu zasady i gwarancje mające zastosowanie do organów koordynujących powinny być podobne do tych mających zastosowanie do sądów i trybunałów, aby zagwarantować, że stanowią one niezależne organy administracyjne i mogą pod każdym względem działać jako takie.
- (47) Zarówno organ koordynujący, jak i inne właściwe organy, odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu skuteczności praw i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu i osiągnięcia wyznaczonych w nim celów. W związku z tym należy zapewnić, by organy te miały nie tylko niezbędne uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów, ale także niezbędne zasoby finansowe, ludzkie, technologiczne i inne, aby właściwie wykonywać swoje zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia. W szczególności ze względu na wysoką liczbę dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego oraz korzystanie przez nich z zaawansowanych technologii przy świadczeniu przez nich usług konieczne jest, by zarówno organ koordynujący, jak i inne właściwe organy, dysponowały odpowiednią liczbą pracowników, w tym ekspertów o specjalistycznych umiejętnościach. Należy określić zasoby organów koordynujących z uwzględnieniem

skali działania, złożoności i potencjalnego wpływu społecznego dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego podlegających jurysdykcji wyznaczającego państwa członkowskiego, a także zasięgu usług świadczonych przez nich w Unii.

- (48) Ze względu na konieczność zapewnienia skutecznego wypełniania nałożonych obowiązków należy nadać organom koordynującym uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów w celu przeciwdziałania naruszeniom przepisów niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny obejmować prawo do tymczasowego ograniczenia dostępu użytkowników do usługi będącej przedmiotem naruszenia, lub, jedynie w przypadku gdy nie jest to technicznie wykonalne, do interfejsu internetowego dostawcy usług, na którym ma miejsce naruszenie. W świetle wysokiego poziomu ingerencji w prawa dostawców usług, z jakim wiążą się takie uprawnienia, należy wykonywać je wyłącznie, gdy spełnione zostaną określone warunki. Powinny one obejmować warunek, że naruszenie skutkuje regularnym i strukturalnym umożliwianiem popełniania przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, co należy rozumieć jako odnoszące się do sytuacji, w której ze wszystkich dostępnych dowodów wynika, że takie umożliwianie miało miejsce na dużą skalę i przez dłuższy czas.
- (49) Aby zweryfikować, czy przepisy niniejszego rozporządzenia, w szczególności te dotyczące środków ograniczających ryzyko oraz wykonywania wydanych nakazów wykrywania, nakazów usunięcia lub nakazów blokowania, są skutecznie przestrzegane w praktyce, każdy organ koordynujący powinien mieć możliwość wyszukiwania z wykorzystaniem odpowiednich wskaźników dostarczonych przez Unijne Centrum, aby wykrywać przypadki rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych poprzez publicznie dostępne materiały za pośrednictwem usług hostingu świadczonych przez odnośnych dostawców usług.
- (50) Mając na celu zapewnienie, aby dostawcy usług hostingu mieli świadomość niewłaściwego wykorzystywania świadczonych przez nich usług i możliwość podjęcia szybkich działań w celu usunięcia materiałów lub uniemożliwienia dostępu do nich na zasadzie dobrowolności, organy koordynujące głównego miejsca prowadzenia działalności powinny mieć możliwość powiadomienia tych dostawców usług o istnieniu materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w ramach ich usług oraz wnioskowania, aby dostawcy usług dobrowolnie rozważyli usunięcie tych materiałów lub uniemożliwienie dostępu do nich. Należy wyraźnie odróżnić takie działania w zakresie powiadamiania od przysługujących organom koordynującym na podstawie niniejszego rozporządzenia uprawnień do wnioskowania o wydanie nakazów usunięcia, w których nakłada się na odnośnych dostawców usług wiążące zobowiązanie prawne do usunięcia odnośnego materiału lub uniemożliwienia dostępu do niego w określonym czasie.
- (51) Aby zapewnić jasność i skuteczne wdrożenie niniejszego rozporządzenia, dostawca odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego powinien podlegać jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego główne przedsiębiorstwo, tzn. tam, gdzie dostawca usług ma swoją siedzibę zarządu lub siedzibę statutową, w której wykonywane są główne funkcje finansowe i sprawowana jest kontrola operacyjna. Jeżeli chodzi o dostawców usług, którzy nie mają siedziby w Unii, ale świadczą swoje usługi na jej terytorium, państwo członkowskie, w którym ma miejsce pobytu lub siedzibę wyznaczony przedstawiciel prawny, powinno sprawować nad nim

jurysdykcję, z uwagi na funkcję przedstawicieli prawnych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- (52) Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie i ochronę praw użytkowników na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy umożliwić składanie skarg dotyczących domniemanego niewywiązania się z obowiązków dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego wynikających z niniejszego rozporządzenia. Należy tego dokonać w drodze umożliwienia użytkownikom składania skarg do organu koordynującego na terytorium państwa członkowskiego, w którym przebywają lub mają swoją siedzibę użytkownicy, niezależnie od tego, które państwo członkowskie sprawuje jurysdykcję nad danym dostawcą usług. W celu składania skarg użytkownicy mogą zdecydować się na skorzystanie z usług organizacji działających w interesie publicznym przeciwko niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych. Aby jednak nie zagrozić realizacji celu, jakim jest ustanowienie jasnego i skutecznego systemu nadzoru, oraz uniknąć ryzyka podejmowania niespójnych decyzji, późniejsze wykonywanie wszelkich uprawnień w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów w odniesieniu do zachowania będącego przedmiotem skargi powinno należeć wyłącznie do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności, w stosownych przypadkach, bez uszczerbku dla kompetencji innych organów nadzorczych w ramach ich uprawnień.
- (53) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by za naruszenie obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu groziły skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje uwzględniające elementy takie jak charakter, waga, powtarzalność i czas trwania naruszenia, mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, a także możliwości gospodarcze danego dostawcy odnośnych usług społeczeństwa informacyjnego.
- (54) Nie należy rozumieć przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących nadzoru i egzekwowania jako mających wpływ na uprawnienia i kompetencje organów ochrony danych przysługujących im na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679.
- (55) Dla prawidłowego działania ustanowionego niniejszym rozporządzeniem systemu obowiązkowego wykrywania i blokowania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie konieczne jest, by Unijne Centrum otrzymywało, za pośrednictwem organów koordynujących, materiały uznane za stanowiące materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub transkrypcje rozmów uznanych za nagabywanie dzieci w celach seksualnych, na przykład takich, które można było uzyskać w toku dochodzeń, tak aby materiały lub rozmowy mogły posłużyć jako dokładna i wiarygodna podstawa do generowania przez Unijne Centrum wskaźników takiego niegodziwego traktowania. Aby osiągnąć taki rezultat, należy przeprowadzać identyfikację po dokonaniu starannej oceny przeprowadzonej w kontekście procedury gwarantującej sprawiedliwy i obiektywny wynik przez same organy koordynujące lub przez sąd lub niezależny organ administracyjny inny niż organ koordynujący. Chociaż szybka ocena, identyfikacja i przekazywanie takich materiałów są ważne także w innych kontekstach, to w przypadku nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz nagabywania dzieci w celach seksualnych zgłoszonych na podstawie niniejszego rozporządzenia są one kluczowe ze względu na to, że materiały te mogą prowadzić do wykrycia trwającego lub potencjalnego niegodziwego traktowania oraz do udzielenia pomocy ofiarom. Należy zatem wyznaczyć konkretne terminy dotyczące przekazywania tego rodzaju zgłoszeń.

- (56) Aby wskaźniki generowane przez Unijne Centrum do celów wykrywania były jak najbardziej kompletne, organy koordynujące powinny z własnej inicjatywy przekazywać odnośne materiały i transkrypcje. Unijne Centrum powinno mieć jednak w tym celu również możliwość zwracania uwagi organów koordynujących na pewne materiały lub rozmowy.
- (57) Niektórzy dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego świadczą usługi w kilku lub nawet we wszystkich państwach członkowskich, podczas gdy na podstawie niniejszego rozporządzenia wyłącznie jedno państwo członkowskie sprawuje jurysdykcję nad danym dostawcą usług. Konieczne jest zatem, by sprawujący jurysdykcję organ koordynujący wyznaczony przez państwo członkowskie uwzględniał interesy wszystkich użytkowników w Unii podczas wykonywania swoich zadań i uprawnień, bez dokonywania rozróżnień, jeśli chodzi o elementy takie jak lokalizacja lub narodowość użytkowników, a także by organy koordynujące współpracowały ze sobą w skuteczny i efektywny sposób. Aby ułatwić taką współpracę, należy ustanowić niezbędne mechanizmy i systemy wymiany informacji. Współpraca ta pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do organizowania regularnej wymiany poglądów z innymi organami publicznymi, jeżeli jest to istotne z punktu widzenia wykonywania zadań tych organów i organu koordynującego.
- (58) W szczególności, aby ułatwić współpracę niezbędną do właściwego działania mechanizmów ustanowionych niniejszym rozporządzeniem, Unijne Centrum powinno ustanowić i utrzymywać konieczne systemy wymiany informacji. Podczas ustanawiania i utrzymywania tych systemów Unijne Centrum powinno współpracować z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („Europol”) i organami krajowymi, aby w razie potrzeby wykorzystywać istniejące systemy i najlepsze praktyki.
- (59) Aby wspierać wdrażanie niniejszego rozporządzenia i przyczyniać się do osiągnięcia wyznaczonych w nim celów, Unijne Centrum powinno działać jako główny podmiot ułatwiający, wykonując szereg określonych zadań. Wykonywanie tych zadań wymaga mocnych gwarancji niezależności, w szczególności od organów ścigania, a także struktury zarządzania zapewniającej efektywne, skuteczne i spójne wykonywanie powierzonych mu różnych zadań oraz osobowości prawnej umożliwiającej efektywne interakcje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. Należy je zatem ustanowić jako zdecentralizowaną agencję unijną.
- (60) W trosce o pewność prawa i skuteczność należy określić zadania Unijnego Centrum w sposób jasny i wyczerpujący. Aby zapewnić właściwe wdrożenie niniejszego rozporządzenia, zadania te powinny dotyczyć w szczególności obowiązków w zakresie wykrywania, zgłaszania i blokowania nałożonych na dostawców usług hostingu, dostawców publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej i dostawców usług dostępu do internetu. Z tego samego powodu należy jednak powierzyć Unijnemu Centrum inne zadania, w szczególności związane z wykonywaniem zobowiązań dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego w zakresie oceny i ograniczania ryzyka, z usuwaniem przez dostawców usług hostingu materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwianiem przez nich dostępu do takich materiałów, z udzieleniem pomocy organom koordynującym, a także z generowaniem wiedzy ogólnej i eksperckiej na temat niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz dzieleniem się tą wiedzą.

- (61) Unijne Centrum powinno dostarczać wiarygodnych informacji na temat tego, jakie działania można w sposób uzasadniony uznać za stanowiące niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, aby umożliwić ich wykrywanie i blokowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Ze względu na charakter materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych należy przekazywać wiarygodne informacje, o których mowa, bez udostępniania samego materiału. Unijne Centrum powinno zatem generować dokładne i wiarygodne wskaźniki na podstawie zidentyfikowanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, zgłoszonych mu przez organy koordynujące zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia. Wskaźniki te powinny umożliwiać technologiom wykrywanie rozpowszechniania odpowiednio tych samych materiałów (znane materiały) lub innych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych (nowe materiały) bądź wykrywanie przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych.
- (62) Aby system ustanowiony niniejszym rozporządzeniem działał prawidłowo, należy powierzyć Unijnemu Centrum obowiązek tworzenia baz danych dla każdego z tych trzech rodzajów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz utrzymywania i obsługi tych baz danych. Do celów rozliczalności i umożliwiania korekt w razie potrzeby powinien on prowadzić dokumentację zgłoszeń i procesu generowania wskaźników.
- (63) Aby zapewnić identyfikowalność procesu zgłaszania i wszelkich działań następczych podejmowanych w związku ze zgłoszeniami, a także umożliwić przekazywanie informacji zwrotnych na temat zgłoszeń dostawcom usług hostingu i dostawcom dostępnych publicznie usług łączności interpersonalnej, generowanie statystyk dotyczących zgłoszeń oraz wiarygodne i sprawne zarządzanie zgłoszeniami i ich rozpatrywanie, Unijne Centrum powinno utworzyć bazę danych przeznaczoną na takie zgłoszenia. Aby taka baza danych mogła spełniać powyższe cele, powinna zawierać także istotne informacje na temat tych zgłoszeń, takie jak wskaźniki odnoszące się do materiału oraz pomocnicze znaczniki, które mogą wskazywać, przykładowo, czy zgłoszone zdjęcie lub nagranie wideo stanowi część serii zdjęć lub nagrań wideo przedstawiających tę samą ofiarę lub te same ofiary.
- (64) Z uwagi na wrażliwość przedmiotowych danych oraz celem uniknięcia błędów i ewentualnego niewłaściwego wykorzystywania, należy ustanowić ścisłe zasady dostępu do tych baz danych zawierających wskaźniki oraz baz danych zawierających zgłoszenia, ścisłe zasady dotyczące zawartych w nich danych oraz ich bezpieczeństwa. Przede wszystkim nie należy przechowywać przedmiotowych danych dłużej niż jest to bezwzględnie konieczne. Z powyższych względów dostęp do bazy danych zawierającej wskaźniki powinien być udzielany wyłącznie stronom wymienionym w niniejszym rozporządzeniu oraz do określonych w nim celów, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Unijnego Centrum, a także taki dostęp powinien być ograniczony w czasie i zakresie do tego, co jest absolutnie niezbędne do tych celów.
- (65) Aby uniknąć dokonywania na podstawie niniejszego rozporządzenia błędnych zgłoszeń przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz umożliwić organom ścigania skupienie się na ich głównych zadaniach w zakresie prowadzenia dochodzeń, należy przekazywać zgłoszenia za pośrednictwem Unijnego Centrum. Unijne Centrum powinno poddać te zgłoszenia ocenie, aby zidentyfikować zgłoszenia, które są całkowicie nieuzasadnione, tzn. zgłoszenia, w przypadku których natychmiast wiadomo, bez konieczności

przeprowadzania jakiejkolwiek merytorycznej analizy prawnej lub faktycznej, że zgłoszone działania nie stanowią niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie. Jeżeli zgłoszenie jest całkowicie nieuzasadnione, Unijne Centrum powinno przekazać informacje zwrotne dostawcy usług hostingu lub dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej, który dokonał zgłoszenia, aby umożliwić ulepszenie stosowanych przez nich technologii i procesów oraz podjęcie innych odpowiednich kroków, takich jak przywrócenie niesłusznie usuniętych materiałów. Ze względu na to, że każde zgłoszenie może być ważnym środkiem umożliwiającym prowadzenie dochodzeń w sprawie przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych oraz ich ściąganie, a także ratowanie ofiar takiego niegodziwego traktowania, należy rozpatrywać zgłoszenia tak szybko jak to możliwe.

- (66) Aby przyczynić się do skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz ochrony praw ofiar, Unijne Centrum powinno mieć możliwość, na wniosek, udzielenia ofiarom pomocy oraz wspierania właściwych organów poprzez wyszukiwanie usług hostingu wykorzystywanych do rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, które są publicznie dostępne, przy wykorzystaniu stosownych wskaźników. W przypadku zidentyfikowania tego rodzaju materiału po przeprowadzeniu takiego wyszukiwania Unijne Centrum powinno mieć również możliwość zwrócić się do dostawcy odnośnej usługi hostingu o usunięcie lub uniemożliwienie dostępu do danego elementu lub danych elementów, ze względu na to, że dostawca może nie być świadomy ich istnienia i może być skłonny zrobić to na zasadzie dobrowolności.
- (67) Ze względu na swoją centralną pozycję wynikającą z wykonywania głównych zadań powierzonych mu na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz informacje i wiedzę ekspercką, jaką może w związku z tym zgromadzić, Unijne Centrum powinno także przyczyniać się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, pełniąc rolę ośrodka gromadzącego wiedzę ogólną i ekspercką oraz informacje o badaniach dotyczących spraw związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie oraz zwalczaniem tego zjawiska. W związku z tym Unijne Centrum powinno współpracować z odpowiednimi zainteresowanymi stronami zarówno z Unii, jak i spoza niej, oraz umożliwić państwom członkowskim korzystanie ze zgromadzonej wiedzy ogólnej i eksperckiej, w tym z najlepszych praktyk oraz wdrożonych doświadczeń i wniosków.
- (68) Przetwarzanie i przechowywanie wybranych danych osobowych jest konieczne do wykonywania przez Unijne Centrum zadań powierzonych mu na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić odpowiednią ochronę takich danych osobowych, Unijne Centrum powinno przetwarzać i przechowywać dane osobowe wyłącznie wtedy, gdy jest to bezwzględnie konieczne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Powinno się to odbywać w bezpieczny sposób i przy ograniczeniu przechowywania do tego, co jest bezwzględnie konieczne do wykonania odpowiednich zadań.
- (69) Aby umożliwić skuteczne i efektywne wykonywanie powierzonych mu zadań, Unijne Centrum powinno ściśle współpracować z organami koordynującymi, Europolem i odpowiednimi organizacjami partnerskimi, takimi jak Narodowe Centrum Stanów Zjednoczonych ds. Dzieci Zaginionych i Wykorzystywanych lub Międzynarodowe Stowarzyszenie Internetowych Gorących Linii („stowarzyszenie INHOPE”), którego sieć gorących linii służy zgłaszaniu materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w granicach określonych niniejszym

rozporządzeniem i innymi aktami prawnymi regulującymi ich działalność. Aby ułatwić taką współpracę, należy poczynić niezbędne ustalenia, takie jak powołanie przez organy koordynujące urzędników odpowiedzialnych za kontakty oraz podpisanie protokołów ustaleń z Europolem, a także, w stosownych przypadkach, z jedną odpowiednią organizacją partnerską lub większą ich liczbą.

- (70) Wieloletnie wsparcie Unii zarówno dla stowarzyszenia INHOPE, jak i należących do niego gorących linii, świadczy o tym, że gorące linie znajdują się w pierwszej linii frontu w walce z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie. Unijne Centrum powinno korzystać z sieci gorących linii i apelować do nich o skuteczną współpracę z organami koordynującymi, dostawcami odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego oraz organami ścigania państw członkowskich. Wiedza ekspercka i doświadczenie gorących linii to nieocenione źródło informacji na temat wczesnego rozpoznawania powszechnych zagrożeń i rozwiązań, a także na temat różnic na szczeblu regionalnym i krajowym w całej Unii.
- (71) Biorąc pod uwagę zakres działania Europolu oraz jego doświadczenie we wskazywaniu właściwych organów krajowych w niejasnych sytuacjach, a także jego bazę danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, która może przyczynić się do zidentyfikowania powiązań z dochodzeniami prowadzonymi w innych państwach członkowskich, Unijne Centrum powinno ściśle z nim współpracować, w szczególności aby zapewnić szybkie wskazywanie właściwych krajowych organów ścigania w sprawach, w których nie są one jasne lub które dotyczą więcej niż jednego państwa członkowskiego.
- (72) Biorąc pod uwagę potrzebę ścisłej współpracy Unijnego Centrum z Europolem, siedziba Unijnego Centrum powinna znajdować się w pobliżu siedziby Europolu, która mieści się w Hadze, w Niderlandach. Wspólna lokalizacja Unijnego Centrum i Europolu jest korzystna ze względu na bardzo wrażliwy charakter zgłoszeń przekazywanych Europolowi przez Unijne Centrum oraz wymagania techniczne, takie jak bezpieczne połączenia danych. Pozwoliłaby ona również Unijnemu Centrum korzystać z usług wsparcia Europolu, w szczególności w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi, technologii informacyjnej, w tym cyberbezpieczeństwa, budynków i komunikacji, pozostając przy tym niezależnym podmiotem. Wspólne korzystanie z takich usług wsparcia jest bardziej opłacalne i zapewnia bardziej profesjonalną obsługę niż powielanie ich poprzez tworzenie ich od nowa.
- (73) Należy ustanowić niezbędne zasady dotyczące organizacji Unijnego Centrum, aby zapewnić jego właściwe działanie. W celu zachowania spójności zasady te powinny być zgodne ze wspólnym podejściem uzgodnionym przez Parlament Europejski, Radę UE i Komisję Europejską w sprawie agencji zdecentralizowanych.
- (74) Z uwagi na potrzebę posiadania przez Unijne Centrum technicznej wiedzy eksperckiej do celów wypełniania powierzonych mu zadań, w szczególności zadania polegającego na udostępnianiu wykazu technologii, które mogą służyć wykrywaniu, powinno ono mieć Komitet ds. Technologii składający się z ekspertów pełniących funkcje doradcze. Komitet ds. Technologii może w szczególności dostarczać wiedzę ekspercką, aby wspierać prace Unijnego Centrum, w zakresie swoich uprawnień, w odniesieniu do spraw związanych z wykrywaniem przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz wspierać Unijne Centrum w przyczynianiu się do wysokiego poziomu standardów technicznych oraz zabezpieczeń w technologii wykrywania.

- (75) W trosce o przejrzystość i odpowiedzialność oraz w celu umożliwienia oceny oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzania dostosowań, należy zobowiązać dostawców usług hostingu, dostawców publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej oraz dostawców usług dostępu do internetu, organy koordynujące oraz Unijne Centrum do gromadzenia, rejestrowania i analizowania informacji w oparciu o gromadzenie zanonimizowanych danych nieosobowych oraz do publikowania rocznych sprawozdań ze swojej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy koordynujące powinny współpracować w zakresie gromadzenia takich informacji z Europolem oraz organami ścigania i innymi odpowiednimi organami krajowymi państwa członkowskiego, które wyznaczyło dany organ koordynujący.
- (76) W interesie dobrych rządów oraz w oparciu o zgromadzone statystyki i informacje oraz mechanizmy sprawozdawczości z przejrzystości przewidziane w niniejszym rozporządzeniu Komisja powinna poddać niniejsze rozporządzenie ocenie w terminie pięciu lat od daty jego wejścia w życie, a następnie co pięć lat.
- (77) Ocena ta powinna opierać się na kryteriach skuteczności, konieczności, efektywności, proporcjonalności, adekwatności, spójności i unijnej wartości dodanej. Należy ocenić w niej funkcjonowanie poszczególnych środków operacyjnych i technicznych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w tym skuteczność środków mających na celu poprawę wykrywania, zgłaszania i usuwania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, skuteczność mechanizmów ochronnych, a także wpływ na potencjalnie zagrożone prawa podstawowe, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, ochronę życia prywatnego i danych osobowych. Komisja powinna również ocenić wpływ na potencjalnie zagrożone interesy osób trzecich.
- (78) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1232⁴⁵ przewidziano rozwiązanie tymczasowe w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez niektórych dostawców publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, w oczekiwaniu na opracowanie i przyjęcie długoterminowych ram prawnych. W niniejszym rozporządzeniu zapewniono takie długoterminowe ramy prawne. Rozporządzenie (UE) 2021/1232 należy w związku z tym uchylić.
- (79) Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia zgodnie z art. 290 Traktatu aktów, które zmieniają załączniki do niniejszego rozporządzenia oraz które uzupełniają je w drodze ustanowienia szczegółowych przepisów dotyczących tworzenia baz danych prowadzonych przez Unijne Centrum, ich zawartości oraz dostępu do nich, przepisów dotyczących formatu, dokładnej treści i innych szczegółów zgłoszeń oraz procesu dokonywania zgłoszeń, przepisów dotyczących określania wysokości kosztów, jakie ponosi Unijne Centrum, aby wspierać dostawców usług w ocenie ryzyka oraz obciążania tymi kosztami, a także przepisów dotyczących wymogów technicznych systemów wymiany informacji wspierających komunikację między organami koordynującymi, Komisją,

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1232 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie (Dz.U. L 274 z 30.7.2021, s. 41).

Unijne Centrum, innymi odpowiednimi agencjami unijnymi oraz dostawcami odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego.

- (80) Ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych w zakresie aktów delegowanych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym w formie otwartych konsultacji publicznych i na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁴⁶ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (81) Do celów zapewnienia jednolitych warunków wdrożenia systemu wymiany informacji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴⁷.
- (82) Aby zapewnić wszystkim zainteresowanym stronom dostatecznie dużo czasu na wprowadzenie środków niezbędnych do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć odpowiedni okres między datą jego wejścia w życie a datą rozpoczęcia jego stosowania.
- (83) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie przyczynienie się do prawidłowego działania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie jasnych, jednolitych i zrównoważonych przepisów mających na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i zwalczanie takiego traktowania w sposób skuteczny i z poszanowaniem praw podstawowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (84) Zgodnie z art. 42 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁴⁸ przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, które zakończyły się wydaniem przez nie opinii w dniu [...],

⁴⁶ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite przepisy służące przeciwdziałaniu niewłaściwemu wykorzystywaniu odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie na rynku wewnętrznym.

Ustanawia się w nim w szczególności:

- a) obowiązki dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego w zakresie minimalizowania ryzyka, że ich usługi zostaną niewłaściwie wykorzystane do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie;
 - b) obowiązki dostawców usług hostingu oraz dostawców usług łączności interpersonalnej w zakresie wykrywania i zgłaszania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie;
 - c) obowiązki dostawców usług hostingu w zakresie usuwania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwiania dostępu do takich materiałów w ramach świadczonych przez nich usług;
 - d) obowiązki dostawców usług dostępu do internetu w zakresie uniemożliwiania dostępu do materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - e) przepisy dotyczące wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w tym wyznaczania właściwych organów państw członkowskich i ich funkcjonowania, Unijnego Centrum ds. Niegodziwego Traktowania Dzieci w Celach Seksualnych ustanowionego w art. 40 („Unijne Centrum”) oraz współpracy i przejrzystości.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, którzy oferują takie usługi w Unii, niezależnie od miejsca, w którym znajduje się ich główne przedsiębiorstwo.
 3. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na przepisy ustanowione w następujących aktach prawnych:
 - a) dyrektywie 2011/93/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW;
 - b) dyrektywie 2000/31/WE i rozporządzeniu (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE];
 - c) dyrektywie 2010/13/UE;

- d) rozporządzeniu (UE) 2016/679, dyrektywa 2016/680, rozporządzenie (UE) 2018/1725 oraz – z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu – dyrektywa 2002/58/WE.
4. W niniejszym rozporządzeniu ograniczono korzystanie z praw i obowiązków przewidzianych w art. 5 ust. 1 i 3 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania nakazów wykrywania wydanych zgodnie z rozdziałem 1 sekcja 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „usługa hostingu” oznacza usługę społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 2 lit. f) tiret trzecie rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE];
- b) „usługa łączności interpersonalnej” oznacza publicznie dostępną usługę w rozumieniu art. 2 pkt 5 dyrektywy (UE) 2018/1972, w tym usługi, które umożliwiają bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji, będąc jedynie niewielką funkcją pomocniczą nieodłącznie związaną z inną usługą;
- c) „aplikacja” oznacza produkt cyfrowy lub usługę cyfrową w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych)];
- d) „sklep z aplikacjami” oznacza usługę w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych)];
- e) „usługa dostępu do internetu” oznacza usługę w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2120⁴⁹;
- f) „odpowiednie usługi społeczeństwa informacyjnego” oznaczają wszystkie następujące usługi:
- (i) usługa hostingu;
 - (ii) usługa łączności interpersonalnej;
 - (iii) sklep z aplikacjami;
 - (iv) usługa dostępu do internetu.
- g) „oferowanie usług w Unii” oznacza oferowanie usług w Unii w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE];
- h) „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która korzysta z odpowiedniej usługi społeczeństwa informacyjnego;

⁴⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1).

- i) „dziecko” oznacza każdą osobę fizyczną w wieku poniżej 18 lat;
- j) „użytkownik będący dzieckiem” oznacza osobę fizyczną korzystającą z odpowiedniej usługi społeczeństwa informacyjnego w wieku poniżej 17 lat;
- k) „mikroprzedsiębiorstwo lub małe lub średnie przedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw⁵⁰;
- l) „materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych” oznacza materiał stanowiący pornografię dziecięcą lub przedstawienie pornograficzne w rozumieniu w art. 2 lit. c) i e) dyrektywy 2011/93/UE;
- m) „znany materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych” oznacza materiał potencjalnie przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wykryty przy użyciu wskaźników zawartych w bazie danych wskaźników, o której mowa w art. 44 ust. 1 lit. a);
- n) „nowy materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych” oznacza materiał potencjalnie przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wykryty przy użyciu wskaźników zawartych w bazie danych wskaźników, o której mowa w art. 44 ust. 1 lit. b);
- o) „nagabywanie dzieci w celach seksualnych” oznacza nagabywanie dzieci w celach seksualnych, o którym mowa w art. 6 dyrektywy 2011/93/UE.
- p) „niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie” oznacza rozpowszechnianie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie oraz nagabywanie dzieci w celach seksualnych;
- q) „przestępstwa związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych” oznaczają przestępstwa w rozumieniu art. 3–7 dyrektywy 2011/93/UE;
- r) „system rekomendacji” oznacza system w rozumieniu art. 2 lit. o) rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE];
- s) „dane dotyczące treści” oznaczają dane w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) [w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych (.../... rozporządzenie w sprawie elektronicznego materiału dowodowego)];
- t) „moderowanie treści” oznacza działania w rozumieniu art. 2 lit. p) rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE];
- u) „organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności” oznacza organ koordynujący do spraw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych wyznaczony zgodnie z art. 25 przez państwo członkowskie, w którym dostawca usług społeczeństwa informacyjnego ma główne miejsce prowadzenia działalności lub, w stosownych przypadkach, w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce pobytu lub siedzibę;

⁵⁰

Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

- v) „warunki” oznaczają warunki w rozumieniu art. 2 lit. q) rozporządzenia (UE) .../...
[w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE];
- w) „główne przedsiębiorstwo” oznacza siedzibę główną lub siedzibę statutową dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, w której wykonywane są główne funkcje finansowe i sprawowana jest kontrola operacyjna.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI DOSTAWCÓW ODPOWIEDNICH USŁUG SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA NIEGODZIWEMU TRAKTOWANIU DZIECI W CELACH SEKSUALNYCH W INTERNECIE I JEGO ZWALCZANIA

Sekcja 1

Obowiązki w zakresie oceny i ograniczania ryzyka

Artykuł 3

Ocena ryzyka

1. Dostawcy usług hostingu i dostawcy usług łączności interpersonalnej identyfikują, analizują i oceniają ryzyko wykorzystania usługi w celu niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w odniesieniu do każdej z takich usług, które oferują.
2. Podczas przeprowadzania oceny ryzyka dostawca usługi bierze pod uwagę w szczególności:
 - a) wszelkie stwierdzone wcześniej przypadki wykorzystywania jego usług do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie;
 - b) istnienie polityki służącej ograniczeniu ryzyka, o którym mowa w ust. 1, oraz jej wdrożenie przez dostawcę usługi, a także dostępność służących temu funkcji, również za pośrednictwem:
 - zakazów i ograniczeń określonych w warunkach;
 - środków wdrożonych w celu egzekwowania takich zakazów i ograniczeń;
 - funkcji umożliwiających sprawdzanie wieku;
 - funkcji umożliwiających użytkownikom sygnalizowanie dostawcy usługi przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie za pośrednictwem łatwo dostępnych i dostosowanych do wieku narzędzi;
 - c) sposób korzystania z usługi przez użytkowników i jego wpływ na to ryzyko;
 - d) sposób, w jaki dostawca zaprojektował usługę i w jaki ją świadczy, w tym model biznesowy, zarządzanie oraz odpowiednie systemy i procesy, a także ich wpływ na to ryzyko;
 - e) w odniesieniu do ryzyka nagabywania dzieci w celach seksualnych:
 - (i) zakres, w jakim z usługi korzystają lub mogą korzystać dzieci;
 - (ii) jeżeli z usługi korzystają dzieci – poszczególne grupy wiekowe użytkowników będących dziećmi oraz ryzyko nagabywania dzieci w celach seksualnych w odniesieniu do tych grup wiekowych;
 - (iii) dostępność funkcji stwarzających lub zwiększających ryzyko nagabywania dzieci w celach seksualnych, w tym następujących funkcji:

- umożliwiających użytkownikom wyszukiwanie innych użytkowników, w szczególności umożliwiających dorosłym użytkownikom wyszukiwanie użytkowników będących dziećmi;
 - umożliwiających użytkownikom nawiązywanie bezpośrednich kontaktów z innymi użytkownikami, w szczególności za pośrednictwem wiadomości prywatnych;
 - umożliwiających użytkownikom udostępnianie zdjęć lub nagrań wideo innym użytkownikom, w szczególności za pośrednictwem wiadomości prywatnych.
3. Dostawca usługi może zwrócić się do Unijnego Centrum o przeprowadzenie analizy reprezentatywnych, zanonimizowanych próbek danych, służącej zidentyfikowaniu potencjalnych przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, na potrzeby wsparcia oceny ryzyka.
- Dostawca usługi występujący z wnioskiem pokrywa koszty poniesione przez Unijne Centrum w związku z przeprowadzeniem takiej analizy. Koszty te ponosi jednak Unijne Centrum, jeżeli dostawca usługi to mikroprzedsiębiorstwo, małe lub średnie przedsiębiorstwo, pod warunkiem że istnieje uzasadniona potrzeba wystąpienia z takim wnioskiem do celów wsparcia oceny ryzyka.
- Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 86 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o niezbędne szczegółowe zasady dotyczące określania tych kosztów i obciążania nimi oraz stosowania zwolnienia w przypadku mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.
4. Dostawca usługi przeprowadza pierwszą ocenę ryzyka do *[data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia + 3 miesiące]* lub, jeżeli nie oferował usługi w Unii do *[data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]*, do trzech miesięcy od daty rozpoczęcia oferowania usługi w Unii.
- Następnie dostawca usługi aktualizuje ocenę ryzyka w razie potrzeby i co najmniej raz na trzy lata od dnia, w którym po raz ostatni przeprowadził lub zaktualizował ocenę ryzyka. Jednak:
- a) w przypadku usługi, która podlega nakazowi wykrywania wydanemu zgodnie z art. 7, dostawca usługi aktualizuje ocenę ryzyka najpóźniej na dwa miesiące przed upływem okresu stosowania nakazu wykrywania;
 - b) organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności może wymagać od dostawcy usługi aktualizacji oceny ryzyka w rozsądnym terminie wcześniejszym niż termin, o którym mowa w akapicie drugim, jeżeli istnieją dowody wskazujące na możliwą istotną zmianę ryzyka wykorzystywania usługi do celów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie.
5. Ocena ryzyka obejmuje ocenę wszelkiego potencjalnego pozostałego ryzyka, że po zastosowaniu środków ograniczających ryzyko zgodnie z art. 4 usługa jest wykorzystywana do celów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie.
6. Komisja, we współpracy z organami koordynującymi i Unijnym Centrum oraz po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1–5, uwzględniając w szczególności istotny rozwój technologiczny oraz sposoby oferowania usług objętych tymi przepisami i korzystania z nich.

Artykuł 4

Ograniczenie ryzyka

1. Dostawcy usług hostingu oraz dostawcy usług łączności interpersonalnej stosują uzasadnione środki ograniczające ryzyko, dostosowane do ryzyka określonego zgodnie z art. 3, w celu jego zminimalizowania. Środki takie obejmują niektóre lub wszystkie z poniższych elementów:
 - a) dostosowanie, za pośrednictwem odpowiednich środków technicznych i operacyjnych oraz przy pomocy personelu, należących do dostawcy usługi systemów moderowania treści lub systemów rekomendacji, jego procesów decyzyjnych, działania lub funkcji usługi, czy też treści lub egzekwowania jej warunków;
 - b) wzmocnienie wewnętrznych procesów dostawcy usługi lub wewnętrznego nadzoru nad funkcjonowaniem usługi;
 - c) inicjowanie lub dostosowywanie współpracy – zgodnie z prawem konkurencji – z innymi dostawcami usług hostingu lub dostawcami usług łączności interpersonalnej, organami publicznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego lub, w stosownych przypadkach, podmiotami, którym przyznano status zaufanych podmiotów sygnalizujących zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE].
2. Środki ograniczające ryzyko muszą być:
 - a) skuteczne w ograniczaniu zidentyfikowanego ryzyka;
 - b) ukierunkowane i proporcjonalne w stosunku do tego ryzyka, uwzględniające w szczególności powagę ryzyka, jak również możliwości finansowe i technologiczne dostawcy usługi oraz liczbę użytkowników;
 - c) stosowane w sposób staranny i niedyskryminacyjny, z należyтым uwzględnieniem – w każdych okolicznościach – potencjalnych konsekwencji środków ograniczających ryzyko dla korzystania z praw podstawowych przez wszystkie zainteresowane strony;
 - d) odpowiednio wprowadzane, poddawane przeglądowi, cofane lub rozszerzane za każdym razem, gdy przeprowadza się lub aktualizuje ocenę ryzyka zgodnie z art. 3 ust. 4, w ciągu trzech miesięcy od daty, o której mowa w tym ustępie.
3. Dostawcy usług łączności interpersonalnej, którzy w wyniku oceny ryzyka przeprowadzonej lub zaktualizowanej zgodnie z art. 3 stwierdzili, że istnieje ryzyko wykorzystywania ich usług do nagabywania dzieci w celach seksualnych, wdrażają niezbędne środki sprawdzania i oceny wieku służące wiarygodnej identyfikacji użytkowników będących dziećmi korzystających z ich usług, umożliwiającym im zastosowanie środków ograniczających ryzyko.
4. Dostawcy usług hostingu i dostawcy usług łączności interpersonalnej wyraźnie opisują w ich warunkach wprowadzone przez siebie środki ograniczające ryzyko. Opis ten nie powinien zawierać informacji, które mogą ograniczyć skuteczność środków ograniczających ryzyko.
5. Komisja, we współpracy z organami koordynującymi i Unijnym Centrum oraz po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1, 2, 3, i 4, uwzględniając w szczególności istotny rozwój

technologiczny oraz sposoby oferowania i wykorzystywania usług objętych tymi przepisami.

Artykuł 5

Sprawozdanie z oceny ryzyka

1. Dostawcy usług hostingu i podmioty świadczące usługi łączności interpersonalnej przekazują w terminie trzech miesięcy od daty, o której mowa w art. 3 ust. 4, organowi koordynującemu głównego miejsca prowadzenia działalności sprawozdanie określające, co następuje:
 - a) proces i wyniki oceny ryzyka przeprowadzonej lub zaktualizowanej zgodnie z art. 3, w tym oceny wszelkiego potencjalnego pozostałego ryzyka, o którym mowa w art. 3 ust. 5;
 - b) wszelkie środki ograniczające ryzyko wdrożone na podstawie art. 4.
2. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania sprawozdania organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności przeprowadza jego ocenę i ustala na tej podstawie i z uwzględnieniem wszelkich innych dostępnych mu istotnych informacji, czy ocenę ryzyka przeprowadzono lub zaktualizowano, a środki ograniczające ryzyko wdrożono zgodnie z wymogami art. 3 i 4.
3. W razie potrzeby, do celów przeprowadzenia tej oceny, organ koordynujący może zażądać od dostawcy usługi dalszych informacji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez ten organ koordynujący. Termin ten nie może być dłuższy niż dwa tygodnie.

Bieg terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, ulega zawieszeniu do czasu udzielenia takich dodatkowych informacji.
4. Nie naruszając przepisów art. 7 i art. 27–29, jeżeli wymogi art. 3 i 4 nie zostały spełnione, dany organ koordynujący wymaga od dostawcy usługi ponownego przeprowadzenia lub aktualizacji oceny ryzyka bądź wprowadzenia, przeglądu, cofnięcia lub rozszerzenia, w stosownych przypadkach, środków ograniczających ryzyko, w rozsądnym terminie określonym przez ten organ koordynujący. Termin ten nie może być dłuższy niż jeden miesiąc.
5. Przekazując sprawozdanie organowi koordynującemu głównego miejsca prowadzenia działalności zgodnie z ust. 1, dostawcy usług przekazują je również Unijnemu Centrum.
6. Dostawcy usług przekazują na wniosek sprawozdanie dostawcom sklepów z aplikacjami w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia oceny, o której mowa w art. 6 ust. 2. W stosownych przypadkach mogą oni usunąć ze sprawozdania informacje poufne.

Artykuł 6

Obowiązki w odniesieniu do sklepów z aplikacjami

1. Dostawcy sklepów z aplikacjami:
 - a) dokładają rozsądnych starań, by ocenić – w miarę możliwości wspólnie z dostawcami aplikacji – czy każda usługa oferowana za pośrednictwem aplikacji, w której sprzedaży pośredniczą, niesie ze sobą ryzyko, że może zostać wykorzystana do nagabywania dzieci w celach seksualnych;

- b) wdrażają uzasadnione środki służące uniemożliwieniu użytkownikom będącym dziećmi dostępu do aplikacji, w odniesieniu do której stwierdzili znaczące ryzyko wykorzystania danej usługi do nagabywania dzieci w celach seksualnych;
 - c) wdrażają niezbędne środki sprawdzania i oceny wieku służące wiarygodnej identyfikacji użytkowników będących dziećmi korzystających z ich usług, co umożliwia im zastosowanie środków, o których mowa w lit. b).
- 2. Oceniając ryzyko, o którym mowa w ust. 1, dostawca usługi uwzględnia wszystkie dostępne informacje, w tym wyniki oceny ryzyka przeprowadzonej lub zaktualizowanej zgodnie z art. 3.
 - 3. Dostawcy sklepów z aplikacjami publikują informacje opisujące proces i kryteria stosowane do oceny ryzyka oraz opisujące środki, o których mowa w ust. 1. Opis ten nie powinien zawierać informacji, które mogą ograniczyć skuteczność oceny tych środków.
 - 4. Komisja, we współpracy z organami koordynującymi i Unijnym Centrum oraz po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1, 2, i 3, uwzględniając w szczególności istotny rozwój technologiczny oraz sposoby oferowania usług objętych tymi przepisami i korzystania z nich.

Sekcja 2

Obowiązki w zakresie wykrywania

Artykuł 7

Wydawanie nakazów wykrywania

- 1. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności ma prawo zwrócić się do właściwego organu sądowego państwa członkowskiego, który go wyznaczył, lub do innego niezależnego organu administracyjnego tego państwa członkowskiego o wydanie nakazu wykrywania zobowiązującego dostawcę usług hostingu lub dostawcę usług łączności interpersonalnej podlegającego jurysdykcji tego państwa członkowskiego do zastosowania środków określonych w art. 10 w celu wykrywania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w ramach konkretnej usługi.
- 2. Przed złożeniem wniosku o wydanie nakazu wykrywania organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności przeprowadza dochodzenia i oceny niezbędne do stwierdzenia, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 4.

W tym celu może on, w stosownych przypadkach, wymagać od dostawcy usługi przedstawienia niezbędnych informacji, dodatkowych w stosunku do sprawozdania i dalszych informacji, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 i 3, w rozsądnym terminie wyznaczonym przez ten organ koordynujący, lub zwrócić się do Unijnego Centrum, innego organu publicznego, odpowiednich ekspertów lub podmiotów o dostarczenie niezbędnych informacji dodatkowych.
- 3. Jeśli organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności wstępnie uzna, że warunki określone w ust. 4 zostały spełnione, wówczas:
 - a) sporządza projekt wniosku o wydanie nakazu wykrywania, określając główne elementy treści nakazu wykrywania, o który zamierza wystąpić, oraz powody złożenia wniosku;

- b) przekazuje projekt wniosku dostawcy usługi i Unijnemu Centrum;
- c) umożliwia dostawcy usługi ustosunkowanie się do projektu wniosku w rozsądnym okresie wyznaczonym przez ten organ koordynujący;
- d) zwraca się do Unijnego Centrum o zaopiniowanie projektu wniosku w terminie czterech tygodni od daty otrzymania projektu wniosku.

Jeżeli po uwzględnieniu uwag dostawcy usługi i opinii Unijnego Centrum, organ koordynujący nadal uważa, że warunki określone w ust. 4 zostały spełnione, ponownie przedstawia dostawcy usługi projekt wniosku, który w razie potrzeby został dostosowany. W takim przypadku dostawca usługi powinien wykonać wszystkie poniższe czynności w rozsądnym terminie wyznaczonym przez dany organ koordynujący:

- a) sporządzić plan wdrożenia, w którym określa środki, jakie zamierza przedsięwziąć w celu wykonania planowanego nakazu wykrywania, w tym szczegółowe informacje dotyczące przewidywanych technologii i zabezpieczeń;
- b) w przypadku gdy projekt planu wdrożenia odnosi się do planowanego nakazu wykrywania dotyczącego nagabywania dzieci w celach seksualnych innego niż odnowienie wcześniej wydanego nakazu wykrywania bez żadnych zmian merytorycznych – przeprowadzić ocenę skutków dla ochrony danych oraz procedurę uprzednich konsultacji, o których mowa odpowiednio w art. 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2016/679, w odniesieniu do środków określonych w planie wdrożenia;
- c) w przypadku gdy zastosowanie ma lit. b) lub gdy spełnione zostały warunki określone w art. 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2016/679 – dostosować w razie potrzeby projekt planu wdrożenia z uwagi na wyniki oceny skutków dla ochrony danych oraz w celu uwzględnienia opinii organu ochrony danych przekazanej w odpowiedzi na uprzednie konsultacje;
- d) przedstawić temu organowi koordynującemu plan wdrożenia, w stosownych przypadkach dołączając opinię właściwego organu ochrony danych i określając sposób, w jaki plan wdrożenia został dostosowany w świetle wyników oceny skutków dla ochrony danych oraz tej opinii.

Jeżeli po uwzględnieniu planu wdrożenia dostawcy usługi i opinii organu ochrony danych ten organ koordynujący nadal uważa, że warunki określone w ust. 4 zostały spełnione, przedstawia właściwemu organowi sądowemu lub niezależnemu organowi administracyjnemu projekt wniosku o wydanie nakazu wykrywania, który w razie potrzeby został dostosowany. Do wniosku dołącza plan wdrożenia przygotowany przez dostawcę usługi oraz opinie Unijnego Centrum i organu ochrony danych.

4. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności występuje z wnioskiem o wydanie nakazu wykrywania, a właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydaje nakaz wykrywania, kiedy uważają, że zostały spełnione następujące warunki:

- a) istnieją dowody na istnienie znacznego ryzyka wykorzystania usługi do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w rozumieniu odpowiednio ust. 5, 6 i 7;
- b) przesłanki wydania nakazu wykrywania przeważają nad negatywnymi konsekwencjami dla praw i uzasadnionych interesów wszystkich

zainteresowanych stron – uwzględniając w szczególności potrzebę zapewnienia sprawiedliwej równowagi między prawami podstawowymi tych stron.

Przy ocenie, czy warunki określone w akapicie pierwszym zostały spełnione, uwzględnia się wszystkie istotne fakty i okoliczności danej sprawy, w szczególności:

- a) przeprowadzoną lub zaktualizowaną ocenę ryzyka oraz wszelkie środki ograniczających ryzyko wdrożone przez dostawcę usługi zgodnie z art. 3 i 4, w tym, w stosownych przypadkach, wszelkie środki ograniczające ryzyko, które zostały wprowadzone, poddane przeglądowi, cofnięte lub rozszerzone zgodnie z art. 5 ust. 4;
- b) wszelkie dodatkowe informacje uzyskane zgodnie z ust. 2 lub wszelkie inne istotne informacje, którymi dysponuje, w szczególności dotyczące wykorzystywania, projektu i działania usługi, możliwości finansowych i technologicznych dostawcy usługi oraz skali jego działania, a także potencjalnych konsekwencji środków, które należy wdrożyć w celu wykonania nakazu wykrywania, dla wszystkich innych zainteresowanych stron;
- c) opinie i plan wdrożenia dostawcy usługi przedstawione zgodnie z ust. 3;
- d) opinie Unijnego Centrum i organu ochrony danych przedstawione zgodnie z ust. 3.

W odniesieniu do akapitu drugiego lit. d), jeżeli opinia organu koordynującego znacząco odbiega od opinii Unijnego Centrum, informuje on o tym Unijne Centrum i Komisję, wyszczególniając kwestie rodzące rozbieżne opinie oraz główne przyczyny tej rozbieżności.

- 5. W odniesieniu do nakazów wykrywania dotyczących rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, uznaje się, że znaczące ryzyko, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. a), istnieje, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) istnieje prawdopodobieństwo, że pomimo wdrożenia lub planowanego wdrożenia przez dostawcę usługi wszelkich środków ograniczających ryzyko usługa jest wykorzystywana w znacznym stopniu do rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - b) istnieją dowody na to, że dana usługa lub porównywalna usługa, jeśli dana usługa nie jest jeszcze oferowana w Unii w momencie złożenia wniosku w sprawie wydania nakazu wykrywania, była wykorzystywana w ciągu ostatnich 12 miesięcy w znacznym stopniu do rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych.
- 6. W odniesieniu do nakazów wykrywania dotyczących rozpowszechniania nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych uznaje się, że znaczące ryzyko, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. a), istnieje, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) istnieje prawdopodobieństwo, że pomimo wdrożenia lub planowanego wdrożenia przez dostawcę usługi wszelkich środków ograniczających ryzyko usługa jest wykorzystywana w znacznym stopniu do rozpowszechniania

nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;

- b) istnieją dowody na to, że dana usługa lub porównywalna usługa, jeśli dana usługa nie jest jeszcze oferowana w Unii w momencie złożenia wniosku w sprawie wydania nakazu wykrywania, była wykorzystywana w ciągu ostatnich 12 miesięcy w znacznym stopniu do rozpowszechniania nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
- c) w przypadku usług innych niż usługi umożliwiające transmisję na żywo przedstawień pornograficznych w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2011/93/UE:
 - 1) w odniesieniu do tej usługi wydano nakaz wykrywania dotyczący rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - 2) dostawca usługi przedstawił znaczną liczbę zgłoszeń dotyczących znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wykrytych dzięki środkom wdrożonym w celu wykonania nakazu wykrywania, o którym mowa w ppkt 1, zgodnie z art. 12.

7. W odniesieniu do nakazów wykrywania dotyczących nagabywania dzieci w celach seksualnych, uznaje się, że znaczące ryzyko, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. a), istnieje, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) dostawca usługi kwalifikuje się jako dostawca usług łączności interpersonalnej;
- b) istnieje prawdopodobieństwo, że pomimo wdrożenia lub planowanego wdrożenia przez dostawcę usługi wszelkich środków ograniczających ryzyko usługa jest wykorzystywana w znacznym stopniu do nagabywania dzieci w celach seksualnych;
- c) istnieją dowody na to, że dana usługa lub porównywalna usługa, jeśli dana usługa nie jest jeszcze oferowana w Unii w momencie złożenia wniosku w sprawie wydania nakazu wykrywania, była wykorzystywana w ciągu ostatnich 12 miesięcy w znacznym stopniu do nagabywania dzieci w celach seksualnych.

Nakazy wykrywania dotyczące nagabywania dzieci w celach seksualnych mają zastosowanie wyłącznie do łączności interpersonalnej, w której jednym z użytkowników jest dziecko.

8. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności, występując z wnioskiem o wydanie nakazu wykrywania, oraz właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, wydając nakaz wykrywania, ukierunkowują i doprecyzowują go w taki sposób, aby negatywne konsekwencje, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. b), były ograniczone do tego, co jest bezwzględnie konieczne do skutecznego przeciwdziałania znacznemu ryzyku, o którym mowa w lit. a).

W tym celu uwzględniają one wszystkie istotne parametry, w tym dostępność wystarczająco niezawodnych technologii wykrywania, ograniczających w maksymalnym stopniu poziom błędów w wykrywaniu, oraz ich adekwatność i skuteczność dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, a także wpływ

środków na prawa użytkowników, których one dotyczą, a także wymagają zastosowania najmniej inwazyjnych środków, zgodnie z art. 10, wybranych spośród kilku równie skutecznych środków.

W szczególności zapewniają one:

- a) jeżeli ryzyko to jest ograniczone do możliwych do zidentyfikowania części lub komponentu usługi – aby wymagane środki stosowano tylko w odniesieniu do tej części lub tego komponentu;
 - b) w razie potrzeby, w szczególności w celu ograniczenia takich negatywnych skutków – aby przewidziane zostały skuteczne i proporcjonalne zabezpieczenia, dodatkowe w stosunku do wymienionych w art. 10 ust. 4, 5 i 6;
 - c) aby okres stosowania nakazu blokowania był ograniczony do tego, co jest absolutnie niezbędne, z zastrzeżeniem ust. 9.
9. Właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny określa w nakazie wykrywania okres jego stosowania, wskazując datę początkową i końcową.

Datę początkową ustala się z uwzględnieniem rozsądnego czasu potrzebnego dostawcy usługi na wprowadzenie niezbędnych środków służących przygotowaniu do wykonania nakazu wykrywania. Nie może ona przypadać wcześniej niż trzy miesiące od daty otrzymania przez dostawcę usługi nakazu wykrywania, ani później niż 12 miesięcy od tej daty.

Okres stosowania nakazów wykrywania dotyczących rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych nie może przekraczać 24 miesięcy, a nakazów wykrywania dotyczących nagabywania dzieci w celach seksualnych – 12 miesięcy.

Artykuł 8

Dodatkowe zasady dotyczące nakazów wykrywania

1. Właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydaje nakazy wykrywania, o których mowa w art. 7, stosując szablon przedstawiony w załączniku I. Nakazy wykrywania obejmują:
 - a) informacje dotyczące środków, jakie należy wdrożyć w celu wykonania nakazu wykrywania, w tym wskaźników, jakie należy zastosować, i zabezpieczeń, jakie należy zapewnić, a także wymogów dotyczących zgłoszeń określonych zgodnie z art. 9 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, wszelkich dodatkowych zabezpieczeń, o których mowa w art. 7 ust. 8;
 - b) dane identyfikacyjne właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz wykrywania oraz uwierzytelnienie nakazu wykrywania przez ten organ sądowy lub niezależny organ administracyjny;
 - c) nazwę dostawcy usługi oraz, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela prawnego;
 - d) konkretną usługę, w odniesieniu do której wydany jest nakaz wykrywania, a, w stosownych przypadkach, część lub komponent usługi, której lub którego dotyczy nakaz wykrywania, o czym mowa w art. 7 ust. 8;

- e) informację, czy wydany nakaz wykrywania dotyczy rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub nagabywania dzieci w celach seksualnych;
 - f) datę początkową i końcową nakazu wykrywania;
 - g) wystarczająco szczegółowe uzasadnienie, wyjaśniające przyczyny wydania nakazu wykrywania;
 - h) wskazanie niniejszego rozporządzenia jako podstawy prawnej nakazu wykrywania;
 - i) datę, znacznik czasu i podpis elektroniczny organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz wykrywania;
 - j) łatwo zrozumiałe informacje o środkach zaskarżenia dostępnych dla adresata nakazu wykrywania, w tym informacje o wniesieniu środków zaskarżenia do sądu oraz o terminach mających zastosowanie do takich środków zaskarżenia.
2. Właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydający nakaz wykrywania kieruje go do głównego przedsiębiorstwa dostawcy usługi lub, w stosownych przypadkach, do jego przedstawiciela prawnego wyznaczonego zgodnie z art. 24.
- Nakaz wykrywania kierowany jest do punktu kontaktowego dostawcy, o którym mowa w art. 23 ust. 1, do organu koordynującego główne miejsce prowadzenia działalności i do Unijnego Centrum za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.
- Nakaz wykrywania sporządza się w języku zgłoszonym przez dostawcę usługi zgodnie z art. 23 ust. 3.
3. Jeżeli dostawca usługi nie może wykonać nakazu wykrywania, ponieważ zawiera on oczywiste błędy lub nie zawiera informacji wystarczających do jego wykonania, dostawca usługi bez zbędnej zwłoki zwraca się o niezbędne wyjaśnienia do organu koordynującego główne miejsce prowadzenia działalności, korzystając z szablonu przedstawionego w załączniku II.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 86, w celu zmiany załączników I i II w stosownych przypadkach, aby ulepszyć szablony w związku z istotnym postępem technicznym lub zdobytymi doświadczeniami praktycznymi.

Artykuł 9

Zaskarżanie, przekazywanie informacji, sprawozdawczość i zmiana nakazu wykrywania

1. Dostawcy usług hostingu i dostawcy usług łączności interpersonalnej, którzy otrzymali nakaz wykrywania, jak również użytkownicy, których dotyczą środki wdrożone w celu wykonania tego nakazu, mają prawo do skutecznego środka zaskarżenia. Prawo to obejmuje prawo do zakwestionowania nakazu wykrywania przed sądami państwa członkowskiego, do którego należy właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, który wydał nakaz wykrywania.
2. Gdy nakaz wykrywania staje się prawomocny, właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, który wydał nakaz wykrywania, bez zbędnej zwłoki przekazuje jego kopię organowi koordynującemu główne miejsce prowadzenia działalności. Organ koordynujący główne miejsce prowadzenia

działalności przekazuje następnie, bez zbędnej zwłoki, kopię nakazu wykrywania wszystkim innym organom koordynującym za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.

Do celów akapitu pierwszego nakaz wykrywania staje się prawomocny po upływie terminu na wniesienie odwołania, jeżeli nie wniesiono odwołania zgodnie z prawem krajowym, lub po potwierdzeniu nakazu wykrywania w wyniku odwołania.

3. Jeżeli okres stosowania nakazu wykrywania przekracza 12 miesięcy lub 6 miesięcy w przypadku nakazu wykrywania dotyczącego nagabywania dzieci w celach seksualnych, organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności wymaga, aby dostawca usługi złożył mu sprawozdanie dotyczące działań podjętych w celu wykonania nakazu wykrywania co najmniej raz, po upływie połowy okresu stosowania.

Sprawozdania te zawierają szczegółowy opis środków wdrożonych w celu wykonania nakazu wykrywania, w tym zapewnionych zabezpieczeń, oraz informacje o funkcjonowaniu tych środków w praktyce, w szczególności o ich skuteczności w wykrywaniu rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub, w stosownych przypadkach, nagabywania dzieci w celach seksualnych, a także o konsekwencjach tych środków dla praw i uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron.

4. W razie potrzeby i w każdym przypadku po otrzymaniu sprawozdań, o których mowa w ust. 3, organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności dokonuje oceny w odniesieniu do nakazów wykrywania, które właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydał na jego wniosek, czy zaszły jakiegokolwiek istotne zmiany dotyczące uzasadnienia wydania tych nakazów wykrywania, a w szczególności, czy nadal spełnione są warunki określone w art. 7 ust. 4. Uwzględnia przy tym dodatkowe środki ograniczające ryzyko, które dostawca usługi może zastosować w celu wyeliminowania znaczącego ryzyka zidentyfikowanego w momencie wydania nakazu wykrywania.

Organ koordynujący występuje do właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego, który wydał nakaz wykrywania, o zmianę lub uchylenie takiego nakazu, gdy jest to konieczne w świetle wyników tej oceny. Do takich wniosków stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej sekcji.

Artykuł 10

Technologie i zabezpieczenia

1. Dostawcy usług hostingu i dostawcy usług łączności interpersonalnej, którzy otrzymali nakaz wykrywania, wykonują go, instalując i stosując technologie służące wykrywaniu, odpowiednio, rozpowszechniania znanego lub nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, przy użyciu odpowiednich wskaźników zapewnionych przez Unijne Centrum zgodnie z art. 46.
2. Dostawca usługi jest uprawniony do nieodpłatnego nabycia, zainstalowania i obsługi technologii udostępnionych przez Unijne Centrum zgodnie z art. 50 ust. 1 wyłącznie w celu wykonania nakazu wykrywania. Od dostawcy usługi nie wymaga się stosowania żadnej konkretnej technologii, w tym technologii udostępnionych przez Unijne Centrum, o ile spełnione są wymogi określone w niniejszym artykule. Wykorzystanie technologii udostępnionych przez Unijne Centrum nie wpływa na

odpowiedzialność dostawcy usługi za spełnienie tych wymogów oraz za wszelkie decyzje, które może on podjąć w związku ze stosowaniem tych technologii lub w wyniku ich stosowania.

3. Technologie:

- a) muszą być skuteczne w wykrywaniu, odpowiednio, rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub nagabywania dzieci w celach seksualnych;
- b) nie mogą pozwalać na pozyskiwanie żadnych informacji z istotnych komunikatów innych niż informacje absolutnie niezbędne do wykrywania – z wykorzystaniem wskaźników, o których mowa w ust. 1 – schematów wskazujących na, odpowiednio, rozpowszechnianie znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub na nagabywanie dzieci w celach seksualnych;
- c) muszą być zgodne z aktualnym stanem wiedzy w sektorze i w sposób najmniej inwazyjny pod względem wpływu na prawa użytkowników do życia prywatnego i rodzinnego, w tym do zachowania poufności komunikacji, oraz do ochrony danych osobowych;
- d) muszą być wystarczająco wiarygodne, to znaczy ograniczają w jak największym stopniu poziom błędów dotyczących wykrywania;

4. Dostawca usługi:

- a) wdraża wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wykorzystywania technologii i wskaźników, jak również przetwarzania danych osobowych i innych danych z nimi związanych, wyłącznie w celu wykrywania, odpowiednio, rozpowszechniania znanego lub nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, w zakresie absolutnie niezbędnym do wykonania skierowanych do nich nakazów wykrywania;
- b) ustanawia skuteczne procedury wewnętrzne w celu zapobiegania wszelkim przypadkom niewłaściwego wykorzystywania technologii, wskaźników i danych osobowych oraz innych danych, o których mowa w lit. a), w tym nieuprawnionego dostępu do takich danych osobowych i innych danych oraz ich nieuprawnionego przekazywania i, w razie potrzeby, wykrywania takich przypadków i ich usuwania;
- c) zapewnia w stosownych przypadkach regularny nadzór przez człowieka w celu zapewnienia wystarczająco niezawodnego działania technologii, oraz, w razie potrzeby, a w szczególności w przypadku wykrycia potencjalnych błędów i możliwego nagabywania dzieci w celach seksualnych, interwencji człowieka;
- d) ustanawia i obsługuje dostępny, dostosowany do wieku i przyjazny dla użytkownika mechanizm, który umożliwia użytkownikom przekazywanie dostawcy usługi w rozsądnym terminie skarg dotyczących domniemych naruszeń jego obowiązków wynikających z niniejszej sekcji, jak również wszelkich decyzji, które dostawca usługi mógł podjąć w związku z korzystaniem z technologii, w tym usunięcia materiałów dostarczonych przez użytkowników lub uniemożliwienia dostępu do tych materiałów, blokowania kont użytkowników lub zawieszenia bądź zakończenia świadczenia usług na

rzecz użytkowników, a także rozpatrywania takich skarg w sposób obiektywny, skuteczny i terminowy.

- e) najpóźniej miesiąc przed datą rozpoczęcia określoną w nakazie wykrywania informuje organ koordynujący o wdrożeniu przewidzianych środków określonych w planie wdrażania, o którym mowa w art. 7 ust. 3;
 - f) regularnie przeprowadza przegląd funkcjonowania środków, o których mowa w lit. a), b), c) i d) niniejszego ustępu, i, w razie potrzeby, dostosowuje je w taki sposób, aby zapewnić spełnienie wymogów określonych w tych literach, a także dokumentuje proces przeglądu i jego wyniki oraz włącza te informacje do sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 3.
5. Dostawca usługi informuje użytkowników w jasny, widoczny i zrozumiały sposób o następujących kwestiach:
- a) fakcie, że w celu wykonania nakazu wykrywania wykorzystuje technologie służące do wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, o sposobach wykorzystania tych technologii oraz wpływie na poufność komunikacji użytkowników;
 - b) fakcie, że zgodnie z art. 12 ma on obowiązek zgłaszania do Unijnego Centrum potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie;
 - c) prawie użytkowników do wniesienia środków zaskarżenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1, prawie do składania przez nich skarg do dostawcy usługi za pośrednictwem mechanizmu, o którym mowa w ust. 4 lit. d), oraz do organu koordynującego, zgodnie z art. 34.

Dostawca usługi nie udostępnia użytkownikom informacji, które mogą zmniejszyć skuteczność środków służących do wykonania nakazu wykrywania.

6. Jeżeli dostawca usługi wykryje potencjalne niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie dzięki środkom zastosowanym w celu wykonania nakazu wykrywania, bez zbędnej zwłoki informuje o tym zainteresowanych użytkowników, po tym jak Europol lub krajowy organ ścigania państwa członkowskiego, który otrzymał zgłoszenie zgodnie z art. 48, potwierdzi, że przekazanie informacji użytkownikom nie zakłóci działań w zakresie zapobiegania przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania.

Artykuł 11

Wytyczne dotyczące obowiązków w zakresie wykrywania

Komisja, we współpracy z organami koordynującymi i Unijnym Centrum oraz po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, może wydać wytyczne dotyczące stosowania art. 7–10, uwzględniając w szczególności istotny rozwój technologiczny oraz sposoby oferowania usług objętych tymi przepisami i korzystania z nich.

Sekcja 3

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

Artykuł 12

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

1. W przypadku gdy dostawca usług hostingu lub dostawca usług łączności interpersonalnej uzyska w jakikolwiek sposób inny niż za pośrednictwem nakazu usunięcia wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jakiejkolwiek informacji wskazujące na możliwość niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w ramach świadczonych przez siebie usług, niezwłocznie przedstawia Unijnemu Centrum zgłoszenie na ten temat zgodnie z art. 13. Robi to za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.
2. W przypadku gdy dostawca usługi przedstawia zgłoszenie zgodnie z ust. 1, informuje danego użytkownika o głównej treści zgłoszenia, o sposobie, w jaki dostawca usługi dowiedział się o potencjalnym niegodziwym traktowaniu dzieci w celach seksualnych, o działaniach następnych podjętych w związku ze zgłoszeniem, o ile dostawca usługi dysponuje takimi informacjami, oraz o możliwościach zaskarżenia przez użytkownika, w tym o prawie do złożenia skargi do organu koordynującego zgodnie z art. 34.

Dostawca usługi informuje danego użytkownika bez zbędnej zwłoki albo po otrzymaniu od Unijnego Centrum powiadomienia wskazującego, że uważa ono zgłoszenie za całkowicie nieuzasadnione, o czym mowa w art. 48 ust. 2, albo po upływie trzech miesięcy od daty zgłoszenia, nie otrzymawszy od Unijnego Centrum powiadomienia wskazującego, że informacje mają nie być przekazywane, o czym mowa w art. 48 ust. 6 lit. a), w zależności od tego, co nastąpi jako pierwsze.

Jeżeli w ciągu trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w akapicie drugim, dostawca usługi otrzyma od Unijnego Centrum takie powiadomienie wskazujące, że informacje mają nie być przekazywane, informuje o tym danego użytkownika bez zbędnej zwłoki, po upływie okresu określonego w tym powiadomieniu.
3. Dostawca usługi ustanawia i obsługuje dostępny, dostosowany do wieku i przyjazny dla użytkownika mechanizm, który umożliwia użytkownikom sygnalizowanie dostawcy usługi potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w ramach usługi.

Artykuł 13

Szczegółowe wymogi dotyczące zgłoszeń

1. Dostawcy usług hostingu i dostawcy usług łączności interpersonalnej dokonują zgłoszenia, o którym mowa w art. 12, stosując szablon przedstawiony w załączniku III. Zgłoszenie obejmuje:
 - a) dane identyfikacyjne dostawcy usługi oraz, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela prawnego;
 - b) datę, znacznik czasu i podpis elektroniczny dostawcy usługi;
 - c) wszystkie dane dotyczące treści, w tym zdjęć, nagrań wideo i tekstu;
 - d) wszystkie inne informacje inne niż dane dotyczące treści powiązane z potencjalnym niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie;

- e) informację, czy potencjalne niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie dotyczy rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub nagabywania dzieci w celach seksualnych;
 - f) informacje dotyczące lokalizacji geograficznej związanej z potencjalnym niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie, takie jak adres IP;
 - g) informacje dotyczące tożsamości wszelkich użytkowników uczestniczących w potencjalnym niegodziwym traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie;
 - h) informację, czy dostawca usługi również zgłosił lub zgłosi potencjalne przypadki niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie organowi publicznemu lub innemu podmiotowi właściwemu do przyjmowania takich zgłoszeń w państwie trzecim, a jeśli tak, to jakiemu organowi lub podmiotowi;
 - i) jeżeli potencjalne niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie dotyczy rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub nagabywania dzieci w celach seksualnych – informację, czy dostawca usługi usunął ten materiał lub uniemożliwił dostęp do niego;
 - j) informację, czy dostawca usługi uważa, że zgłoszenie wymaga pilnego działania;
 - k) wskazanie niniejszego rozporządzenia jako podstawy prawnej zgłoszenia;
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 86, w celu zmiany załączników III, aby w razie potrzeby ulepszyć szablony w związku z istotnym postępem technicznym lub zdobytymi doświadczeniami praktycznymi.

Sekcja 4

Obowiązki w zakresie usuwania

Artykuł 14

Nakazy usunięcia

1. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności ma prawo zwrócić się do właściwego organu sądowego państwa członkowskiego, który go wyznaczył, lub do innego niezależnego organu administracyjnego tego państwa członkowskiego, o wydanie nakazu usunięcia zobowiązującego dostawcę usług hostingu podlegającego jurysdykcji tego państwa członkowskiego, które wyznaczyło dany organ koordynujący, do usunięcia co najmniej jednego konkretnego elementu materiału, który po starannej ocenie organ koordynujący, sądy lub inne niezależne organy administracyjne, o których mowa w art. 36 ust. 1, uznały za materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, bądź do uniemożliwienia dostępu do tego materiału we wszystkich państwach członkowskich.
2. Dostawca usługi wykonuje nakaz usunięcia tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie w ciągu 24 godzin od jego otrzymania.

3. Właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydaje nakaz usunięcia, stosując szablon przedstawiony w załączniku IV. Nakazy usunięcia obejmują:
- a) dane identyfikacyjne właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz usunięcia oraz uwierzytelnienie nakazu usunięcia przez ten organ;
 - b) nazwę dostawcy usługi oraz, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela prawnego;
 - c) wyszczególnienie usługi, w odniesieniu do której wydano nakaz usunięcia;
 - d) wystarczająco szczegółowe uzasadnienie zawierające wyjaśnienie przyczyny wydania nakazu usunięcia, a w szczególności wyjaśnienie, dlaczego materiał stanowi materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - e) dokładny adres URL oraz, w razie potrzeby, dodatkowe informacje służące identyfikacji materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - f) w stosownych przypadkach informacje o nieujawnianiu informacji w określonym czasie, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. c);
 - g) wskazanie niniejszego rozporządzenia jako podstawy prawnej nakazu usunięcia;
 - h) datę, znacznik czasu i podpis elektroniczny organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz usunięcia;
 - i) łatwo zrozumiałe informacje o środkach zaskarżenia dostępnych dla adresata nakazu usunięcia, w tym informacje o wniesieniu środków zaskarżenia do sądu oraz o terminach mających zastosowanie do takich środków zaskarżenia.
4. Właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydający nakaz usunięcia kieruje go do głównego przedsiębiorstwa dostawcy lub, w stosownych przypadkach, do jego przedstawiciela prawnego wyznaczonego zgodnie z art. 24.
- Kieruje nakaz usunięcia do punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1, drogą elektroniczną umożliwiającą uzyskanie pisemnego potwierdzenia zgodnie z warunkami pozwalającymi na uwierzytelnienie nadawcy, w tym dokładne daty i godziny wysłania i otrzymania nakazu, do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności i do Unijnego Centrum za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.
- Nakaz usunięcia sporządza się w języku zgłoszonym przez dostawcę usługi zgodnie z art. 23 ust. 3.
5. Jeżeli dostawca usługi nie może wykonać nakazu usunięcia z powodu siły wyższej lub faktycznej niemożliwości, której nie można przypisać dostawcy, w tym z dających się obiektywnie uzasadnić przyczyn technicznych i operacyjnych, bez zbędnej zwłoki informuje o tych przyczynach organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności, korzystając z szablonu przedstawionego w załączniku V.
- Bieg terminu określonego w ust. 1 rozpoczyna się z chwilą ustania przyczyn, o których mowa w akapicie pierwszym.

6. Jeżeli dostawca usługi nie może wykonać nakazu usunięcia, ponieważ zawiera on oczywiste błędy lub nie zawiera informacji wystarczających do jego wykonania, bez zbędnej zwłoki zwraca się o niezbędne wyjaśnienia do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności, korzystając z szablonu przedstawionego w załączniku V.

Bieg terminu określonego w ust. 1 rozpoczyna się z chwilą otrzymania przez dostawcę usługi niezbędnych wyjaśnień.
7. Bez zbędnej zwłoki i stosując szablon określony w załączniku VI, dostawca usługi informuje organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności i Unijne Centrum o środkach wdrożonych w celu wykonania nakazu usunięcia, wskazując w szczególności, czy usunął materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwił dostęp do nich we wszystkich państwach członkowskich oraz datę i godzinę tego usunięcia lub uniemożliwienia dostępu.
8. Zgodnie z art. 86 Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu zmiany załączników IV, V i VI, aby w razie potrzeby ulepszyć szablony w związku z istotnym postępem technicznym lub zdobytymi doświadczeniami praktycznymi.

Artykuł 15

Zaskarżanie i przekazywanie informacji

1. Dostawcy usług hostingu, którzy otrzymali nakaz usunięcia wydany zgodnie z art. 14, a także użytkownicy, którzy dostarczyli materiały, mają prawo do skutecznego środka zaskarżenia. Prawo to obejmuje prawo do zakwestionowania takiego nakazu usunięcia przed sądami państwa członkowskiego, do którego należy właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, który wydał nakaz usunięcia.
2. Gdy nakaz usunięcia staje się prawomocny, właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, który wydał nakaz usunięcia, bez zbędnej zwłoki przekazuje jego kopię organowi koordynującemu głównego miejsca prowadzenia działalności. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności przekazuje następnie bez zbędnej zwłoki kopię nakazu usunięcia wszystkim innym organom koordynującym za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.

Do celów akapitu pierwszego nakaz usunięcia staje się prawomocny po upływie terminu na wniesienie odwołania, jeżeli nie wniesiono odwołania zgodnie z prawem krajowym, lub po potwierdzeniu nakazu usunięcia w wyniku odwołania.
3. W przypadku gdy dostawca usługi usunął materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwił do niego dostęp na podstawie nakazu usunięcia wydanego zgodnie z art. 14, bez zbędnej zwłoki informuje on użytkownika, który dostarczył ten materiał, o następujących kwestiach:
 - a) fakcie usunięcia materiału lub uniemożliwienia dostępu do niego;
 - b) przyczynach usunięcia lub uniemożliwienia dostępu, przekazując na żądanie użytkownika kopię nakazu usunięcia;
 - c) prawie użytkowników do wniesienia środków zaskarżenia, o którym mowa w ust. 1, prawie do składania przez nich skarg do organu koordynującego zgodnie z art. 34.

4. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności może zażądać, zwracając się do organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz usunięcia i po konsultacji z odpowiednimi organami publicznymi, aby dostawca usługi nie ujawniał żadnych informacji dotyczących usunięcia materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub uniemożliwienia dostępu do nich, w stosownych przypadkach i w zakresie niezbędnym do uniknięcia zakłócenia działań w zakresie zapobiegania przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania.

W takim przypadku:

- a) organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydający nakaz usunięcia wyznacza okres nie dłuższy niż to konieczne i nieprzekraczający sześciu tygodni, w którym dostawca ma nie ujawniać takich informacji;
- b) obowiązki określone w ust. 3 nie mają zastosowania w tym okresie;
- c) ten organ sądowy lub niezależny organ administracyjny informuje dostawcę usługi o swojej decyzji, określając obowiązujący termin.

Ten organ sądowy lub niezależny organ administracyjny może zdecydować o przedłużeniu okresu, o którym mowa w akapicie drugim lit. a), o kolejny okres maksymalnie sześciu tygodni, w odpowiednich przypadkach i w zakresie, w jakim nieujawnianie informacji jest nadal konieczne. W tym przypadku ten organ sądowy lub niezależny organ administracyjny informuje dostawcę usługi o swojej decyzji, określając obowiązujący termin. Do takiej decyzji stosuje się art. 14 ust. 3.

Sekcja 5

Obowiązki w zakresie blokowania

Artykuł 16

Nakazy blokowania

1. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności ma prawo zwrócić się do właściwego organu sądowego państwa członkowskiego, który go wyznaczył, lub do niezależnego organu administracyjnego tego państwa członkowskiego, o wydanie nakazu blokowania zobowiązującego dostawcę usług dostępu do internetu podlegającego jurysdykcji tego państwa członkowskiego do zastosowania uzasadnionych środków, aby uniemożliwić użytkownikom dostęp do znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych wskazanych za pomocą wszystkich adresów URL w wykazie adresów URL uwzględnionym w bazie danych wskaźników, zgodnie z art. 44 ust. 2 lit. b) i zapewnionym przez Unijne Centrum.
2. Przed złożeniem wniosku o wydanie nakazu blokowania organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności przeprowadza wszystkie dochodzenia i oceny niezbędne do stwierdzenia, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 4.

W tym celu, w stosownych przypadkach:

- a) sprawdza, czy w odniesieniu do wszystkich adresów URL lub ich reprezentatywnej próby znajdującej się w wykazie, o których mowa w ust. 1, spełnione są warunki określone w art. 36 ust. 1 lit. b), w tym poprzez przeprowadzenie kontroli w celu sprawdzenia we współpracy z Unijnym Centrum, czy wykaz jest kompletny, dokładny i aktualny;

- b) zobowiązuje dostawcę usługi do przedstawienia w rozsądnym terminie określonym przez organ koordynujący niezbędnych informacji, w szczególności dotyczących dostępu lub próby dostępu przez użytkowników do materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wskazanych za pomocą adresów URL, dotyczących polityki dostawcy usługi w zakresie ryzyka rozpowszechniania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, a także możliwości finansowych i technologicznych dostawcy usługi i skali jego działania;
 - c) zwraca się do Unijnego Centrum o dostarczenie niezbędnych informacji, w szczególności wyjaśnień i zapewnień dotyczących dokładności adresów URL w zakresie wskazywania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, ilości i charakteru tych materiałów oraz weryfikacji dokonywanych przez Unijne Centrum i audytów, o których mowa odpowiednio w art. 36 ust. 2 i art. 46 ust. 7;
 - d) zwraca się do wszelkich innych właściwych organów publicznych, odpowiednich ekspertów lub podmiotów o dostarczenie niezbędnych informacji.
3. Przed złożeniem wniosku o wydanie nakazu blokowania organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności informuje dostawcę o zamiarze złożenia wniosku o wydanie nakazu blokowania, określając główne elementy treści planowanego nakazu blokowania oraz powody złożenia wniosku o wydanie nakazu blokowania. Umożliwia dostawcy usługi ustosunkowanie się do tych informacji w rozsądnym okresie wyznaczonym przez ten organ koordynujący.
4. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności występuje z wnioskiem o wydanie nakazu blokowania, a właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydaje nakaz blokowania, kiedy uważają, że zostały spełnione następujące warunki:
- a) istnieją dowody na to, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy usługa była w znacznym stopniu wykorzystywana do uzyskiwania lub podejmowania prób uzyskania dostępu do materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wskazanych za pomocą adresów URL;
 - b) nakaz blokowania jest konieczny, aby zapobiec rozpowszechnianiu materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych wśród użytkowników w Unii, mając na uwadze w szczególności ilość i charakter tych materiałów, potrzebę ochrony praw ofiar oraz istnienie polityki mającej na celu przeciwdziałanie ryzyku takiego rozpowszechniania i jej wdrożenie przez dostawcę usługi;
 - c) adresy URL wskazują w wystarczająco wiarygodny sposób materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - d) przesłanki wydania nakazu blokowania przeważają nad negatywnymi konsekwencjami dla praw i uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron – uwzględniając w szczególności potrzebę zapewnienia sprawiedliwej równowagi między prawami podstawowymi tych stron, w tym korzystanie z wolności wypowiedzi i informacji przez użytkowników oraz z wolności prowadzenia działalności gospodarczej przez dostawcę usługi.

W trakcie oceny, czy warunki określone w akapicie pierwszym zostały spełnione, uwzględnia się wszystkie istotne fakty i okoliczności danej sprawy, w tym wszelkie informacje uzyskane zgodnie z ust. 2 oraz opinie dostawcy usługi przedstawione zgodnie z ust. 3.

5. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności, występując z wnioskiem o wydanie nakazu blokowania, oraz właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, wydając nakaz blokowania, zobowiązane są:
 - a) określić skuteczne i proporcjonalne ograniczenia i zabezpieczenia niezbędne do zapewnienia, by wszelkie negatywne konsekwencje, o których mowa w ustępie 4 lit. d), były ograniczone do tego, co absolutnie niezbędne;
 - b) z zastrzeżeniem ust. 6, zapewnić, aby okres stosowania nakazu blokowania był ograniczony do tego, co jest absolutnie niezbędne.
6. Organ koordynujący określa w nakazie blokowania okres jego stosowania, wskazując datę początkową i końcową.

Okres stosowania nakazów blokowania nie może przekraczać pięciu lat.
7. W razie potrzeby i co najmniej raz w roku organ koordynujący dokonuje oceny w odniesieniu do nakazów blokowania, które właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydał na jego wniosek, czy zaszły jakiegokolwiek istotne zmiany dotyczące uzasadnienia wydania tych nakazów blokowania, a w szczególności, czy nadal spełnione są warunki określone w ust. 4.

Organ koordynujący występuje do właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego, który wydał nakaz blokowania, o zmianę lub uchylenie takiego nakazu, gdy jest to konieczne w świetle wyników tej oceny lub w celu uwzględnienia uzasadnionych wniosków lub sprawozdań, o których mowa, odpowiednio, w art. 18 ust. 5 i 6. Do takich wniosków stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej sekcji.

Artykuł 17

Dodatkowe zasady dotyczące nakazów blokowania

1. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności wydaje nakazy blokowania, o których mowa w art. 16, stosując szablon przedstawiony w załączniku VII. Nakazy blokowania zawierają:
 - a) wskazanie wykazu adresów URL dostarczonego przez Unijne Centrum oraz zabezpieczenia, które należy zapewnić, w tym ograniczenia i zabezpieczenia określone zgodnie z art. 16 ust. 5 oraz, w stosownych przypadkach, wymogi dotyczące sprawozdawczości określone zgodnie z art. 18 ust. 6;
 - b) dane identyfikacyjne właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz blokowania oraz uwierzytelnienie nakazu blokowania przez ten organ;
 - c) nazwę dostawcy usługi oraz, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciela prawnego;
 - d) konkretną usługę, w odniesieniu do której wydany jest nakaz wykrywania;
 - e) datę początkową i końcową nakazu blokowania;
 - f) wystarczająco szczegółowe uzasadnienie wyjaśniające przyczyny wydania nakazu blokowania;

- g) wskazanie niniejszego rozporządzenia jako podstawy prawnej nakazu blokowania;
 - h) datę, znacznik czasu i podpis elektroniczny organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego wydającego nakaz blokowania;
 - i) łatwo zrozumiałe informacje o środkach zaskarżenia dostępnych dla adresata nakazu blokowania, w tym informacje o wniesieniu środków zaskarżenia do sądu oraz o terminach mających zastosowanie do takich środków zaskarżenia.
2. Właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny wydający nakaz blokowania kieruje go do głównego przedsiębiorstwa dostawcy usługi lub, w stosownych przypadkach, do jego przedstawiciela prawnego wyznaczonego zgodnie z art. 24.
 3. Nakaz blokowania kierowany jest do punktu kontaktowego dostawcy usługi, o którym mowa w art. 23 ust. 1, do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności i do Unijnego Centrum za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.
 4. Nakaz blokowania sporządza się w języku zgłoszonym przez dostawcę usługi zgodnie z art. 23 ust. 3.
 5. Jeżeli dostawca usługi nie może wykonać nakazu blokowania, ponieważ zawiera on oczywiste błędy lub nie zawiera informacji wystarczających do jego wykonania, dostawca usługi bez zbędnej zwłoki zwraca się o niezbędne wyjaśnienia do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności, korzystając z szablonu przedstawionego w załączniku VIII.
 6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 86, w celu zmiany załączników VII i VIII, aby w stosownych przypadkach ulepszyć szablony w związku z istotnym postępem technicznym lub zdobytymi doświadczeniami praktycznymi.

Artykuł 18

Środki zaskarżenia, informowanie o nakazach blokowania i przekazywanie sprawozdań na ten temat

1. Dostawcy usług dostępu do internetu, którzy otrzymali nakaz blokowania, a także użytkownicy, którzy dostarczyli określony element materiału lub którym uniemożliwiono dostęp do określonego elementu materiału wskazanego za pomocą adresu URL w związku z wykonaniem takich nakazów, mają prawo do skutecznych środków zaskarżenia. Prawo to obejmuje prawo do zakwestionowania nakazu blokowania przed sądami państwa członkowskiego, do którego należy właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, który wydał nakaz blokowania.
2. Gdy nakaz blokowania staje się prawomocny, właściwy organ sądowy lub niezależny organ administracyjny, który wydał nakaz blokowania, bez zbędnej zwłoki przekazuje jego kopię organowi koordynującemu głównego miejsca prowadzenia działalności. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności przekazuje następnie bez zbędnej zwłoki kopię nakazu blokowania wszystkim innym organom koordynującym za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.

Do celów akapitu pierwszego nakaz blokowania staje się prawomocny po upływie terminu na wniesienie odwołania, jeżeli nie wniesiono odwołania zgodnie z prawem krajowym, lub po potwierdzeniu nakazu blokowania w wyniku odwołania.

3. Dostawca usługi ustanawia i obsługuje dostępny, dostosowany do wieku i przyjazny dla użytkownika mechanizm, który umożliwia użytkownikom przekazywanie dostawcy usługi w rozsądnym terminie skarg dotyczących domniemanych naruszeń jego obowiązków wynikających z niniejszej sekcji. Skargi takie rozpatrywane są w sposób obiektywny, skuteczny i terminowy.
4. W przypadku uniemożliwienia użytkownikom dostępu do adresów URL przez dostawcę usługi na podstawie nakazu blokowania wydanego zgodnie z art. 17, podejmuje on uzasadnione środki w celu poinformowania użytkowników o następujących kwestiach:
 - a) o fakcie, że czyni to na podstawie nakazu blokowania;
 - b) o powodach takiego działania, przedstawiając na żądanie kopię nakazu blokowania;
 - c) o prawie użytkowników do wniesienia środków zaskarżenia, o którym mowa w ust. 1, prawie do składania przez nich skarg do dostawcy usługi za pośrednictwem mechanizmu, o którym mowa w ust. 3, oraz do organu koordynującego, zgodnie z art. 34, a także prawie do składania wniosków, o którym mowa w ust. 5.
5. Dostawca usługi i użytkownicy, o których mowa w ust. 1, mają prawo zwrócić się do organu koordynującego, który wystąpił o wydanie nakazu zablokowania, o ocenę, czy użytkownikom niesłusznie uniemożliwiono dostęp do określonego elementu materiału wskazanego za pomocą adresów URL na podstawie nakazu blokowania. Dostawca usługi ma również prawo zwrócić się o zmianę lub uchylenie nakazu zablokowania, jeżeli uzna to za konieczne ze względu na istotne zmiany podstaw wydawania nakazów zablokowania, które nastąpiły po jego wydaniu, w szczególności istotne zmiany uniemożliwiające dostawcy usług wprowadzenie wymaganych uzasadnionych środków w celu wykonania nakazu blokowania.

Organ koordynujący bez zbędnej zwłoki dokonuje starannej oceny takich wniosków i informuje dostawcę usługi lub użytkownika składającego wniosek o wyniku tej oceny. Jeżeli organ koordynujący uzna wniosek za uzasadniony, występuje o zmianę lub uchylenie nakazu blokowania zgodnie z art. 16 ust. 7 i informuje o tym Unijne Centrum.
6. Jeżeli okres stosowania nakazu blokowania przekracza 24 miesiące, organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności wymaga, aby dostawca usługi złożył mu sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych w celu wykonania nakazu blokowania, w tym przewidzianych zabezpieczeń, co najmniej raz, po upływie połowy okresu stosowania.

Sekcja 6

Przepisy dodatkowe

Artykuł 19

Odpowiedzialność dostawców usług

Dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego nie ponoszą odpowiedzialności za przestępstwa związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych tylko

z tego powodu, że w dobrej wierze prowadzą działania niezbędne do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia, w szczególności działania mające na celu wykrywanie, identyfikację, usuwanie, blokowanie lub zgłaszanie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie oraz uniemożliwianie dostępu do takich materiałów zgodnie z tymi wymogami.

Artykuł 20

Prawo ofiar do informacji

1. Osoby mające miejsce zamieszkania w Unii mają prawo otrzymać, na ich wniosek, od organu koordynującego wyznaczonego przez państwo członkowskie ich zamieszkania, informacje dotyczące wszelkich zgłoszonych do Unijnego Centrum zgodnie z art. 12 przypadków rozpowszechniania znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w których są przedstawione te osoby. Osoby z niepełnosprawnościami mają prawo zwrócić się o taką informację i otrzymać ją w sposób dla nich dostępny.

Organ koordynujący przekazuje wniosek Unijnemu Centrum za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2 i podaje wyniki otrzymane z Unijnego Centrum osobie składającej wniosek.
2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się:
 - a) odnośny element lub odnośne elementy znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - b) w stosownych przypadkach – osobę lub podmiot, które mają otrzymać informacje w imieniu osoby składającej wniosek;
 - c) elementy wystarczające do wykazania tożsamości osoby składającej wniosek.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) identyfikację dostawcy usługi, który przekazał zgłoszenie;
 - b) datę sporządzenia zgłoszenia;
 - c) informację, czy Unijne Centrum przekazało zgłoszenie zgodnie z art. 48 ust. 3, a jeżeli tak, to do jakich organów;
 - d) informację o tym, czy dostawca usługi zgłosił usunięcie materiału lub uniemożliwienie dostępu do niego, zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. i).

Artykuł 21

Prawo ofiar do pomocy i wsparcia w zakresie usunięcia materiałów

1. Dostawcy usług hostingu zapewniają uzasadnioną pomoc, na wniosek, osobom zamieszkałym w Unii, które wnoszą o usunięcie co najmniej jednego konkretnego elementu znanego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w którym przedstawione są te osoby, lub o uniemożliwienie dostępu do nich przez dostawcę usługi.
2. Osoby mające miejsce zamieszkania w Unii mają prawo otrzymać, na ich wniosek, za pośrednictwem organu koordynującego wyznaczonego przez państwo członkowskie ich miejsca pobytu, wsparcie ze strony Unijnego Centrum przy wnoszeniu o usunięcie przez dostawcę usług hostingu co najmniej jednego konkretnego elementu znanego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w których są przedstawione te osoby, lub

uniemożliwienie do niego dostępu. Osoby z niepełnosprawnościami mają prawo zwrócić się o wszelkie informacje dotyczące takiego wsparcia i otrzymać je w sposób dla nich dostępny.

Organ koordynujący przekazuje wniosek Unijnemu Centrum za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2 i podaje wyniki otrzymane z Unijnego Centrum osobie składającej wniosek.

3. We wnioskach, o których mowa w ust. 1 i 2, wskazuje się odnośny element lub odnośne elementy materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych.
4. Wsparcie ze strony Unijnego Centrum, o którym mowa w ust. 2, obejmuje odpowiednio:
 - a) wsparcie w związku z wnioskiem o udzielenie pomocy przez dostawcę usługi, o której mowa w ust. 1;
 - b) sprawdzenie, czy dostawca usługi usunął lub uniemożliwił dostęp do tego elementu lub do tych elementów, w tym poprzez przeprowadzenie wyszukiwań, o których mowa w art. 49 ust. 1;
 - c) powiadomienie dostawcy usługi o elemencie lub elementach znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w których przedstawiono daną osobę, oraz żądanie ich usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do nich, zgodnie z art. 49 ust. 2;
 - d) w razie potrzeby poinformowanie organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności o istnieniu odnośnego elementu lub odnośnych elementów w ramach usługi w celu wydania nakazu ich usunięcia zgodnie z art. 14.

Artykuł 22

Przechowywanie informacji

1. Dostawcy usług hostingu oraz dostawcy usług łączności interpersonalnej przechowują dane dotyczące treści i inne dane przetwarzane w związku ze środkami wprowadzonymi w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz dane osobowe wygenerowane w wyniku takiego przetwarzania, wyłącznie na potrzeby co najmniej jednego z poniższych celów, odpowiednio:
 - a) wykonania nakazu wykrywania wydanego na podstawie art. 7 lub nakazu usunięcia wydanego na podstawie art. 14;
 - b) zgłaszania do Unijnego Centrum potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie na podstawie z art. 12;
 - c) blokowania konta, zawieszenia lub zakończenia świadczenia usług danemu użytkownikowi;
 - d) rozpatrywania skarg użytkowników kierowanych do dostawcy usługi lub organu koordynującego lub wykonywania prawa użytkowników do wniesienia zaskarżenia na drodze administracyjnej lub sądowej w związku z domniemanymi naruszeniami niniejszego rozporządzenia;
 - e) udzielenia odpowiedzi na wnioski skierowane przez właściwe organy ścigania i organy sądowe zgodnie z obowiązującym prawem w celu dostarczenia im informacji niezbędnych do zapobiegania przestępstwom związanym

z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, wykrywania ich, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania, w jakim dane dotyczące treści i inne dane odnoszą się do zgłoszenia przekazanego przez dostawcę usługi Unijnemu Centrum zgodnie z art. 12.

Jeżeli chodzi o akapit pierwszy lit. a), dostawca usługi może również przechowywać informacje w celu zwiększenia skuteczności i dokładności technologii służących do wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie na potrzeby wykonania nakazu wykrywania wydanego mu zgodnie z art. 7. Dostawca usługi nie przechowuje jednak w tym celu żadnych danych osobowych.

2. Dostawcy usług przechowują informacje, o których mowa w ust. 1, nie dłużej niż jest to konieczne do odpowiedniego celu, a w żadnym wypadku nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia zgłoszenia lub usunięcia lub uniemożliwienia dostępu, w zależności od tego, które z nich nastąpi jako pierwsze.

Na wniosek właściwego organu krajowego lub sądu dostawcy usług przechowują informacje przez kolejny określony okres ustalony przez ten organ lub sąd w stosownych przypadkach i w zakresie, w jakim jest to konieczne na potrzeby będących w toku postępowań dotyczących zaskarżenia na drodze administracyjnej lub sądowej, o których mowa w ust. 1 lit. d).

Dostawcy usług zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były przechowywane w bezpieczny sposób, a ich przechowywanie podlegało odpowiednim zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym. Zabezpieczenia te zapewniają w szczególności możliwość dostępu do informacji i ich przetwarzania wyłącznie w celu, w jakim są przechowywane, osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa oraz usuwanie informacji po upływie obowiązujących okresów przechowywania. Dostawcy usług regularnie dokonują przeglądu tych zabezpieczeń i w razie potrzeby dostosowują je.

Artykuł 23

Punkty kontaktowe

1. Dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego ustanawiają jeden punkt kontaktowy umożliwiający bezpośrednią komunikację drogą elektroniczną z organami koordynującymi, innymi właściwymi organami państw członkowskich, Komisją i Unijnym Centrum na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Dostawcy usług przekazują Unijnemu Centrum i podają do wiadomości publicznej informacje niezbędne do łatwej identyfikacji ich pojedynczych punktów kontaktowych i komunikowania się z nimi w tym ich nazwy, adresy, adresy poczty elektronicznej i numery telefonów.
3. W informacjach, o których mowa w ust. 2, dostawcy usług wskazują język urzędowy lub języki urzędowe Unii, których można używać do komunikowania się z ich punktami kontaktowymi.

Wskazane języki muszą obejmować co najmniej jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym dostawca ma główne przedsiębiorstwo lub, w stosownych przypadkach, w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce pobytu lub siedzibę.

Artykuł 24

Przedstawiciel prawny

1. Dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, którzy nie mają głównego przedsiębiorstwa w Unii, wyznaczają na piśmie osobę fizyczną lub prawną jako swojego przedstawiciela prawnego w Unii.
2. Przedstawiciel prawny ma miejsce pobytu lub siedzibę w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi.
3. Dostawca usługi upoważnia swoich przedstawicieli prawnych do tego, aby do nich, oprócz lub zamiast do dostawcy usługi, zwracały się organy koordynujące, inne właściwe organy państw członkowskich i Komisja we wszystkich kwestiach niezbędnych na potrzeby otrzymywania, przestrzegania i wykonywania decyzji wydanych w związku z niniejszym rozporządzeniem, w tym nakazów wykrywania, nakazów usunięcia i nakazów blokowania.
4. Dostawca usługi zapewnia swojemu przedstawicielowi prawnemu uprawnienia i zasoby niezbędne do współpracy z organami koordynującymi, innymi właściwymi organami państw członkowskich i Komisją oraz działania zgodnie z decyzjami, o których mowa w ust. 3.
5. Wyznaczony przedstawiciel prawny może zostać pociągnięty do odpowiedzialności z tytułu niewywiązania się przez dostawcę usługi z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla odpowiedzialności tego ostatniego i postępowań, które mogą zostać przeciwko niemu wszczęte.
6. Dostawca usługi przekazuje imię i nazwisko, adres, adres poczty elektronicznej i numer telefonu swojego przedstawiciela prawnego, wyznaczonego zgodnie z ust. 1, organowi koordynującemu w państwie członkowskim, w którym ten przedstawiciel prawny ma miejsce pobytu lub siedzibę, oraz Unijnemu Centrum. Organy te zapewniają aktualność i publiczną dostępność tych informacji.
7. Wyznaczenie przedstawiciela prawnego na terytorium Unii zgodnie z ust. 1 nie jest równoznaczne z posiadaniem siedziby w Unii.

ROZDZIAŁ III

NADZÓR, EGZEKWOWANIE I WSPÓŁPRACA

Sekcja 1

Organy koordynujące do spraw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych

Artykuł 25

Organy koordynujące do spraw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych i inne właściwe organy

1. Do dnia [*Data – dwa miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za stosowanie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia („właściwy organ”).
2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie wyznaczają jeden z właściwych organów jako organ koordynujący do spraw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych („organ koordynujący”).

Organ koordynujący odpowiada za wszystkie kwestie związane ze stosowaniem i egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim, chyba że to państwo członkowskie przydzieliło niektóre szczególne zadania lub sektory innym właściwym organom.

Organ koordynujący w każdym wypadku odpowiada za zapewnienie na szczeblu krajowym koordynacji w zakresie tych kwestii, a także za przyczynianie się do efektywnego, skutecznego i spójnego stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii.
3. W przypadku gdy oprócz organu koordynującego państwo członkowskie wyznaczy więcej właściwych organów niż jeden, wówczas państwo to zapewnia, aby odpowiednie zadania tych organów i organu koordynującego były jasno zdefiniowane oraz aby organy te ściśle i skutecznie współpracowały ze sobą podczas wykonywania swoich zadań. Dane państwo członkowskie przekazuje Unijnemu Centrum i Komisji nazwę wyznaczonych innych właściwych organów oraz ich odpowiednie zadania.
4. W terminie jednego tygodnia po wyznaczeniu organów koordynujących i wszelkich innych właściwych organów zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej i przekazują Komisji i Unijnemu Centrum nazwę swojego organu koordynującego. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje te były aktualizowane.
5. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby w biurze organu koordynującego wyznaczono lub utworzono punkt kontaktowy do obsługi wniosków o wyjaśnienia, informacji zwrotnych i innych przekazów informacyjnych dotyczących wszystkich kwestii związanych ze stosowaniem i egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje o punkcie kontaktowym i przekazują je Unijnemu Centrum. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje te były aktualizowane.

6. W terminie dwóch tygodni po wyznaczeniu organów koordynujących zgodnie z ust. 2 Unijne Centrum tworzy rejestr internetowy zawierający wykaz organów koordynujących i ich punktów kontaktowych. Unijne Centrum regularnie publikuje wszelkie zmiany w tym wykazie.
7. Jeżeli jest to niezbędne w celu wykonania ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, organy koordynujące mogą zwrócić się do Unijnego Centrum o pomoc w wykonywaniu tych zadań, w szczególności o to, aby Unijne Centrum:
 - a) przekazało określone informacje lub techniczną wiedzę ekspercką dotyczące kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem;
 - b) pomogło w dokonaniu oceny, zgodnie z art. 5 ust. 2, przeprowadzonej lub zaktualizowanej oceny ryzyka lub środków ograniczających ryzyko wprowadzonych przez dostawcę usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej podlegającego jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło organ koordynujący występujący z wnioskiem;
 - c) sprawdziło ewentualną potrzebę zwrócenia się do właściwych organów krajowych o wydanie nakazu wykrywania, nakazu usunięcia lub nakazu blokowania usługi podlegającej jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło dany organ koordynujący;
 - d) sprawdziło skuteczność nakazu wykrywania lub nakazu usunięcia wydanego na żądanie wnioskującego organu koordynującego.
8. Unijne Centrum zapewnia taką pomoc bezpłatnie i zgodnie ze swoimi zadaniami i obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia oraz w zakresie, w jakim pozwalają na to jego zasoby i priorytety.
9. Wymogi mające zastosowanie do organów koordynujących określone w art. 26, 27, 28, 29 i 30 mają również zastosowanie do wszelkich innych właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1.

Artykuł 26

Wymogi mające zastosowanie do organów koordynujących

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyznaczone przez nie organy koordynujące wykonywały swoje zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia w sposób obiektywny, bezstronny, przejrzysty i terminowy, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych wszystkich stron, których sprawa dotyczy. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy koordynujące dysponowały odpowiednimi zasobami technicznymi, finansowymi i ludzkimi w celu wykonywania swoich zadań.
2. Podczas wypełniania swoich zadań i wykonywania swoich uprawnień zgodnie z niniejszym rozporządzeniem organy koordynujące działają w sposób w pełni niezależny. W tym celu państwa członkowskie zapewniają w szczególności, aby organy koordynujące:
 - a) były prawnie i funkcjonalnie niezależne od wszelkich innych organów publicznych;
 - b) miały status umożliwiający im obiektywne i bezstronne działanie podczas wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia;
 - c) były wolne od wszelkich wpływów zewnętrznych, zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich;

- d) nie zwracały się o instrukcje ani nie przyjmowały instrukcji od żadnego organu publicznego lub podmiotu prywatnego;
 - e) nie były obciążane zadaniami związanymi z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych lub jego zwalczaniem, innymi niż ich zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia.
3. Ustęp 2 nie stanowi przeszkody dla sprawowania nadzoru nad organami koordynującymi zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym w zakresie, w jakim taki nadzór nie wpływa na ich niezależność wymaganą na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. Organy koordynujące zapewniają, aby odpowiedni członkowie personelu mieli wymagane kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności techniczne na potrzeby wykonywania swoich obowiązków.
5. Kierownictwo i pozostały personel organów koordynujących podlegają zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym obowiązкови zachowania tajemnicy zawodowej – w trakcie kadencji oraz po jej zakończeniu – w odniesieniu do wszelkich informacji poufnych, które uzyskali w toku wykonywania swoich zadań. Państwa członkowskie zapewniają, aby kierownictwo i pozostały personel podlegali przepisom zapewniającym im możliwość wykonywania zadań w sposób obiektywny, bezstronny i niezależny, w szczególności w odniesieniu do ich mianowania, zwalniania, wynagradzania i perspektyw rozwoju zawodowego.

Sekcja 2

Uprawnienia organów koordynujących

Artykuł 27

Uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń

1. Gdy jest to konieczne do wykonywania ich zadań, organy koordynujące mają następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń dotyczących dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło te organy:
- a) uprawnienie do żądania od dostawców usług, jak również od wszelkich innych osób działających w celach związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, które mogą w uzasadniony sposób znać informacje dotyczące podejrzenia naruszenia niniejszego rozporządzenia, aby przekazali takie informacje w rozsądnym terminie;
 - b) uprawnienie do prowadzenia kontroli na miejscu we wszelkich obiektach, których tacy dostawcy usług lub inne osoby, o których mowa w lit. a), używają do celów związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, lub do żądania tego od innych organów publicznych w celu zbadania, zajęcia, wykonania lub uzyskania kopii informacji związanych z podejrzeniem naruszenia niniejszego rozporządzenia w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od nośnika;
 - c) uprawnienie do zwrócenia się do któregośkolwiek członka personelu lub przedstawiciela tych dostawców usług lub innych osób, o których mowa w lit. a), o udzielenie wyjaśnień dotyczących wszelkich informacji związanych z podejrzeniem naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz do zanotowania odpowiedzi;

- d) uprawnienie do żądania informacji, w tym informacji służących do oceny, czy środki wprowadzone w celu wykonania nakazu wykrywania, nakazu usunięcia lub nakazu blokowania są zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie mogą przyznać organom koordynującym dodatkowe uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń.

Artykuł 28

Uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów

1. Gdy jest to konieczne do wykonywania ich zadań, organy koordynujące mają następujące uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów w odniesieniu do dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło te organy:
- a) uprawnienie do zatwierdzania zobowiązań proponowanych przez takich dostawców w związku z przestrzeganiem przez nich niniejszego rozporządzenia oraz do nadawania mocy wiążącej takim zobowiązaniom;
 - b) uprawnienie do nakazywania zaprzestania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, nakładania środków naprawczych proporcjonalnych do naruszenia i niezbędnych dla skutecznego położenia kresu naruszeniu;
 - c) uprawnienie do nakładania grzywien lub zwracania się do organu sądowego w swoim państwie członkowskim o ich nałożenie, zgodnie z art. 35, za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym za nieprzestrzeganie któregokolwiek z nakazów wydanych zgodnie z art. 27 i lit. b) niniejszego ustępu;
 - d) uprawnienie do nakładania okresowej kary pieniężnej zgodnie z art. 35 w celu zapewnienia położenia kresu naruszeniu przepisów niniejszego rozporządzenia na podstawie nakazu wydanego zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu lub z powodu nieprzestrzegania któregokolwiek z nakazów wydanych zgodnie z art. 27 i lit. b) niniejszego ustępu;
 - e) uprawnienie do przyjmowania środków tymczasowych, aby zapobiec ryzyku wyrządzenia poważnych szkód.
2. Państwa członkowskie mogą przyznać organom koordynującym dodatkowe uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów.
3. Jeżeli chodzi o ust. 1 lit. c) i d), organy koordynujące mają uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów określone w tych literach również w odniesieniu do innych osób, o których mowa w art. 27, w przypadku niewykonania któregokolwiek z nakazów wydanych im na podstawie tego artykułu.
4. Mogą one wykonywać te uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów wyłącznie po przekazaniu takim innym osobom z odpowiednim wyprzedzeniem wszystkich informacji związanych z takimi nakazami, w tym informacji dotyczących obowiązującego terminu, grzywien lub okresowych kar, które mogą zostać nałożone za niewykonanie nakazu, oraz możliwości zaskarżenia.

Artykuł 29

Dodatkowe uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów

1. Gdy jest to konieczne do wykonywania ich zadań, organy koordynujące mają dodatkowe uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło te organy, pod warunkiem że:
 - a) wyczerpano wszystkie inne uprawnienia na podstawie art. 27 i 28 mające na celu doprowadzenie do zaprzestania naruszania niniejszego rozporządzenia;
 - b) naruszenie trwa nadal;
 - c) naruszenie powoduje poważne szkody, których nie można uniknąć poprzez wykonanie innych uprawnień dostępnych na podstawie prawa unijnego lub krajowego.
2. Organy koordynujące posiadają dodatkowe uprawnienia w zakresie egzekwowania przepisów do podejmowania następujących działań:
 - a) zobowiązanie organu zarządzającego dostawców usług do zbadania sytuacji w rozsądnym terminie oraz do:
 - (i) przyjęcia i przedstawienia planu działania określającego niezbędne środki w celu położenia kresu naruszeniu;
 - (ii) zapewnienia, aby dostawca usługi wprowadził te środki;
 - (iii) składania sprawozdań dotyczących wprowadzonych środków;
 - b) zwrócenie się do właściwego organu sądowego lub niezależnego organu administracyjnego państwa członkowskiego, które wyznaczyło organ koordynujący, o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia użytkownikom dostępu do usługi będącej przedmiotem naruszenia lub, jedynie w przypadku gdy nie jest to technicznie wykonalne, do interfejsu internetowego dostawcy usługi, na którym to interfejsie ma miejsce naruszenie, jeżeli organ koordynujący uzna, że:
 - (i) dostawca usługi nie spełnił w wystarczającym stopniu wymogów określonych w lit. a);
 - (ii) naruszenie trwa nadal i powoduje poważne szkody;
 - (iii) naruszenie skutkuje regularnym i strukturalnym ułatwianiem popełniania przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych.
3. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), organ koordynujący zwraca się do zainteresowanych stron o złożenie, w rozsądnym terminie przezeń określonym, uwag na piśmie dotyczących zamiaru złożenia przez organ koordynujący tego wniosku. Termin ten nie może być krótszy niż dwa tygodnie.

Zaproszenie do składania uwag na piśmie zawiera:

 - a) opis środków, o które zamierza wnioskować organ koordynujący;
 - b) wskazanie zamierzonego adresata lub zamierzonych adresatów tych środków.

Dostawca, zamierzony adresat lub zamierzeni adresaci oraz jakakolwiek osoba trzecia wykazująca prawnie uzasadniony interes są uprawnieni do udziału w postępowaniu w sprawie wniosku.

4. Wszelkie środki nakazane w wyniku wniosku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), muszą być proporcjonalne do charakteru, wagi, powtarzalności i czasu trwania naruszenia, nie ograniczając przy tym nadmiernie dostępu użytkowników danej usługi do zgodnych z prawem informacji.

Tymczasowe ograniczenie obowiązuje przez cztery tygodnie, z zastrzeżeniem możliwości, którą dysponuje właściwy organ sądowy i która polega na umożliwieniu za pomocą wydanego nakazu organowi koordynującemu przedłużenia tego okresu o kolejne okresy tej samej długości, z zastrzeżeniem maksymalnej liczby przedłużeń określonej przez ten organ sądowy.

Organ koordynujący przedłuża taki okres tylko, jeżeli uzna, że uwzględniając prawa i prawnie uzasadniony interes wszystkich stron, których dotyczy ograniczenie, oraz wszystkie mające znaczenie fakty i okoliczności, w tym wszelkie informacje, jakie mogą mu przekazać dostawca usługi, adresat lub adresaci oraz jakakolwiek inna osoba trzecia, która wykazała prawnie uzasadniony interes, spełnione zostały oba poniższe warunki:

- a) dostawca usługi nie przyjął niezbędnych środków w celu zaprzestania naruszenia;
- b) tymczasowe ograniczenie nie ogranicza w nienależyty sposób dostępu użytkowników usługi do zgodnych z prawem informacji, biorąc pod uwagę liczbę użytkowników, których ograniczenie dotyczy, oraz to, czy istnieją jakiegokolwiek odpowiednie i łatwo dostępne rozwiązania alternatywne.

Jeżeli organ koordynujący uzna, że oba warunki zostały spełnione, lecz nie może dokonać kolejnego przedłużenia okresu na podstawie akapitu drugiego, składa nowy wniosek do właściwego organu sądowego, o którym mowa w akapicie drugim lit. b).

Artykuł 30

Wspólne przepisy w sprawie uprawnień w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów

1. Środki przyjmowane przez organy koordynujące w ramach wykonywania ich uprawnień w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 27, 28 i 29, muszą być skuteczne, odstrasżające i proporcjonalne, z uwzględnieniem w szczególności charakteru, wagi, powtarzalności i czasu trwania naruszenia niniejszego rozporządzenia lub podejrzenia naruszenia, do którego odnoszą się te środki, jak również, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem gospodarczej, technicznej i operacyjnej zdolności dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszelkie wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 27, 28 i 29, podlegało odpowiednim zabezpieczeniom, określonym w mającym zastosowanie prawie krajowym, w celu poszanowania praw podstawowych wszystkich stron, których środki dotyczą. W szczególności takie środki przyjmuje się wyłącznie w zgodności z prawem do poszanowania życia prywatnego i prawem do obrony, w tym z prawem do bycia wysłuchanym i prawem dostępu do akt, oraz

z zastrzeżeniem prawa do skutecznego środka prawnego przysługującego wszystkim stronom, których środki dotyczą.

Artykuł 31

Przeprowadzanie wyszukiwań w celu weryfikacji zgodności z prawem

Organy koordynujące są uprawnione do przeprowadzania wyszukiwań w materiałach publicznie dostępnych w ramach usług hostingu w celu wykrycia rozpowszechniania znanych lub nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, w razie potrzeby przy użyciu wskaźników zawartych w bazach danych, o których mowa w art. 44 ust. 1 lit. a) i b), aby sprawdzić, czy dostawcy usług hostingu podlegający jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło organy koordynujące, wypełniają swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Powiadamianie o znanym materiale przedstawiającym niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych

Organy koordynujące uprawnione są do zgłaszania dostawcom usług hostingu podlegającym jurysdykcji państwa członkowskiego, które wyznaczyło te organy, istnienia w ich usługach co najmniej jednego konkretnego znanego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, oraz do wystąpienia z wnioskiem, aby dostawcy usług dobrowolnie rozważyli usunięcie tego materiału lub tych materiałów lub uniemożliwienie dostępu do nich.

We wniosku wyraźnie wskazuje się dane identyfikacyjne organu koordynującego składającego wniosek oraz informacje dotyczące jego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 25 ust. 5, informacje niezbędne do identyfikacji danego elementu lub danych elementów znanych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, jak również powody złożenia wniosku. We wniosku stwierdza się również wyraźnie, że jest on przeznaczony do dobrowolnego rozważenia przez dostawcę usługi.

Sekcja 3

Pozostałe przepisy dotyczące egzekwowania

Artykuł 33

Jurysdykcja

1. Do celów niniejszego rozporządzenia jurysdykcję mają państwa członkowskie, w których znajduje się główne przedsiębiorstwo dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego.
2. Dostawca odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, który nie ma przedsiębiorstwa w Unii, podlega jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym ma miejsce pobytu lub siedzibę jego przedstawiciel prawny.

W przypadku gdy dostawca nie wyznaczył przedstawiciela prawnego zgodnie z art. 24, jurysdykcję mają wszystkie państwa członkowskie. Jeżeli państwo członkowskie podejmie decyzję o sprawowaniu jurysdykcji na podstawie niniejszego akapitu, informuje o tym wszystkie pozostałe państwa członkowskie i zapewnia przestrzeganie zasady *ne bis in idem*.

Artykuł 34

Prawo użytkowników usług do wniesienia skargi

1. Użytkownicy mają prawo wnieść skargę, która odnosi się do dotyczącego ich domniemanego naruszenia niniejszego rozporządzenia, przeciwko dostawcom odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego do organu koordynującego wyznaczonego przez państwo członkowskie, w którym użytkownik ma miejsce pobytu lub siedzibę.
2. Organy koordynujące zapewniają przyjazne dzieciom mechanizmy wnoszenia skarg na podstawie niniejszego artykułu i stosują przy rozpatrywaniu skarg złożonych przez dzieci podejście dostosowane do dziecka uwzględniające w należyty sposób jego wiek, dojrzałość, poglądy, potrzeby i obawy.
3. Organ koordynujący przyjmujący skargę ocenia ją i, w razie potrzeby, przekazuje ją organowi koordynującemu głównego miejsca prowadzenia działalności.

Jeżeli skarga należy do zakresu odpowiedzialności innego właściwego organu państwa członkowskiego, które wyznaczyło organ koordynujący przyjmujący skargę, organ koordynujący przekazuje ją temu innemu właściwemu organowi.

Artykuł 35

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia przez dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego podlegających ich jurysdykcji obowiązków określonych w rozdziałach II i V niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania.

Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Do dnia [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna kwota kar nałożonych za naruszenie niniejszego rozporządzenia nie przekraczała 6 % rocznego dochodu lub całkowitego obrotu dostawcy w poprzednim roku obrotowym.
3. Kary za udzielenie nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji, za brak odpowiedzi lub sprostowania nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji lub za niepoddanie się kontroli na miejscu nie mogą przekraczać 1 % rocznego dochodu lub całkowitego obrotu danego dostawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 27, w poprzednim roku obrotowym.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna wartość okresowej kary pieniężnej nie przekraczała 5 % średniego całkowitego dziennego obrotu danego dostawcy, lub innej osoby, o której mowa w art. 27, w poprzednim roku obrotowym za każdy dzień, liczonego od daty wskazanej w odnośnej decyzji.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu kary oraz przy określaniu rodzaju i wymiaru kary uwzględniono wszystkie istotne okoliczności, w tym:
 - a) charakter, wagę i czas trwania naruszenia;
 - b) umyślny lub wynikający z zaniedbania charakter naruszenia;

- c) wszelkie wcześniejsze naruszenia popełnione przez dostawcę usługi lub odnośną inną osobę;
- d) dobrą kondycję finansową dostawcy usługi lub odnośnej innej osoby;
- e) poziom współpracy dostawcy usługi lub odnośnej innej osoby;
- f) charakter i wielkość przedsiębiorstwa dostawcy usługi lub odnośnej innej osoby, w szczególności czy jest to mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo;
- g) stopień winy dostawcy usługi lub innej osoby, biorąc pod uwagę środki techniczne i organizacyjne wprowadzone przez nich w celu przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 4

Współpraca

Artykuł 36

Identyfikacja i przekazywanie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie

1. Organy koordynujące przekazują Unijnemu Centrum, bez zbędnej zwłoki, za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2:
 - a) konkretne elementy materiału i transkrypcje rozmów, które organy koordynujące lub właściwe organy sądowe lub inne niezależne organy administracyjne państwa członkowskiego uznały, po przeprowadzeniu starannej oceny, odpowiednio za materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub za nagabywanie dzieci w celach seksualnych na potrzeby wygenerowania przez Unijne Centrum wskaźników zgodnie z art. 44 ust. 3;
 - b) dokładne adresy URL wskazujące konkretne elementy materiału, które organy koordynujące lub właściwe organy sądowe lub inne niezależne organy administracyjne państwa członkowskiego uznały, po przeprowadzeniu starannej oceny, za materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, przechowywany przez dostawców usług hostingu nieoferujących usług w Unii, który nie może zostać usunięty z powodu odmowy przez tych dostawców usług usunięcia go lub uniemożliwienia dostępu do niego oraz z powodu braku współpracy właściwych organów państwa trzeciego mającego jurysdykcję, na potrzeby sporządzenia przez Unijne Centrum wykazu adresów URL zgodnie z art. 44 ust. 3.

Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania w celu zapewnienia, aby wyznaczone przez nie organy koordynujące otrzymywały bez zbędnej zwłoki materiał uznany za materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, transkrypcje rozmów uznanych za nagabywanie dzieci w celach seksualnych oraz adresy URL wskazane przez właściwy organ sądowy lub inny niezależny organ administracyjny niebędący organem koordynującym, w celu przedłożenia ich Unijnemu Centrum zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Na wniosek Unijnego Centrum, aby w razie potrzeby zapewnić kompletność, rzetelność i aktualność danych zawartych w bazach danych, o których mowa w art. 44 ust. 1, organy koordynujące sprawdzają, czy warunki określone w ust. 1 lit. a) i b) były i, w stosownych przypadkach, nadal są spełniane, zgodnie z tym

ustępem, w odniesieniu do danego zgłoszenia do Unijnego Centrum albo przekazują wyjaśnienia lub dodatkowe informacje w tej kwestii.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich organy ścigania otrzymają zgłoszenie o rozpowszechnianiu nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub o nagabywaniu dzieci w celach seksualnych, przekazane im przez Unijne Centrum zgodnie z art. 48 ust. 3, przeprowadzano staranną ocenę zgodnie z ust. 1 oraz, aby w przypadku uznania materiału lub rozmowy za materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub za nagabywanie dzieci w celach seksualnych, organ koordynujący przekazywał materiał Unijnemu Centrum zgodnie z tym ustępem w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania zgłoszenia lub, jeżeli ocena jest szczególnie złożona, w terminie dwóch miesięcy od tej daty.
4. Zapewniają również, aby w przypadku gdy staranna ocena wskazuje, że dany materiał nie stanowi materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych ani nagabywania dzieci w celach seksualnych, organ koordynujący był informowany o tym wyniku, a następnie informował o nim Unijne Centrum w terminach określonych w akapicie pierwszym.

Artykuł 37

Współpraca transgraniczna organów koordynujących

1. Jeżeli organ koordynujący niebędący organem koordynującym głównego miejsca prowadzenia działalności ma podstawy, aby podejrzewać, że dostawca odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego naruszył niniejsze rozporządzenie, kieruje wniosek do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności o dokonanie oceny sprawy oraz wprowadzenie niezbędnych środków dochodzeniowych i egzekucyjnych celem zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli Komisja ma podstawy, aby podejrzewać, że dostawca odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego naruszył niniejsze rozporządzenie w sposób dotyczący co najmniej trzech państw członkowskich, może skierować do organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności zalecenie dokonania oceny sprawy oraz wprowadzenia niezbędnych środków dochodzeniowych i egzekucyjnych celem zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
2. Wniosek lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, musi zawierać co najmniej:
 - a) dane punktu kontaktowego dostawcy usługi określonego w art. 23;
 - b) opis stanu faktycznego, odnośne przepisy niniejszego rozporządzenia oraz powody, dla których organ koordynujący, który skierował wniosek, lub Komisja podejrzewa, że dostawca usługi naruszył niniejsze rozporządzenie;
 - c) wszelkie inne informacje uznane za istotne przez organ koordynujący, który wysłał wniosek, lub przez Komisję w tym, w stosownych przypadkach, informacje zebrane z jego własnej inicjatywy i sugestie dotyczące konkretnych środków dochodzeniowych lub egzekucyjnych, które należy podjąć.
3. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności dokonuje oceny podejrzenia naruszenia, uwzględniając w jak największym stopniu wniosek lub zalecenie, o których mowa w ust. 1.

Jeżeli uzna, że nie posiada wystarczających informacji na potrzeby oceny podejrzenia naruszenia lub do podjęcia działań w związku z wnioskiem lub zaleceniem i ma podstawy, aby uznać, że organ koordynujący, który skierował wniosek, lub Komisja mogłyby dostarczyć dodatkowych informacji, może zwrócić się o udzielanie takich informacji. Bieg terminu określonego w ust. 4 ulega zawieszeniu do czasu udzielenia takich dodatkowych informacji.

4. Organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności, bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż dwa miesiące po otrzymaniu wniosku lub zalecenia, o których mowa w ust. 1, przekazuje organowi koordynującemu, który wysłał wniosek, lub Komisji wynik swojej oceny podejrzenia naruszenia lub wynik oceny dokonanej przez jakikolwiek inny właściwy organ zgodnie z prawem krajowym, w stosownych przypadkach, oraz w razie potrzeby wyjaśnienie środków dochodzeniowych lub egzekucyjnych zastosowanych lub przewidywanych w związku z tym podejrzeniem naruszenia w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 38

Wspólne dochodzenia

1. Organy koordynujące mogą uczestniczyć we wspólnych dochodzeniach, które mogą być koordynowane przy wsparciu Unijnego Centrum, w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem dotyczących dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, którzy oferują swoje usługi w kilku państwach członkowskich.

Takie wspólne dochodzenia pozostają bez uszczerbku dla zadań i uprawnień organów koordynujących oraz przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu wymogów mających zastosowanie do realizowania tych zadań i wykonywania tych uprawnień.

2. Uczestniczące organy koordynujące udostępniają wyniki wspólnych dochodzeń innym organom koordynującym, Komisji i Unijnemu Centrum na potrzeby wypełnienia ich odpowiednich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 39 ust. 2.

Artykuł 39

Ogólna współpraca i system wymiany informacji

1. Organy koordynujące współpracują ze sobą, z wszelkimi innymi właściwymi organami państwa członkowskiego, które wyznaczyło organ koordynujący, z Komisją, Unijnym Centrum i innymi odpowiednimi agencjami unijnymi, w tym z Europolem, aby ułatwić im wykonywanie ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia i zapewnić jego skuteczne, efektywne i spójne stosowanie i egzekwowanie.
2. Unijne Centrum tworzy i utrzymuje co najmniej jeden niezawodny i bezpieczny system wymiany informacji wspierający komunikację między organami koordynującymi, Komisją, Unijnym Centrum, innymi właściwymi agencjami unijnymi i dostawcami odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego.
3. Organy koordynujące, Komisja, Unijne Centrum, inne odpowiednie agencje unijne i dostawcy odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego wykorzystują systemy wymiany informacji, o których mowa w ust. 2, na potrzeby przekazywania wszelkich istotnych komunikatów na podstawie niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rozwiązania praktyczne i operacyjne na potrzeby funkcjonowania systemów wymiany informacji, o których mowa w ust. 2, oraz ich interoperacyjności z pozostałymi odpowiednimi systemami. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 87.

ROZDZIAŁ IV

UNIJNE CENTRUM DS. ZAPOBIEGANIA NIEGODZIWEMU TRAKTOWANIU DZIECI W CELACH SEKSUALNYCH I JEGO ZWALCZANIA

Sekcja 1

Zasady

Artykuł 40

Ustanowienie i zakres działania Unijnego Centrum

1. Ustanawia się agencję Unii Europejskiej mającą na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczanie, Unijne Centrum ds. Niegodziwego Traktowania Dzieci w Celach Seksualnych.
2. Unijne Centrum przyczynia się do osiągnięcia celu niniejszego rozporządzenia przez wspieranie i ułatwianie wdrażania jego przepisów dotyczących wykrywania, zgłaszania, usuwania lub uniemożliwiania dostępu i blokowania dostępu do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz gromadzenia i wymiany informacji i wiedzy eksperckiej, a także ułatwiania współpracy między właściwymi podmiotami publicznymi i prywatnymi w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych, w szczególności w internecie, i zwalczania takiego traktowania.

Artykuł 41

Status prawny

1. Unijne Centrum jest organem Unii i ma osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Unijne Centrum ma najszerszy zakres zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych, jaki można nadać osobie prawnej na mocy prawa danego państwa. Może ono w szczególności nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. Unijne Centrum reprezentuje jego dyrektor wykonawczy.

Artykuł 42

Siedziba

Siedziba Unijnego Centrum mieści się w Hadze, w Niderlandach.

Sekcja 2

Zadania

Artykuł 43

Zadania Unijnego Centrum

Do zadań Unijnego Centrum należy:

- 1) ułatwianie procesu oceny ryzyka, o którym mowa w rozdziale II sekcja 1, poprzez:
 - a) wspieranie Komisji w zakresie przygotowywania wytycznych, o których mowa w art. 3 ust. 8, art. 4 ust. 5, art. 6 ust. 4 i art. 11, w tym poprzez gromadzenie

- i udostępnianie stosownych informacji, wiedzy eksperckiej i najlepszych praktyk, z uwzględnieniem porad udzielanych przez Komitet ds. Technologii, o którym mowa w art. 66;
- b) zapewnianie analizy anonimizowanych próbek danych – na wniosek dostawcy odpowiednich usług informacyjnych – do celu, o którym mowa w art. 3 ust. 3;
- 2) ułatwianie procesu wykrywania, o którym mowa w rozdziale II sekcja 2, poprzez:
- a) wydawanie opinii na temat planowanych nakazów wykrywania, o których mowa w art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. d);
 - b) utrzymywanie i obsługa baz danych wskaźników, o których mowa w art. 44;
 - c) zapewnianie dostawcom usług hostingu oraz dostawcom usług łączności interpersonalnej, którzy otrzymali nakaz wykrywania, dostępu do odpowiednich baz danych wskaźników zgodnie z art. 46;
 - d) udostępnianie technologii dostawcom usług w celu realizacji wydanych im nakazów wykrywania, zgodnie z art. 50 ust. 1;
- 3) ułatwianie procesu zgłaszania, o którym mowa w rozdziale II sekcja 3, poprzez:
- a) utrzymywanie i obsługę baz danych wskaźników, o których mowa w art. 45;
 - b) ocenianie, przetwarzanie i, w stosownych przypadkach, przekazywanie zgłoszeń oraz przekazywanie informacji zwrotnych na ich temat zgodnie z art. 48;
- 4) ułatwianie procesu usuwania, o którym mowa w rozdziale II sekcja 4, oraz pozostałych procesów, o których mowa w sekcjach 5 i 6 tego rozdziału poprzez:
- a) przyjmowanie nakazów usunięcia przekazywanych mu zgodnie z art. 14 ust. 4 w celu wypełniania funkcji weryfikacyjnej, o której mowa w art. 49 ust. 1;
 - b) współpraca z organami koordynującymi i odpowiadania na ich wnioski w związku z planowanymi nakazami blokowania, o których mowa w art. 16 ust. 2;
 - c) przyjmowanie i przetwarzanie nakazów blokowania przekazanych mu zgodnie z art. 17 ust. 3;
 - d) przekazywanie informacji ofiarom i zapewnianie im wsparcia zgodnie z art. 20 i 21;
 - e) utrzymywanie aktualnych rejestrów punktów kontaktowych i przedstawicieli prawnych dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 6;
- 5) wspieranie organów koordynujących i Komisji w wykonywaniu ich zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz ułatwianie współpracy, koordynacji i komunikacji w kwestiach objętych niniejszym rozporządzeniem poprzez:
- a) utworzenie i prowadzenie rejestru internetowego zawierającego wykaz organów koordynujących i ich punktów kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust. 6;
 - b) udzielanie pomocy organom koordynującym, jak określono w art. 25 ust. 7;
 - c) wspomaganie Komisji, na jej wniosek, w związku z jej zadaniami w ramach mechanizmu współpracy, o którym mowa w art. 37;

- d) tworzenie, utrzymywanie i obsługę systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 39;
 - e) wspomaganie Komisji w przygotowywaniu aktów delegowanych i wykonawczych oraz wytycznych, które Komisja przyjmuje na podstawie niniejszego rozporządzenia;
 - f) dostarczanie organom koordynującym, na ich wnioski lub z własnej inicjatywy, informacji istotnych dla wykonywania ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym poprzez informowanie organu koordynującego głównego miejsca prowadzenia działalności o potencjalnych naruszeniach stwierdzonych podczas wykonywania innych zadań przez Unijne Centrum;
- 6) ułatwianie generowania wiedzy oraz wymiany wiedzy z innymi instytucjami, organami, urzędami i agencjami Unii, organami koordynującymi lub innymi odpowiednimi organami państw członkowskich, aby przyczynić się do osiągnięcia celu niniejszego rozporządzenia, poprzez:
- a) gromadzenie, zapisywanie, analizowanie i udostępnianie informacji, dostarczanie analiz opartych na anonimizowanych i nieosobowych danych oraz zapewnianie wiedzy eksperckiej w kwestiach dotyczących zapobiegania i zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, zgodnie z art. 51;
 - b) wspieranie rozwoju i rozpowszechniania badań i wiedzy eksperckiej na temat tych kwestii oraz na temat pomocy ofiarom, w tym służąc jako ośrodek wiedzy fachowej wspierający politykę opartą na dowodach;
 - c) sporządzanie sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 84.

Artykuł 44

Bazy danych wskaźników

1. Unijne Centrum tworzy, utrzymuje i obsługuje bazy danych następujących trzech rodzajów wskaźników niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie:
 - a) wskaźników służących do wykrywania rozpowszechniania materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych wcześniej wykrytego i uznanego za stanowiący materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych zgodnie z art. 36 ust. 1;
 - b) wskaźników służących do wykrywania rozpowszechniania materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych wcześniej niewykrytego i nieuznanego za stanowiący materiał przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych zgodnie z art. 36 ust. 1;
 - c) wskaźników służących do wykrywania przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych.
2. Bazy danych wskaźników zawierają wyłącznie:
 - a) odpowiednie wskaźniki, generowane przez Unijne Centrum zgodnie z ust. 3, składające się z identyfikatorów cyfrowych do stosowania w celu wykrywania, odpowiednio, rozpowszechniania znanego lub nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub

przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych w usługach hostingu i usługach łączności interpersonalnej;

- b) w odniesieniu do ust. 1 lit. a) odpowiednie wskaźniki obejmują wykaz adresów URL sporządzony przez Unijne Centrum zgodnie z ust. 3;
 - c) niezbędne dodatkowe informacje ułatwiające stosowanie wskaźników zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym identyfikatory umożliwiające rozróżnianie między obrazami, filmami wideo oraz, w stosownych przypadkach, innymi rodzajami materiałów, na potrzeby wykrywania rozpowszechniania znanego i nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz identyfikatory języka służące do wykrywania przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych.
3. Unijne Centrum generuje wskaźniki, o których mowa w ust. 2 lit. a), wyłącznie na podstawie materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz na podstawie przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, uznanych za takie przez organy koordynujące lub sądy bądź inne niezależne organy państw członkowskich, przekazanych mu przez organy koordynujące zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a).
- Unijne Centrum tworzy wykaz adresów URL, o którym mowa w ust. 2 lit. b), wyłącznie na podstawie adresów URL przekazanych mu zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. b).
4. Unijne Centrum prowadzi ewidencję przekazanych informacji i procesu zastosowanego do wygenerowania wskaźników i sporządzenia wykazu, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim. Unijne Centrum prowadzi tę ewidencję, dopóki wskaźniki, w tym adresy URL, którym odpowiadają przekazane informacje, znajdują się w bazach danych wskaźników, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 45

Baza danych zgłoszeń

- 1. Unijne Centrum tworzy, utrzymuje i obsługuje bazę danych zawierającą zgłoszenia przekazywane mu przez dostawców usług hostingu i dostawców usług łączności interpersonalnej zgodnie z art. 12 ust. 1 oraz oceniane i przetwarzane zgodnie z art. 48.
- 2. Baza danych zgłoszeń zawiera następujące informacje:
 - a) zgłoszenie;
 - b) jeżeli Unijne Centrum uznało zgłoszenie za całkowicie nieuzasadnione – powody takiego uznania oraz datę i godzinę poinformowania dostawcy usługi zgodnie z art. 48 ust. 2;
 - c) jeżeli Unijne Centrum przekazało zgłoszenie zgodnie z art. 48 ust. 3 – datę i godzinę tego przekazania oraz nazwę właściwego organu ścigania lub właściwych organów ścigania, którym przekazano zgłoszenie, lub, w stosownych przypadkach, informacje o powodach przekazania zgłoszenia wyłącznie do Europolu w celu dalszej analizy;
 - d) w stosownych przypadkach, informacje o wnioskach o udzielenie dodatkowych informacji, o których mowa w art. 48 ust. 5, oraz o przekazaniu tych informacji;

- e) o ile są dostępne, informacje wskazujące, że dostawca usługi, który złożył zgłoszenie dotyczące rozpowszechniania znanego lub nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, usunął ten materiał lub uniemożliwił dostęp do niego;
- f) w stosownych przypadkach informacje o wniosku Unijnego Centrum wystosowanego do organu koordynującego główne miejsca prowadzenia działalności o wydanie nakazu usunięcia na podstawie art. 14 w odniesieniu do co najmniej jednego elementu materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, do którego odnosi się zgłoszenie;
- g) odpowiednie wskaźniki i znaczniki pomocnicze związane ze zgłoszonym materiałem potencjalnie przedstawiającym niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych.

Artykuł 46

Dostęp, dokładność i bezpieczeństwo

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 wyłącznie pracownicy Unijnego Centrum i audytorzy należycie upoważnieni przez dyrektora wykonawczego mają dostęp do danych zawartych w bazach danych, o których mowa w art. 44 i 45, i są uprawnieni do ich przetwarzania.
2. Unijne Centrum zapewnia dostawcom usług hostingu, dostawcom usług łączności interpersonalnej i dostawcom usług dostępu do internetu dostęp do baz danych wskaźników, o których mowa w art. 44, w stosownych przypadkach i w zakresie niezbędnym do wykonania przez nich nakazów wykrywania lub blokowania, które otrzymali zgodnie z art. 7 lub 16. Wprowadza ono środki w celu zapewnienia, aby taki dostęp był ograniczony do tego, co jest absolutnie niezbędne w okresie stosowania danych nakazów wykrywania lub blokowania, oraz aby taki dostęp w żaden sposób nie zagrażał właściwemu funkcjonowaniu tych baz danych oraz dokładności i bezpieczeństwu zawartych w nich danych.
3. Unijne Centrum zapewnia organom koordynującym dostęp do baz danych wskaźników, o których mowa w art. 44, w stosownych przypadkach i w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nich zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Unijne Centrum zapewnia Europolowi oraz właściwym organom ścigania państw członkowskich dostęp do baz danych wskaźników, o których mowa w art. 44, w stosownych przypadkach i w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nich zadań w zakresie dochodzeń dotyczących podejrzeń o przestępstwa związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych.
5. Unijne Centrum zapewnia Europolowi dostęp do baz danych zgłoszeń, o których mowa w art. 45, w stosownych przypadkach i w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań związanych ze wspieraniem dochodzeń w sprawie podejrzeń o przestępstwa związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych.
6. Unijne Centrum zapewnia dostęp, o którym mowa w ust. 2, 3, 4 i 5, wyłącznie po otrzymaniu wniosku, w którym wskazano cel wniosku, warunki wnioskowanego dostępu oraz poziom dostępu niezbędny do osiągnięcia tego celu. Wnioski o udzielenie dostępu, o których mowa w ust. 2, zawierają również odniesienie, odpowiednio, do nakazu wykrywania lub nakazu blokowania.

Unijne Centrum starannie ocenia te wnioski i udziela dostępu jedynie wtedy, gdy uzna, że dostęp, o który wnioskowano, jest niezbędny i proporcjonalny do określonego celu.

7. Unijne Centrum regularnie sprawdza, czy dane zawarte w bazach danych, o których mowa w art. 44 i 45, są pod każdym względem kompletne, dokładne i aktualne oraz czy są nadal niezbędne do celów zgłaszania, wykrywania i blokowania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jak również do ułatwiania i monitorowania dokładnych technologii i procesów wykrywania. W odniesieniu w szczególności do adresów URL zawartych w bazie danych, o której mowa w art. 44 ust. 1 lit. a), Unijne Centrum, w razie potrzeby we współpracy z organami koordynującymi, regularnie weryfikuje, czy warunki określone w art. 36 ust. 1 lit. b) są nadal spełniane. Weryfikacje te obejmują, w stosownych przypadkach, audyty. W związku z tymi weryfikacjami Unijne Centrum w razie potrzeby niezwłocznie uzupełnia, koryguje lub usuwa dane.
8. Unijne Centrum zapewnia, aby dane zawarte w bazach danych, o których mowa w art. 44 i 45, były przechowywane w bezpieczny sposób, a ich przechowywanie podlegało odpowiednim zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym. Zabezpieczenia te zapewniają w szczególności, aby dane mogły być udostępniane i przetwarzane wyłącznie przez należycie uprawnione osoby w celu, do którego dana osoba jest uprawniona, oraz aby osiągnąć wysoki poziom bezpieczeństwa. Unijne Centrum regularnie dokonuje przeglądu tych zabezpieczeń i w razie potrzeby dostosowuje je.

Artykuł 47

Akty delegowane dotyczące baz danych

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 86 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o niezbędne szczegółowe zasady dotyczące:

- a) rodzajów, dokładnej zawartości, konfiguracji i obsługi baz danych wskaźników, o których mowa w art. 44 ust. 1, w tym wskaźników i niezbędnych informacji dodatkowych, które mają być w nich zawarte, o których mowa w art. 44 ust. 2;
- b) przetwarzania zgłoszeń przekazywanych przez organy koordynujące, generowanie wskaźników, sporządzanie wykazu adresów URL oraz prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 44 ust. 3;
- c) dokładnej zawartości, konfiguracji i obsługi baz danych zgłoszeń, o których mowa w art. 45 ust. 1;
- d) dostępu do baz danych, o których mowa w art. 44 i 45, w tym warunków dostępu, o których mowa w art. 46 ust. 1–5, treści, przetwarzania i oceny wniosków, o których mowa w art. 46 ust. 6, kwestii proceduralnych związanych z takimi wnioskami oraz niezbędnych działań, o których mowa w art. 46 ust. 6;
- e) regularnych weryfikacji i audytów w celu zapewnienia kompletności, dokładności i aktualności danych zawartych w tych bazach danych, o których mowa w art. 46 ust. 7, oraz bezpieczeństwa przechowywania danych, w tym zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych oraz regularnych przeglądów, o których mowa w art. 46 ust. 8.

1. Unijne Centrum niezwłocznie ocenia i przetwarza zgłoszenia przekazywane mu przez dostawców usług hostingu i dostawców usług łączności interpersonalnej zgodnie z art. 12 w celu ustalenia, czy zgłoszenia te są całkowicie nieuzasadnione, czy też należy je przekazać dalej.
2. Jeżeli Unijne Centrum uzna, że zgłoszenie jest całkowicie nieuzasadnione, informuje o tym dostawcę usługi, który przekazał to zgłoszenie, podając powody, dla których uważa je za bezzasadne.
3. Jeżeli Unijne Centrum uzna, że zgłoszenie nie jest całkowicie nieuzasadnione, przekazuje je – wraz z wszelkimi dostępnymi mu istotnymi informacjami dodatkowymi – Europolowi oraz właściwemu organowi lub właściwym organom ścigania państwa członkowskiego, które prawdopodobnie ma jurysdykcję w zakresie prowadzenia dochodzenia w sprawie potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, którego dotyczy zgłoszenie, lub ścigania tego przestępstwa.

W przypadku gdy nie można z wystarczającą pewnością ustalić właściwego organu ścigania lub właściwych organów ścigania, Unijne Centrum przekazuje zgłoszenie oraz wszelkie dostępne mu istotne informacje dodatkowe Europolowi, aby przeprowadził on dalszą analizę, a następnie przekazał zgłoszenie właściwemu organowi lub właściwym organom ścigania.
4. Jeżeli dostawca, który złożył zgłoszenie, wskazał, że wymaga ono pilnego działania, Unijne Centrum ocenia i rozpatruje to zgłoszenie priorytetowo, a jeżeli Unijne Centrum przekazuje zgłoszenie zgodnie z ust. 3 i uznaje, że wymaga ono pilnego działania, Unijne Centrum zapewnia, aby zgłoszenie było stosownie oznaczone.
5. Jeżeli zgłoszenie nie zawiera wszystkich informacji wymaganych w art. 13, Unijne Centrum może zwrócić się do dostawcy, który przekazał zgłoszenie, o dostarczenie brakujących informacji.
6. Na wniosek właściwego organu ścigania państwa członkowskiego, aby uniknąć ingerencji w czynności związane z zapobieganiem przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywaniem, prowadzeniem dochodzeń w ich sprawie i ich ściganiem, Unijne Centrum:
 - a) informuje dostawcę usługi, który przekazał zgłoszenie, że ma on nie informować danego użytkownika, określając okres obowiązywania tego zakazu;
 - b) jeżeli dostawca, który wystosował zgłoszenie, jest dostawcą usług hostingu, a zgłoszenie dotyczy potencjalnego rozpowszechniania materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, informuje dostawcę, że ma on nie usuwać tego materiału ani nie uniemożliwić dostępu do niego, określając okres obowiązywania tego zakazu.
7. Okresy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), odpowiadają okresom określonym we wniosku właściwego organu ścigania skierowanym do Unijnego Centrum, pod warunkiem że są one ograniczone do niezbędnego minimum, aby uniknąć zakłócenia istotnej działalności, i nie przekraczają 18 miesięcy.
8. Unijne Centrum sprawdza – w zakresie, w jakim materiał ten jest dostępny publicznie – czy dostawca usług hostingu, który wystosował zgłoszenie dotyczące

potencjalnego rozpowszechniania materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, usunął ten materiał lub uniemożliwił dostęp do niego. Jeżeli Unijne Centrum uzna, że dostawca usługi nie usunął niezwłocznie materiału lub nie uniemożliwił dostępu do niego, informuje o tym organ koordynujący głównego miejsca prowadzenia działalności.

Artykuł 49

Wyszukiwania i powiadamianie

1. Unijne Centrum jest uprawnione do przeprowadzania wyszukiwań w usługach hostingu, ukierunkowanych na rozpowszechnianie publicznie dostępnych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, przy użyciu odpowiednich wskaźników zawartych w bazach danych, o których mowa w art. 44 ust. 1 lit. a) i b) w następujących sytuacjach:
 - a) na wniosek – w celu udzielenia wsparcia ofierze poprzez sprawdzenie, czy dostawca usług hostingu usunął co najmniej jeden konkretny element znanego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, przedstawiający ofiarę, lub uniemożliwił do niego dostęp, zgodnie z art. 21 ust. 4 lit. c);
 - b) na wniosek – w celu udzielenia wsparcia organowi koordynującemu w drodze zweryfikowania ewentualnej potrzeby wydania nakazu wykrywania lub nakazu usunięcia w odniesieniu do konkretnej usługi lub zweryfikowania skuteczności nakazu wykrywania lub nakazu usunięcia wydanego przez organ koordynujący, zgodnie z art. 25 ust. 7, odpowiednio lit. c) i d).
2. Unijne Centrum uprawnione jest – po przeprowadzeniu wyszukiwań, o których mowa w ust. 1 – do zgłaszania dostawcom usług hostingu istnienia w ich usługach co najmniej jednego konkretnego znanego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, oraz do wystąpienia z wnioskiem, aby dostawcy usługi dobrowolnie rozważyli usunięcie tego materiału lub tych materiałów lub uniemożliwienie dostępu do nich.

We wniosku wyraźnie wskazuje się dane identyfikacyjne Unijnego Centrum oraz punktu kontaktowego, informacje niezbędne do identyfikacji danego materiału lub materiałów, jak również powody złożenia wniosku. We wniosku stwierdza się również wyraźnie, że jest on przeznaczony do dobrowolnego rozważenia przez dostawcę usługi.

3. Na wniosek właściwego organu ścigania państwa członkowskiego, aby uniknąć ingerencji w czynności związane z zapobieganiem przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywaniem, prowadzeniem dochodzeń w ich sprawie i ich ściganiem, Unijne Centrum nie przekazuje powiadomienia tak długo, jak to jest konieczne do celów uniknięcia takiej ingerencji, lecz nie dłużej niż przez 18 miesięcy.

Artykuł 50

Technologie, informacje i wiedza ekspercka

1. Unijne Centrum udostępnia technologie, które dostawcy usług hostingu i dostawcy usług łączności interpersonalnej mogą nabywać, instalować i stosować bezpłatnie, w stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem rozsądnych warunków licencjonowania, w celu wykonywania nakazów wykrywania zgodnie z art. 10 ust. 1.

W tym celu Unijne Centrum sporządza wykazy takich technologii, uwzględniając wymogi niniejszego rozporządzenia, a w szczególności art. 10 ust. 2.

Przed umieszczeniem konkretnych technologii na tych wykazach Unijne Centrum zwraca się o opinię Komitetu ds. Technologii i Europejskiej Rady Ochrony Danych. Komitet ds. Technologii i Europejska Rada Ochrony Danych wydają opinie w terminie ośmiu tygodni. Termin ten można w razie potrzeby przedłużyć o sześć tygodni ze względu na złożony charakter sprawy. Komitet ds. Technologii i Europejska Rada Ochrony Danych informują Unijne Centrum o takim przedłużeniu w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku w sprawie konsultacji, z podaniem przyczyn tego opóźnienia.

2. Unijne Centrum gromadzi, rejestruje, analizuje i udostępnia odpowiednie, obiektywne, wiarygodne i porównywalne informacje dotyczące kwestii związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczaniem, w szczególności:
 - a) informacje uzyskane podczas wykonywania swoich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia dotyczące wykrywania, zgłaszania, usuwania lub uniemożliwiania dostępu do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie lub jego blokowania;
 - b) informacje wynikające z badań, badań ankietowych i analiz, o których mowa w ust. 3;
 - c) informacje będące wynikiem badań lub innych działań prowadzonych przez organy państw członkowskich, inne instytucje, organy, urzędy i agencje Unii, właściwe organy państw trzecich, organizacje międzynarodowe, ośrodki badań naukowych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego.
3. W przypadku gdy jest to konieczne na potrzeby wykonywania zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia, Unijne Centrum przeprowadza badania, badania ankietowe i analizy, uczestniczy w nich lub zachęca do ich przeprowadzania, z własnej inicjatywy lub, w stosownych przypadkach i gdy jest to zgodne z jego priorytetami i rocznym programem prac, na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji.
4. Unijne Centrum przekazuje innym instytucjom, organom, biuram i agencjom Unii, organom koordynującym, innym właściwym organom i innym organom publicznym państw członkowskich – z własnej inicjatywy lub na wniosek odpowiedniego organu – informacje, o których mowa w ust. 2, oraz informacje wynikające z badań, badań ankietowych i analiz, o których mowa w ust. 3 w tym własnych analiz tych informacji, oraz swoje opinie w sprawach związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczaniem. W stosownych przypadkach Unijne Centrum udostępnia te informacje publicznie.
5. Unijne Centrum opracowuje strategię komunikacyjną i propaguje dialog z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz dostawcami usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej, aby zwiększyć świadomość społeczną dotyczącą niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz propaguje działania służące zapobieganiu takiemu traktowaniu i jego zwalczaniu.

Sekcja 3

Przetwarzanie informacji

Artykuł 51

Działania w zakresie przetwarzania i ochrony danych

1. Unijne Centrum może przetwarzać dane osobowe w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Unijne Centrum przetwarza dane osobowe w zakresie absolutnie niezbędnym do celów:
 - a) wydawania opinii na temat planowanych nakazów wykrywania, o których mowa w art. 7 ust. 3;
 - b) współpracy z organami koordynującymi i odpowiadania na ich wnioski w związku z planowanymi nakazami blokowania, o których mowa w art. 16 ust. 2;
 - c) przyjmowania i przetwarzania nakazów blokowania przekazanych mu zgodnie z art. 17 ust. 3;
 - d) współpracy z organami koordynującymi, zgodnie z art. 20 i 21, w zakresie zadań związanych z prawem ofiar do uzyskania informacji i wsparcia;
 - e) utrzymywania aktualnych rejestrów punktów kontaktowych i przedstawicieli prawnych dostawców odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 6;
 - f) utworzenia i prowadzenia rejestru internetowego zawierającego wykaz organów koordynujących i ich punktów kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust. 6;
 - g) wspomagania organów koordynujących zgodnie z art. 25 ust. 7;
 - h) wspomagania Komisji, na jej wniosek, w związku z jej zadaniami w ramach mechanizmu współpracy, o którym mowa w art. 37;
 - i) tworzenia, utrzymywania i obsługi baz danych wskaźników, o których mowa w art. 44;
 - j) tworzenia, utrzymywania i obsługi baz danych zgłoszeń, o których mowa w art. 45;
 - k) zapewnienia i monitorowania dostępu do baz danych wskaźników i zgłoszeń zgodnie z art. 46;
 - l) wykonywania działań związanych z kontrolą jakości danych zgodnie z art. 46 ust. 7;
 - m) oceny i rozpatrywania zgłoszeń dotyczących potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie zgodnie z art. 48;
 - n) współpracy z Europolem i organizacjami partnerskimi, zgodnie z art. 53 i 54, m.in. w zakresie zadań związanych z identyfikacją ofiar;
 - o) generowania statystyk zgodnie z art. 83.

3. Unijne Centrum przechowuje dane osobowe, o których mowa w ust. 2, tylko w przypadkach i przez okres, gdy jest to absolutnie niezbędne do odpowiednich celów wymienionych w ust. 2.
4. Unijne Centrum zapewnia, aby dane osobowe były przechowywane w bezpieczny sposób, a ich przechowywanie podlegało odpowiednim zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym. Zabezpieczenia te zapewniają w szczególności możliwość dostępu do danych osobowych i ich przetwarzania wyłącznie w celu, w jakim są przechowywane, osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa oraz usuwanie danych osobowych, gdy nie są już absolutnie niezbędne do odpowiednich celów. Unijne Centrum regularnie dokonuje przeglądu tych zabezpieczeń i w razie potrzeby dostosowuje je.

Sekcja 4

Współpraca

Artykuł 52

Urzędnicy odpowiedzialni za kontakty

1. Każdy organ koordynujący wyznacza co najmniej jednego urzędnika odpowiedzialnego za kontakty, który jest głównym punktem kontaktowym Unijnego Centrum w danym państwie członkowskim. Urzędnicy odpowiedzialni za kontakty mogą być oddelegowani do Unijnego Centrum. Jeżeli wyznaczono kilku urzędników odpowiedzialnych za kontakty, organ koordynujący wyznacza jednego z nich jako głównego urzędnika odpowiedzialnego za kontakty.
2. Urzędnicy odpowiedzialni za kontakty wspomagają wymianę informacji między Unijnym Centrum a organami koordynującymi, które ich wyznaczyły. Jeżeli Unijne Centrum otrzymuje zgłoszenia złożone zgodnie z art. 12 dotyczące potencjalnego rozpowszechniania nowego materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub potencjalnego nagabywania dzieci w celach seksualnych, urzędnicy odpowiedzialni za kontakty wyznaczeni przez właściwe państwo członkowskie ułatwiają proces ustalania nielegalności materiałów lub rozmów, zgodnie z art. 36 ust. 1.
3. Zarząd określa prawa i obowiązki urzędników odpowiedzialnych za kontakty w odniesieniu do Unijnego Centrum. Urzędnicy odpowiedzialni za kontakty korzystają z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania zadań.
4. W przypadku oddelegowania do Unijnego Centrum urzędników odpowiedzialnych za kontakty Unijne Centrum pokrywa koszty zapewnienia im niezbędnych pomieszczeń w budynku oraz odpowiedniego wsparcia w zakresie wykonywania ich obowiązków. Wszelkie inne koszty powstałe w związku z wyznaczeniem urzędników odpowiedzialnych za kontakty i wykonywaniem przez nich zadań ponosi organ koordynujący, który ich wyznaczył.

Artykuł 53

Współpraca z Europolem

1. Unijne Centrum współpracuje z Europolem, w ramach ich odpowiednich mandatów, gdy jest to niezbędne do wykonywania przez Unijne Centrum zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. W razie potrzeby Europol i Unijne Centrum zapewniają sobie wzajemnie najpełniejszy możliwy dostęp do odpowiednich informacji i systemów informacyjnych do celów wykonywania ich odpowiednich zadań i zgodnie z aktami prawa Unii regulującymi taki dostęp.

Bez uszczerbku dla obowiązków dyrektora wykonawczego Unijne Centrum maksymalizuje skuteczność dzięki dzieleniu się funkcjami administracyjnymi z Europolem, w tym funkcjami związanymi z zarządzaniem personelem, technologiami informacyjnymi (IT) i wykonywaniem budżetu.

3. Warunki współpracy i organizację pracy określa się w protokole ustaleń.

Artykuł 54

Współpraca z organizacjami partnerskimi

1. W odniesieniu do wykonywania przez Unijne Centrum zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, może ono w stosownych przypadkach współpracować z organizacjami i sieciami dysponującymi informacjami i wiedzą ekspercką w kwestiach związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego zwalczaniem, w tym z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami półpublicznymi.
2. Unijne Centrum może zawierać protokoły ustaleń z organizacjami, o których mowa w ust. 1, w których to protokołach określa się warunki współpracy.

Sekcja 5

Organizacja

Artykuł 55

Struktura administracyjna i kierownicza

W skład struktury administracyjnej i kierowniczej Unijnego Centrum wchodzi:

- a) zarząd, który pełni funkcje określone w art. 57;
- b) rada wykonawcza, która wykonuje zadania określone w art. 62;
- c) dyrektor wykonawczy Unijnego Centrum, który wykonuje obowiązki określone w art. 64;
- d) Komitet ds. Technologii, jako grupa doradcza, który wykonuje zadania określone w art. 66.

Część 1: Zarząd

Artykuł 56

Skład zarządu

1. W skład zarządu wchodzi jeden przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji, a także wszyscy członkowie mający prawo głosu.
2. W skład zarządu wchodzi również jeden niezależny ekspert o statusie obserwatora, bez prawa głosu, wyznaczony przez Parlament Europejski.

Na wniosek przewodniczącego zarządu Europol może wyznaczyć przedstawiciela, który będzie uczestniczył w posiedzeniach zarządu jako obserwator w sprawach dotyczących Europolu.

3. Każdy członek zarządu ma zastępcę. Zastępca reprezentuje członka pod jego nieobecność.
4. Członków zarządu i ich zastępców powołuje się przez wzgląd na ich wiedzę w dziedzinie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, biorąc pod uwagę odpowiednie umiejętności kierownicze, administracyjne i budżetowe. Państwa członkowskie wyznaczają przedstawiciela swojego organu koordynującego w terminie czterech miesięcy od [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Wszystkie strony reprezentowane w zarządzie dokładają starań w celu ograniczenia rotacji swych przedstawicieli, aby zapewnić ciągłość jego prac. Wszystkie strony dążą do osiągnięcia równowagi pod względem liczby mężczyzn i kobiet w składzie zarządu.
5. Kadencja członków oraz ich zastępców trwa cztery lata. Może ona zostać odnowiona.

Artykuł 57

Funkcje zarządu

1. Zarząd:
 - a) wyznacza ogólne kierunki działań Unijnego Centrum;
 - b) przyczynia się do ułatwiania skutecznej współpracy Unijnego Centrum z organami koordynującymi oraz wzajemnej współpracy tych organów;
 - c) przyjmuje przepisy, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi, w odniesieniu do swoich członków, a także członków Komitetu ds. Technologii oraz każdej innej grupy doradczej, jaką może utworzyć, oraz publikuje corocznie na swojej stronie internetowej deklaracje dotyczące konfliktu interesów członków zarządu;
 - d) przyjmuje ocenę wyników pracy rady wykonawczej, o której mowa w art. 61 ust. 2;
 - e) przyjmuje i udostępnia publicznie swój regulamin wewnętrzny;
 - f) mianuje członków Komitetu ds. Technologii oraz każdej innej grupy doradczej, jaką może utworzyć;
 - g) wydaje opinie na temat planowanych nakazów wykrywania, o których mowa w art. 7 ust. 4, w oparciu o projekt opinii przedstawiony przez dyrektora wykonawczego;
 - h) na podstawie analizy potrzeb przyjmuje i regularnie aktualizuje plany komunikacji i rozpowszechniania informacji, o których mowa w art. 77 ust. 3.

Artykuł 58

Przewodniczący zarządu

1. Zarząd wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego wybierani są większością dwóch trzecich głosów członków zarządu.

Zastępca przewodniczącego zastępuje z urzędu przewodniczącego w przypadku, gdy nie jest on w stanie wykonywać swoich obowiązków.

2. Kadencja przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego trwa cztery lata. Może zostać jednokrotnie odnowiona. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji tracą oni status członków zarządu, ich kadencja kończy się automatycznie w tym samym dniu.

Artykuł 59

Posiedzenia zarządu

1. Posiedzenia zarządu zwołuje przewodniczący.
2. Dyrektor wykonawczy bierze udział w obradach bez prawa głosu.
3. Zarząd odbywa rocznie co najmniej dwa posiedzenia zwykłe. Ponadto zbiera się z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków.
4. Zarząd może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.
5. Członkowie zarządu i ich zastępcy mogą korzystać podczas posiedzeń z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem postanowień regulaminu wewnętrznego zarządu.
6. Unijne Centrum zapewnia zarządowi obsługę sekretariatu.

Artykuł 60

Zasady głosowania zarządu

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, zarząd podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów swoich członków.
2. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku nieobecności członka jego zastępca jest uprawniony do wykonywania jego prawa głosu.
3. Dyrektor wykonawczy nie bierze udziału w głosowaniu.
4. Bardziej szczegółowe zasady głosowania, zwłaszcza okoliczności, w których jeden członek zarządu może działać w imieniu innego członka, określone są w regulaminie wewnętrznym zarządu.

Część 2: Rada wykonawcza

Artykuł 61

Skład i powoływanie rady wykonawczej

1. W skład rady wykonawczej wchodzi przewodniczący i wiceprzewodniczący zarządu, dwóch innych członków mianowanych przez zarząd spośród jego członków z prawem głosu oraz dwóch przedstawicieli Komisji w zarządzie. Przewodniczący zarządu jest również przewodniczącym rady wykonawczej.
Dyrektor wykonawczy uczestniczy w posiedzeniach rady wykonawczej bez prawa głosu.
2. Kadencja członków rady wykonawczej trwa cztery lata. W okresie 12 miesięcy poprzedzających koniec czteroletniej kadencji przewodniczącego oraz pięciu członków rady wykonawczej zarząd lub mniejszy komitet wybrany spośród

członków zarządu, w tym przedstawiciel Komisji, przeprowadza ocenę wyników pracy rady wykonawczej. W ocenie uwzględnia się ocenę wyników pracy członków rady wykonawczej oraz przyszłe zadania Unijnego Centrum i stojące przed nim wyzwania. Na podstawie przeprowadzonej oceny zarząd może jednokrotnie przedłużyć ich kadencję.

Artykuł 62

Zadania rady wykonawczej

1. Rada wykonawcza jest odpowiedzialna za ogólne planowanie i wykonywanie zadań powierzonych Unijnemu Centrum na podstawie art. 43. Rada wykonawcza przyjmuje wszystkie decyzje Unijnego Centrum, z wyjątkiem decyzji podejmowanych przez zarząd zgodnie z art. 57.
2. Ponadto rada wykonawcza wykonuje następujące zadania:
 - a) przyjmuje do dnia 30 listopada każdego roku, na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, projekt jednolitego dokumentu programowego i przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji do dnia 31 stycznia następnego roku, jak również wszelkie inne zaktualizowane wersje tego dokumentu;
 - b) przyjmuje projekt rocznego budżetu Unijnego Centrum i wykonuje inne funkcje związane z budżetem Unijnego Centrum;
 - c) ocenia i przyjmuje skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Unijnego Centrum, zawierające również przegląd wykonania zadań Urzędu, i przesyła je do dnia 1 lipca każdego roku Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, a także podaje je do wiadomości publicznej;
 - d) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, współmierną w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane, strategię przyrostu wydajności i synergii, strategię współpracy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi oraz strategię dotyczącą systemów zarządzania organizacyjnego i systemów kontroli wewnętrznej;
 - e) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w odniesieniu do swych członków oraz zarządzania takimi konfliktami;
 - f) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny;
 - g) w odniesieniu do pracowników Unijnego Centrum wykonuje uprawnienia, które na podstawie regulaminu pracowniczego powierzono organowi powołującemu, oraz uprawnienia, które na podstawie warunków zatrudnienia innych pracowników, powierzono Unijnemu Centrum do zawierania umów o pracę⁵¹ („uprawnienia organu powołującego”);

⁵¹ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

- h) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
 - i) powołuje dyrektora wykonawczego i odwołuje go ze stanowiska zgodnie z art. 65;
 - j) powołuje księgowego, którym może być księgowy Komisji, podlegającego postanowieniom regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników oraz zachowującego całkowitą niezależność w wykonywaniu swoich obowiązków;
 - k) zapewnia odpowiednie działania następcze w stosunku do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań i ocen z audytów wewnętrznych lub zewnętrznych, jak również z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
 - l) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Unijnego Centrum;
 - m) podejmuje wszystkie decyzje w sprawie utworzenia struktur wewnętrznych Unijnego Centrum oraz, w razie potrzeby, ich modyfikacji.
 - n) mianuje inspektora ochrony danych;
 - o) po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych przyjmuje wewnętrzne wytyczne szczegółowo określające procedury przetwarzania informacji zgodnie z art. 51;
 - p) zezwala na zawarcie protokołów ustaleń, o których mowa w art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 2.
3. W odniesieniu do uprawnień, o których mowa w ust. 2 lit. g) i h), rada wykonawcza przyjmuje, zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia, przekazującą dyrektorowi wykonawczemu odpowiednie uprawnienia organu powołującego. Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazania tych uprawnień.
4. W wyjątkowych okolicznościach rada wykonawcza może – w drodze decyzji – czasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i wszelkich uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.
5. W stosownych przypadkach, ze względu na pilny charakter sprawy, rada wykonawcza może przyjmować w imieniu zarządu określone decyzje tymczasowe, w szczególności w sprawach dotyczących zarządzania administracyjnego, w tym zawieszenia przekazania uprawnień organu powołującego oraz w sprawach budżetowych.

Artykuł 63

Zasady głosowania rady wykonawczej

1. Decyzje rady wykonawczej podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdemu członkowi rady wykonawczej przysługuje jeden głos. W przypadku równej liczby głosów decydujący głos przysługuje przewodniczącemu.

2. Przedstawicielom Komisji przysługuje prawo głosu, w przypadku gdy przedmiotem obrad i decyzji są sprawy dotyczące art. 62 ust. 2 lit. a)–l) oraz p). Do celów podejmowania decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. f) i g), każdy z przedstawicieli Komisji dysponuje jednym głosem. Decyzje, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. b)–e), h)–l) oraz p), mogą zostać podjęte wyłącznie wówczas, gdy przedstawiciele Komisji głosują za ich przyjęciem. Do celów podejmowania decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. a), zgoda przedstawicieli Komisji wymagana jest jedynie w odniesieniu do elementów decyzji niezwiązanych z rocznym i wieloletnim programem prac Unijnego Centrum.

Bardziej szczegółowe zasady głosowania, zwłaszcza okoliczności, w których jeden członek rady wykonawczej może działać w imieniu innego członka, określa regulamin wewnętrzny rady wykonawczej.

Część 3: Dyrektor wykonawczy

Artykuł 64

Obowiązki dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy zarządza Unijnym Centrum. Dyrektor wykonawczy odpowiada przed zarządem.
2. Dyrektor wykonawczy na wezwanie Parlamentu Europejskiego informuje go o wykonywaniu swoich obowiązków. Rada może wezwać dyrektora wykonawczego do poinformowania jej o wykonywaniu powierzonych mu obowiązków.
3. Dyrektor wykonawczy jest przedstawicielem prawnym Unijnego Centrum.
4. Dyrektor wykonawczy odpowiada za realizację zadań powierzonych Unijnemu Centrum na mocy niniejszego rozporządzenia. Dyrektor wykonawczy odpowiada w szczególności za:
 - a) bieżące zarządzanie Unijnym Centrum;
 - b) przygotowanie decyzji, które mają zostać przyjęte przez zarząd;
 - c) wdrażanie decyzji przyjętych przez zarząd;
 - d) opracowanie jednolitego dokumentu programowego oraz przedłożenie go radzie wykonawczej po konsultacji z Komisją;
 - e) wdrożenie jednolitego dokumentu programowego i składanie sprawozdań z jego wykonania radzie wykonawczej;
 - f) przygotowanie skonsolidowanego rocznego sprawozdania z działalności Unijnego Centrum i przedstawienie go radzie wykonawczej do oceny i przyjęcia;
 - g) przygotowanie planu działań następczych z uwzględnieniem wniosków ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego i ocen, a także z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratury Europejskiej (EPPO) oraz składanie dwa razy w roku Komisji, a regularnie – zarządowi i radzie wykonawczej, sprawozdania z postępów;
 - h) ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, bez uszczerbku dla kompetencji OLAF-u i EPPO w zakresie prowadzenia dochodzeń, poprzez skuteczne kontrole oraz –

w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wydatkowanych kwot, a także w razie potrzeby stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających administracyjnych kar, w tym kar pieniężnych;

- (i) przygotowanie na potrzeby Unijnego Centrum strategii zwalczania nadużyć finansowych, strategii przyrostu wydajności i synergii, strategii współpracy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi oraz strategii dotyczącej systemów zarządzania organizacyjnego i systemów kontroli wewnętrznej oraz przedstawienie ich radzie wykonawczej do zatwierdzenia;
 - j) przygotowanie projektu przepisów finansowych mających zastosowanie do Unijnego Centrum;
 - k) sporządzanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Unijnego Centrum i wykonywanie jego budżetu;
 - l) przygotowanie i wdrożenie strategii bezpieczeństwa informatycznego gwarantującej odpowiednie zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do całej infrastruktury informatycznej oraz systemów i usług informatycznych, które są opracowywane lub zamawiane przez Unijne Centrum, jak również wystarczające finansowanie bezpieczeństwa informatycznego;
 - m) realizację rocznego programu prac Unijnego Centrum pod kontrolą rady wykonawczej;
 - n) sporządzanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Unijnego Centrum jako części jednolitego dokumentu programowego Unijnego Centrum oraz wykonywanie budżetu Unijnego Centrum zgodnie z art. 67;
 - o) przygotowanie projektu sprawozdania opisującego wszystkie działania Unijnego Centrum, z rozdziałem poświęconym sprawom finansowym i administracyjnym;
 - p) wspieranie zatrudniania odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników Unijnego Centrum, przy jednoczesnym zapewnieniu równowagi płci.
5. Jeżeli wymagają tego wyjątkowe okoliczności, dyrektor wykonawczy może podjąć decyzję o umieszczeniu pracownika lub pracowników w innym państwie członkowskim w celu skuteczniejszego, wydajniejszego i bardziej spójnego wykonywania zadań Unijnego Centrum. Przed podjęciem decyzji o utworzeniu biura lokalnego dyrektor wykonawczy uzyskuje wcześniejszą zgodę Komisji, zarządu i państwa członkowskiego, którego to dotyczy. Decyzja opiera się na odpowiedniej analizie kosztów i korzyści wykazującej w szczególności wartość dodaną takiej decyzji i określa się w niej zakres działań prowadzonych w biurze lokalnym w sposób pozwalający uniknąć niepotrzebnych kosztów i powielania administracyjnych funkcji Unijnego Centrum. Z zainteresowanym państwem członkowskim lub zainteresowanymi państwami członkowskimi można zawrzeć umowę w sprawie siedziby.

Artykuł 65

Dyrektor wykonawczy

1. Dyrektor wykonawczy zostaje zaangażowany jako pracownik Unijnego Centrum zatrudniony na czas określony zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.
2. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez radę wykonawczą spośród kandydatów z listy zaproponowanej przez Komisję po przeprowadzeniu otwartego i przejrzystego postępowania rekrutacyjnego.
3. Do celów zawarcia umowy z dyrektorem wykonawczym Unijne Centrum reprezentuje przewodniczący rady wykonawczej.
4. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. Sześć miesięcy przed upływem kadencji dyrektora wykonawczego Komisja sporządza ocenę, w której uwzględnia się wyniki oceny pracy dyrektora wykonawczego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Unijnym Centrum.
5. Rada wykonawcza, działając na wniosek Komisji, która uwzględnia ocenę, o której mowa w ust. 3, może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jednokrotnie na okres nie dłuższy niż pięć lat.
6. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może brać udziału w kolejnym postępowaniu rekrutacyjnym na to samo stanowisko pod koniec całego okresu urzędowania.
7. Dyrektor wykonawczy może zostać zwolniony jedynie na podstawie decyzji rady wykonawczej działającej na wniosek Komisji.
8. Rada wykonawcza podejmuje decyzje w sprawie mianowania, przedłużenia kadencji lub zwolnienia dyrektora wykonawczego większością dwóch trzecich głosów swoich członków z prawem głosu.

Podsekcja 5: Komitet ds. Technologii

Artykuł 66

Utworzenie Komitetu ds. Technologii i jego zadania

1. Komitet ds. Technologii składa się z ekspertów technicznych powołanych przez zarząd z uwagi na ich wybitność oraz niezależność w następstwie publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenia do wyrażenia zainteresowania.
2. Procedury dotyczące powoływania członków Komitetu ds. Technologii i jego działania określa regulamin zarządu i są one podawane do wiadomości publicznej.
3. Członkowie Komitetu są niezależni i działają w interesie publicznym. Unijne Centrum podaje do wiadomości publicznej i uaktualnia wykaz członków Komitetu na swojej stronie internetowej.
4. Jeżeli członek Komitetu przestaje spełniać kryteria niezależności, informuje o tym zarząd. Zarząd może także stwierdzić – na wniosek co najmniej jednej trzeciej swych członków lub na wniosek Komisji – o braku niezależności i odwołać daną osobę. Zarząd mianuje nowego członka Komitetu na pozostały okres kadencji zgodnie z procedurą mianowania zwykłych członków.

5. Kadencja członków Komitetu ds. Technologii trwa cztery lata. Kadencja ta jest odnawialna jeden raz.
6. Komitet ds. Technologii
 - a) wnosi wkład do opinii przedstawianych przez Unijne Centrum, o których mowa w art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. d);
 - b) przyczynia się do udzielania przez Unijne Centrum pomocy organom koordynującym, zarządowi, radzie wykonawczej i dyrektorowi wykonawczemu w kwestiach związanych z korzystaniem z technologii;
 - c) na wniosek zapewnia wewnętrznie wiedzę ekspercką w sprawach związanych z wykorzystaniem technologii do celów zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i jego wykrywania.

Sekcja 6

Uchwalanie i struktura budżetu

Podsekcja 1

Jednolity dokument programowy

Artykuł 67

Uchwalanie i wykonanie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Unijnego Centrum na kolejny rok budżetowy, w tym plan zatrudnienia, i przesyła go radzie wykonawczej.
2. Na podstawie projektu preliminarza rada wykonawcza przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Unijnego Centrum na kolejny rok budżetowy oraz przesyła go Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku.
3. Do dnia 31 marca każdego roku rada wykonawcza przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji ostateczny projekt preliminarza dochodów i wydatków Unijnego Centrum zawierający projekt planu zatrudnienia.
4. Komisja przesyła preliminarz Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z projektem budżetu ogólnego Unii.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunki, które uważa za niezbędne dla planu zatrudnienia, oraz kwotę wkładu, który ma obciążyć budżet ogólny, i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 313 i 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
6. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają środki na wkład Unii na rzecz Unijnego Centrum.
7. Parlament Europejski i Rada przyjmują plan zatrudnienia Unijnego Centrum.
8. Budżet Unijnego Centrum jest przyjmowany przez radę wykonawczą. Staje się on ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.
9. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Unijnego Centrum.
10. Co roku dyrektor wykonawczy przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wszystkie informacje mające znaczenie z punktu widzenia wyników wszelkich procedur oceny.

Artykuł 68

Przepisy finansowe

Po konsultacji z Komisją rada wykonawcza przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Unijnego Centrum. Nie odbiegają one od rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/715⁵², chyba że takie odstępstwo jest niezbędne ze względu na szczególne wymogi działalności Unijnego Centrum i uzyskano wcześniejszą zgodę Komisji.

1.

Podsekcja 2

Przedstawianie, wykonywanie i kontrola budżetu

Artykuł 69

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Unijnego Centrum jest przygotowywany w każdym roku budżetowym, który odpowiada rokowi kalendarzowemu, i jest wykazywany w budżecie Unijnego Centrum, w którym dochody i wydatki muszą się równoważyć.
2. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Unijnego Centrum obejmują wkład Unii zapisany w budżecie ogólnym Unii.
3. Unijne Centrum może korzystać z finansowania unijnego w formie umów o delegowaniu zadań lub w formie dotacji ad hoc zgodnie z przepisami finansowymi Unii, o których mowa w art. 68, oraz przepisami odpowiednich instrumentów wspierających polityki Unii.
4. Wydatki Unijnego Centrum obejmują wynagrodzenia personelu, wydatki administracyjne, wydatki związane z infrastrukturą oraz koszty operacyjne.
5. Zobowiązania budżetowe dotyczące działań związanych z projektami na wielką skalę trwającymi dłużej niż jeden rok budżetowy można podzielić na kwoty roczne na przestrzeni kilku lat.

Artykuł 70

Przedstawienie sprawozdania rachunkowego i absolutorium

1. Księgowy Unijnego Centrum przesyła wstępne sprawozdanie finansowe za dany rok budżetowy (rok N) księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 1 marca następnego roku budżetowego (rok N + 1).
2. Unijne Centrum przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za rok N Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 31 marca roku N + 1.
3. Do dnia 31 marca roku N + 1 księgowy Komisji przesyła wstępne sprawozdania rachunkowe Unijnego Centrum za rok N, skonsolidowane ze sprawozdaniami Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu.
4. Zarząd przedstawia opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Unijnego Centrum za rok N.

⁵² Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1.

5. Do dnia 1 lipca roku N + 1 księgowy Unijnego Centrum przesyła końcowe sprawozdanie finansowe za rok N wraz z opinią zarządu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i parlamentom narodowym.
6. Końcowe sprawozdania rachunkowe za rok N są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada roku N + 1.
7. Do dnia 30 września roku N + 1 dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na uwagi zawarte w jego sprawozdaniu rocznym. Dyrektor wykonawczy przesyła tę odpowiedź również zarządowi.
8. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego żądanie, wszelkie informacje wymagane do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za rok N.
9. Na zalecenie Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną, do dnia 15 maja roku N + 2 Parlament Europejski udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

Sekcja 7

Kadra/pracownicy

Artykuł 71

Postanowienia ogólne

1. W odniesieniu do wszystkich kwestii nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia do Unijnego Centrum stosuje się regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej wraz z przepisami przyjętymi na mocy porozumienia między instytucjami Unii w celu nadania im skuteczności.
2. Rada wykonawcza, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.
3. Pracownicy Unijnego Centrum, w szczególności osoby pracujące w obszarach związanych z wykrywaniem, zgłaszaniem i usuwaniem niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, mają dostęp do odpowiedniego doradztwa i wsparcia.

Artykuł 72

Oddelegowani eksperci krajowi i inni pracownicy

1. Unijne Centrum może korzystać z pomocy oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych członków personelu niezatrudnionych przez Unijne Centrum.
2. Rada wykonawcza przyjmuje zasady dotyczące pracowników z państw członkowskich, w tym urzędników odpowiedzialnych za kontakty, o których mowa w art. 52, którzy mają być oddelegowani do Unijnego Centrum, i w razie potrzeby aktualizuje je. Zasady te regulują w szczególności kwestie finansowe związane z tym oddelegowaniem, w tym ubezpieczenie i szkolenia. W zasadach tych uwzględnia się fakt, że pracownicy ci są oddelegowani i mają wykonywać zadania przewidziane dla pracowników Unijnego Centrum. Obejmują one przepisy dotyczące warunków oddelegowania. W stosownych przypadkach rada wykonawcza dąży do zapewnienia

zgodności z zasadami mającymi zastosowanie do zwrotu kosztów podróży służbowych personelu statutowego.

Artykuł 73

Przywileje i immunitety

Do Unijnego Centrum i jego personelu ma zastosowanie Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Przywileje i immunitety urzędników odpowiedzialnych za kontakty i członków ich rodzin są przedmiotem umowy między państwem członkowskim, w którym znajduje się siedziba Unijnego Centrum, a pozostałymi państwami członkowskimi. Umowa ta przewiduje przywileje i immunitety, jakie są niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań przez urzędników łącznikowych.

Artykuł 74

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej

1. Członkowie zarządu i rady wykonawczej oraz wszyscy pracownicy Unijnego Centrum, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz Unijnego Centrum na podstawie umów, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej określonym w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
2. Rada wykonawcza zapewnia, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Unijnego Centrum, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez radę wykonawczą lub wyznaczone w tym celu przez organy koordynujące, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1.
3. Unijne Centrum wprowadza praktyczne rozwiązania służące wdrożeniu zasad poufności określonych w ust. 1 i 2.
4. Unijne Centrum stosuje decyzję Komisji (UE, Euratom) 2015/444⁵³.

Artykuł 75

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz wrażliwych informacji jawnych

1. Unijne Centrum przyjmuje własne przepisy bezpieczeństwa równoważne z przepisami bezpieczeństwa Komisji dotyczącymi ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, ustanowionymi w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443⁵⁴ i (UE, Euratom) 2015/444. Przepisy bezpieczeństwa Unijnego Centrum obejmują między innymi przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji. Rada wykonawcza przyjmuje przepisy bezpieczeństwa Unijnego Centrum po zatwierdzeniu ich przez Komisję.

⁵³ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁵⁴ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

2. Każde porozumienie administracyjne w sprawie wymiany informacji niejawnych z odpowiednimi organami państwa trzeciego albo, w przypadku braku takiego porozumienia, każde doraźne udostępnienie informacji niejawnych UE tym organom wymaga wcześniejszej zgody Komisji.

Sekcja 8

Postanowienia ogólne

Artykuł 76

Ustalenia językowe

Do Unijnego Centrum mają zastosowanie przepisy określone w rozporządzeniu nr 1⁵⁵. Usługi tłumaczeniowe wymagane dla funkcjonowania Unijnego Centrum zapewnia Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 77

Przejrzystość i informowanie

1. Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001⁵⁶ ma zastosowanie do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Unijnego Centrum. W terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego posiedzenia zarząd przyjmuje szczegółowe zasady stosowania tego rozporządzenia.
2. Przetwarzanie danych osobowych przez Unijne Centrum podlega rozporządzeniu (UE) 2018/1725. W terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego posiedzenia zarząd wprowadza środki umożliwiające stosowanie przez Unijne Centrum tego rozporządzenia, w tym środki dotyczące mianowania inspektora ochrony danych Unijnego Centrum. Środki te ustanawia się po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
3. Unijne Centrum może z własnej inicjatywy uczestniczyć w działaniach komunikacyjnych w dziedzinach należących do jego kompetencji. Działania komunikacyjne są prowadzone zgodnie z odpowiednimi planami komunikacji i rozpowszechniania informacji przyjętymi przez zarząd.

Artykuł 78

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań zastosowanie ma rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013⁵⁷.
2. Unijne Centrum przystąpi do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez OLAF w ciągu sześciu miesięcy od dnia [*data rozpoczęcia działalności określona*

⁵⁵ Rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. L 17 z 6.10.1958, s. 385/58).

⁵⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145 z 31.05.2001, s. 0043–0048.

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

w art. 82] oraz przyjmuje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do jego personelu, wykorzystując wzór zawarty w załączniku do tego porozumienia.

3. Europejski Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania kontroli, na podstawie dokumentów i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unijnego Centrum unijne środki finansowe.
4. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, w celu ustalenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne działanie niezgodne z prawem, wpływające na interesy finansowe Unii w związku z dotacją lub zamówieniem finansowanym przez Unijne Centrum, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁵⁸.
5. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2, 3 i 4 porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Unijne Centrum zawierają przepisy wyraźnie upoważniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju kontroli i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 79

Odpowiedzialność

1. Odpowiedzialność umowną Unijnego Centrum reguluje prawo mające zastosowanie do danej umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do rozpoznawania sporów na podstawie klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Unijne Centrum.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Unijne Centrum naprawia szkodę – wyrządzoną przez jego jednostki lub jego pracowników przy wykonywaniu ich obowiązków – zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla ustawodawstw państw członkowskich.
4. Do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3, właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. Odpowiedzialność osobistą personelu wobec Unijnego Centrum regulują przepisy określone w regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia mające do niego zastosowanie.

Artykuł 80

Dochodzenia administracyjne

Działania Unijnego Centrum podlegają dochodzeniom prowadzonym przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁵⁸ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami. (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Artykuł 81

Umowa w sprawie siedziby i warunki działania

1. Niezbędne ustalenia dotyczące pomieszczeń, które należy zapewnić Unijnemu Centrum w państwie członkowskim, w którym mieści się siedziba Unijnego Centrum, oraz wyposażenia, które ma udostępnić to państwo członkowskie, a także szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do dyrektora wykonawczego, członków rady wykonawczej, pracowników Unijnego Centrum i członków ich rodzin określa się w umowie w sprawie siedziby między Unijnym Centrum a państwem członkowskim, w którym mieści się siedziba Unijnego Centrum, zawartej po uzyskaniu zgody rady wykonawczej i nie później niż *[dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]*.
2. Państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba Unijnego Centrum, oferuje najlepsze możliwe warunki zapewniające sprawne i skuteczne funkcjonowanie Unijnego Centrum, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o charakterze europejskim i odpowiednie połączenia transportowe.

Artykuł 82

Rozpoczęcie działalności Unijnego Centrum

1. Komisja jest odpowiedzialna za ustanowienie i początkowe funkcjonowanie Unijnego Centrum do czasu objęcia obowiązków przez dyrektora wykonawczego po jego mianowaniu przez radę wykonawczą zgodnie z art. 65 ust. 2. W tym celu:
 - a) Komisja może wyznaczyć urzędnika Komisji, który będzie pełnił funkcję tymczasowego dyrektora wykonawczego i wykonywał obowiązki przypisane dyrektorowi wykonawczemu;
 - b) na zasadzie odstępstwa od art. 62 ust. 2 lit. g) i do chwili przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 4, tymczasowy dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia organu powołującego;
 - c) Komisja może udzielić Unijnemu Centrum pomocy, w szczególności poprzez oddelegowanie urzędników Komisji na potrzeby realizacji działań Unijnego Centrum pod kierownictwem tymczasowego dyrektora wykonawczego lub dyrektora wykonawczego;
 - d) tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków zapisanych w budżecie Unijnego Centrum po uzyskaniu zgody rady wykonawczej i zawierać umowy, w tym umowy o pracę, po przyjęciu planu zatrudnienia Unijnego Centrum.

ROZDZIAŁ V

GROMADZENIE DANYCH I SPRAWOZDAWCZOŚĆ Z PRZEJRZYSTOŚCI

Artykuł 83

Gromadzenie danych

1. Dostawcy usług hostingu, dostawcy usług łączności interpersonalnej i dostawcy usług dostępu do internetu gromadzą dane dotyczące następujących tematów i udostępniają te informacje Unijnemu Centrum na jego wniosek:
 - a) gdy na dostawcę usługi nałożono nakaz wykrywania wydany zgodnie z art. 7:
 - środki wprowadzone w celu wykonania nakazu, w tym technologie wykorzystane w tym celu oraz zapewnione zabezpieczenia;
 - poziomy błędów w technologiach stosowanych do wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz środki zastosowane w celu zapobiegania błędom lub ich usuwania;
 - w odniesieniu do skarg i spraw zgłoszonych przez użytkowników w związku ze środkami wprowadzonymi w celu wykonania nakazu – liczba skarg złożonych bezpośrednio do dostawcy usługi, liczba spraw wniesionych do organu sądowego, podstawa tych skarg i spraw, decyzje podjęte w odniesieniu do tych skarg i w tych sprawach, średni czas, jaki był potrzebny do podjęcia tych decyzji, oraz liczba przypadków, w których decyzje te następnie uchylono;
 - b) liczba nakazów usunięcia wydanych dostawcy usługi zgodnie z art. 14 oraz średni czas, jaki był potrzebny do usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do elementu lub elementów materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych;
 - c) całkowita liczba elementów materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, które dostawca usunął lub do których uniemożliwił dostęp, w podziale na to, czy elementy usunięto lub dostęp do nich uniemożliwiono na podstawie nakazu usunięcia lub powiadomienia złożonego przez właściwy organ, Unijne Centrum lub osobę trzecią lub z własnej inicjatywy dostawcy usługi;
 - d) liczba nakazów blokowania wydanych dostawcy usługi zgodnie z art. 16;
 - e) liczba przypadków, w których dostawca usługi powołał się na art. 8 ust. 3, art. 14 ust. 5 lub 6 lub art. 17 ust. 5, wraz z uzasadnieniem;
2. Organy koordynujące gromadzą dane dotyczące następujących kwestii i udostępniają te informacje Unijnemu Centrum na jego wniosek:
 - a) działania następcze podjęte w związku ze zgłoszeniami dotyczącymi potencjalnego niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, przekazanymi przez Unijne Centrum zgodnie z art. 48 ust. 3, z wyszczególnieniem dla każdego zgłoszenia:
 - czy zgłoszenie doprowadziło do wszczęcia postępowania przygotowawczego, przyczyniło się do trwającego postępowania,

doprowadziło do podjęcia jakichkolwiek innych działań lub nie doprowadziło do podjęcia żadnych działań;

- jeżeli zgłoszenie doprowadziło do wszczęcia postępowania przygotowawczego lub przyczyniło się do postępowania w toku – aktualny stan lub wynik postępowania, w tym, czy sprawę zamknięto na etapie postępowania przygotowawczego, czy sprawa doprowadziła do nałożenia kar, czy zidentyfikowano i uratowano ofiary, a jeżeli tak – wskazanie ich liczby, z podziałem na płeć i wiek, oraz czy aresztowano podejrzanych i skazano sprawców, a jeżeli tak – wskazanie liczby tych osób;
 - jeżeli zgłoszenie doprowadziło do podjęcia innych działań, rodzaj działania, aktualny stan lub wynik tego działania oraz powody jego podjęcia;
 - jeżeli nie podjęto żadnych działań – powody niepodjęcia działań;
- b) najważniejsze i powtarzające się zagrożenia związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie, zgłoszone przez dostawców usług hostingu i dostawców usług łączności interpersonalnej zgodnie z art. 3 lub zidentyfikowane na podstawie innych informacji, którymi dysponuje organ koordynujący;
- c) wykaz dostawców usług hostingu oraz dostawców usług łączności interpersonalnej, do których organ koordynujący skierował nakaz wykrywania zgodnie z art. 7;
- d) liczba nakazów wykrywania, wydanych zgodnie z art. 7, w podziale według dostawców usług i rodzajów niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, oraz liczba przypadków, w których dostawca powołał się na art. 8 ust. 3;
- e) wykaz dostawców usług hostingu łączności interpersonalnej, do których organ koordynujący skierował nakaz usunięcia zgodnie z art. 14;
- f) liczba nakazów usunięcia wydanych zgodnie z art. 14, w podziale według dostawców usług, czasu potrzebnego do usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do elementu lub elementów materiału przedstawiającego niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz liczba przypadków, w których dostawcy usług powołali się na art. 14 ust. 5 i 6;
- g) liczba nakazów blokowania wydanych zgodnie z art. 16, w podziale według dostawców usług oraz liczba przypadków, w których poszczególni dostawcy usług powołali się na art. 17 ust. 5;
- h) wykaz odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego, do których organ koordynujący skierował decyzję podjętą zgodnie z art. 27, 28 lub 29, rodzaj podjętej decyzji i powody jej podjęcia;
- i) przypadki, w których opinia Unijnego Centrum, zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. d), znacznie odbiegała od opinii organu koordynującego z wyszczególnieniem kwestii rozbieżnych oraz głównych przyczyn tej rozbieżności.
3. Unijne Centrum gromadzi dane i tworzy statystyki dotyczące wykrywania, zgłaszania, usuwania treści związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie lub uniemożliwiania dostępu do tych treści na

podstawie niniejszego rozporządzenia. Dane dotyczą w szczególności następujących kwestii:

- a) liczby wskaźników w bazach danych wskaźników, o których mowa w art. 44, oraz zmiany tej liczby w porównaniu z latami ubiegłymi;
- b) liczby zgłoszeń materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz przypadków nagabywania dzieci w celach seksualnych, o których mowa w art. 36 ust. 1, według państw członkowskich, które wyznaczyły organy koordynujące zgłaszające materiały, a w przypadku materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych – liczby wskaźników wygenerowanych na ich podstawie oraz liczby adresów URL włączonych do wykazu adresów URL zgodnie z art. 44 ust. 3;
- c) całkowitej liczby zgłoszeń złożonych do Unijnego Centrum, zgodnie z art. 12, w podziale według dostawców usług hostingu i dostawców usług łączności interpersonalnej, którzy złożyli zgłoszenie, oraz według państw członkowskich, w których właściwe organy otrzymały zgłoszenia Unijnego Centrum zgodnie z art. 48 ust. 3;
- d) niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, do którego odnoszą się zgłoszenia, w tym liczby potencjalnych znanych i nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz przypadków potencjalnego nagabywania dzieci w celach seksualnych, państw członkowskich, do których właściwych organów Unijne Centrum przekazało zgłoszenia zgodnie z art. 48 ust. 3, oraz rodzaju odpowiedniej usługi społeczeństwa informacyjnego oferowanej przez dostawcę usługi dokonującego zgłoszenia;
- e) liczby zgłoszeń, które Unijne Centrum uznało za całkowicie nieuzasadnione, o czym mowa w art. 48 ust. 2;
- f) liczby zgłoszeń, w podziale na państwa członkowskie, dotyczących potencjalnych nowych materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz nagabywania dzieci w celach seksualnych ocenionych jako niestanowiące materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, o których poinformowano Unijne Centrum zgodnie z art. 36 ust. 3;
- g) wyników wyszukiwań zgodnie z art. 49 ust. 1, w tym liczby obrazów, filmów wideo i adresów URL w podziale na państwa członkowskie, w których materiały są utrzymywane;
- h) jeżeli ten sam materiał potencjalnie przedstawiający niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych zgłoszono więcej niż jeden raz Unijnemu Centrum zgodnie z art. 12 lub wykryto go więcej niż jeden raz podczas wyszukiwania przeprowadzanego zgodnie z art. 49 ust. 1 – liczby przypadków zgłoszenia lub wykrycia w ten sposób materiału;
- (i) liczby powiadomień i liczby dostawców usługi hostingu powiadomionych przez Unijne Centrum zgodnie z art. 49 ust. 2;
- j) liczby ofiar niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, którym Unijne Centrum udzieliło wsparcia na podstawie art. 21 ust. 2, oraz liczby osób spośród tych ofiar, które zwróciły się o udzielenie

takiego wsparcia w sposób dostępny dla nich ze względu na niepełnosprawności.

4. Dostawcy usług hostingu, dostawcy usług łączności interpersonalnej i dostawcy usług dostępu do internetu, organy koordynujące i Unijne Centrum zapewniają, aby dane, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 2 i 3, były przechowywane nie dłużej niż jest to konieczne do celów sprawozdawczości z przejrzystości, o której mowa w art. 84. Przechowywane dane nie zawierają żadnych danych osobowych.
5. Zapewniają oni, aby dane były przechowywane w bezpieczny sposób, a ich przechowywanie podlegało odpowiednim zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym. Zabezpieczenia te zapewniają w szczególności możliwość dostępu do danych i ich przetwarzania wyłącznie w celu, w jakim są przechowywane, osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa oraz usuwanie informacji, gdy nie są już niezbędne do odnośnego celu. Regularnie dokonują przeglądu tych zabezpieczeń i w razie potrzeby dostosowują je.

Artykuł 84

Sprawozdanie z przejrzystości

1. Każdy dostawca odpowiednich usług społeczeństwa informacyjnego sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera informacje, o których mowa w art. 83 ust. 1. Do dnia 31 stycznia każdego roku następującego po roku, do którego odnosi się sprawozdanie, dostawcy usług podają sprawozdanie do wiadomości publicznej i przekazują je organowi koordynującemu głównego miejsca prowadzenia działalności, Komisji i Unijnemu Centrum.
2. Każdy organ koordynujący sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera informacje, o których mowa w art. 83 ust. 2. Do dnia 31 marca każdego roku następującego po roku, do którego odnosi się sprawozdanie, organ koordynujący publikuje sprawozdanie i przekazuje je Komisji i Unijnemu Centrum.
3. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło kilka właściwych organów na podstawie art. 25, zapewnia, aby organ koordynujący sporządził jedno sprawozdanie obejmujące działalność wszystkich właściwych organów na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz aby organ koordynujący otrzymał wszystkie niezbędne w tym celu informacje oraz wsparcie od innych odnośnych właściwych organów.
4. Unijne Centrum, działając w ścisłej współpracy z organami koordynującymi, sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to obejmuje również zestawienie i analizę informacji zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 2 i 3. Do dnia 30 czerwca każdego roku następującego po roku, do którego odnosi się sprawozdanie, Unijne Centrum podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej i przekazuje je Komisji.
5. Roczne sprawozdania z przejrzystości, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, nie zawierają żadnych informacji, które mogą zaszkodzić bieżącym działaniom w zakresie pomocy ofiarom lub zapobiegania przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania. Nie zawierają też żadnych danych osobowych.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 86 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o niezbędne szablony i szczegółowe zasady

dotyczące formatu, dokładnej treści i innych szczegółów zgłoszeń oraz procesu dokonywania zgłoszeń, zgodnie z ust. 1, 2 i 3.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 85

Ocena

1. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszego rozporządzenia i przedłoży sprawozdanie w sprawie jego stosowania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie najpóźniej do dnia *[pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]*, a następnie co pięć lat.
2. Najpóźniej do dnia *[pięć lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* r., a następnie co pięć lat, Komisja zapewnia przeprowadzenie oceny działań Unijnego Centrum, pod kątem jego celów, mandatu, zadań, zarządzania i siedziby, zgodnie z wytycznymi Komisji. W ramach tej oceny uwzględnia się w szczególności ewentualną potrzebę zmodyfikowania zadań Unijnego Centrum i skutki finansowe takich modyfikacji.
3. Przy okazji co drugiej oceny, o której mowa w ust. 2, wyniki osiągnięte przez Unijne Centrum ocenia się pod kątem jego celów i zadań z uwzględnieniem oceny, czy kontynuacja działalności Unijnego Centrum jest nadal uzasadniona w odniesieniu do tych celów i zadań.
4. Wyniki oceny, o której mowa w ust. 3, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Wyniki oceny podawane są do wiadomości publicznej.
5. W celu przeprowadzenia ocen, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, organy koordynujące i państwa członkowskie oraz Unijne Centrum przekazują Komisji informacje na jej wniosek.
6. Przeprowadzając oceny, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, Komisja uwzględnia odpowiednie dowody, którymi dysponuje.
7. W stosownych przypadkach do sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 4, dołącza się wnioski ustawodawcze.

Artykuł 86

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3, 8, 13, 14, 17, 47 i 84, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia *[data przyjęcia rozporządzenia]*.
3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3, 8, 13, 14, 17, 47 i 84. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3, 8, 13, 14, 17, 47 i 84 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 87

Procedura komitetowa

1. Do celów przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w art. 39 ust. 4, Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 88

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) 2021/1232 traci moc od dnia [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 89

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po 6 miesiącach od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodnicząca

Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wnioski
- 1.3. Wniosek dotyczy:
- 1.4. Cele przewodnie
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasada nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. Systemy zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linia budżetowa po stronie wydatków
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy mające na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczanie

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Dziedzina polityki: Zabezpieczenie

Czynność: Strategia UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych⁵⁹

1.3. Wniosek dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁶⁰

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

Cel(e) ogólny(e)

Celem ogólnym jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez wprowadzenie zharmonizowanych przepisów unijnych mających na celu lepszą identyfikację, ochronę i wsparcie ofiar w wyniku niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, zapewnienie skutecznego zapobiegania takim działaniom i ułatwienie prowadzenia dochodzeń, zwłaszcza poprzez doprecyzowanie roli i obowiązków dostawców usług online w kwestiach dotyczących niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych.

Cel ten bezpośrednio przyczynia się do osiągnięcia najistotniejszych dla tej inicjatywy celów zrównoważonego rozwoju: 5.2. wyeliminować wszelkie formy przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz 16.2. wyeliminować nadużycia, wykorzystywanie i handel ludźmi oraz wszelkie formy przemocy wobec dzieci, a także częściowo odnosi się do celu zrównoważonego rozwoju 17 w odniesieniu do gromadzenia danych na temat dzieci z niepełnosprawnościami poszukujących informacji w Unijnym Centrum i pomocy z jego strony.

Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr:

1. Ułatwianie skutecznego wykrywania, zgłaszania i usuwania treści związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie.

⁵⁹ Strategia UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, COM(2020) 607 z 24.7.2020

⁶⁰ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

2. Zwiększenie pewności prawa, przejrzystości i rozliczalności oraz zapewnienie ochrony praw podstawowych.
3. Ograniczenie rozprzestrzeniania się i skutków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych poprzez lepszą koordynację działań.

Oczekiwane wyniki i wpływ

Oczekuje się, że dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego odniosą korzyści z pewności prawa wynikającej ze zharmonizowanych przepisów UE dotyczących wykrywania, zgłaszania i usuwania treści związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie, a także z wyższego poziomu zaufania, jeżeli ich usługi będą charakteryzować się większą rozliczalnością dzięki przyjęciu metod bezpieczniejszego projektowania oraz ulepszonej i znormalizowanej sprawozdawczości z przejrzystości.

Oczekuje się, że wszyscy użytkownicy internetu, a zwłaszcza dzieci, odniosą korzyści z bardziej usystematyzowanego podejścia do zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie, wykrywania, zgłaszania i usuwania takich treści w całej Unii, ułatwionego przez Unijne Centrum, oraz z wyższego poziomu zaufania do usług online, w których zastosuje się bezpieczniejsze metody projektowania.

Oczekuje się, że organy krajowe odniosą korzyści wynikające z koordynowania przez Unijne Centrum procesu wykrywania, zgłaszania i usuwania treści, a w szczególności z wkładu Unijnego Centrum w zapewnienie, aby zgłoszenia dotyczące niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie otrzymywane przez krajowe organy ścigania były odpowiednie i zawierały informacje wystarczające do podjęcia działań przez organy ścigania. Organy krajowe odniosą również korzyści z ułatwień dotyczących wymiany wiedzy eksperckiej, jakie zapewnia Unijne Centrum, w zakresie dzielenia się najlepszymi praktykami i doświadczeniami w całej UE i na świecie w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i pomocy ofiarom.

Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Specjalne ramy monitorowania, w tym szereg wskaźników dotyczących celów szczegółowych, opisano w sprawozdaniu z oceny skutków dołączonym do wniosku.

Ponadto cele szczegółowe i oczekiwane wyniki, w tym wskaźniki dotyczące realizacji celów, zostaną określone w rocznym programie prac Unijnego Centrum, a w wieloletnim programie prac określone zostaną ogólne cele strategiczne, oczekiwane wyniki i wskaźniki realizacji celu.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Podstawą wniosku jest art. 114 TFUE, który dotyczy ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Wybór podstawy prawnej odzwierciedla główne cele i zakres inicjatywy, zważywszy, że internet jest z natury transgraniczny. Art. 114 stanowi odpowiednią podstawę prawną do rozwiązania kwestii różnic między przepisami prawa państw członkowskich, które mogą stanowić przeszkodę w korzystaniu z podstawowych wolności, a zatem mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, oraz do zapobiegania powstawaniu w przyszłości przeszkód w handlu wynikających z różnic w kierunkach rozwoju prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich.

Inicjatywa ta ma na celu zapewnienie wspólnych zasad stwarzających najlepsze warunki do utrzymania bezpiecznego środowiska internetowego charakteryzującego się odpowiedzialnym zachowaniem dostawców usług. Jednocześnie interwencja przewiduje stosowny nadzór nad odpowiednimi dostawcami usług oraz współpracę między organami na poziomie UE, w razie potrzeby przy zaangażowaniu i wsparciu Unijnego Centrum. Inicjatywa ta powinna zatem zwiększyć pewność prawa, zaufanie, innowacyjność i wzrost na jednolitym rynku usług cyfrowych.

Przewiduje się, że proponowane Unijne Centrum osiągnie pełną zdolność operacyjną w ciągu pięciu lat od daty wejścia w życie przepisów. W celu wsparcia procesu ustanawiania Centrum w tym okresie przygotowawczym zostałyby również wykorzystane zasoby Komisji.

- 1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie europejskim

Państwa członkowskie działające samodzielnie lub w sposób nieskoordynowany nie są w stanie osiągnąć zadowalającej poprawy w zakresie przepisów mających zastosowanie do odpowiednich dostawców usług *online* działających na rynku wewnętrznym, mającej na celu intensyfikację walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych. W szczególności pojedyncze państwo członkowskie nie jest w stanie skutecznie zapobiec rozpowszechnianiu w internecie obrazów lub nagrań wideo przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub nagabywaniu dzieci w celach seksualnych przez internet, ani zatrzymać takie zjawiska, bez możliwości współpracy i koordynacji działań z podmiotami prywatnymi, które świadczą usługi w kilku (jeśli nie we wszystkich) państwach członkowskich.

W przypadku braku działań ze strony UE państwa członkowskie musiałyby wciąż przyjmować indywidualne przepisy krajowe w odpowiedzi na bieżące i pojawiające się wyzwania, czego prawdopodobnym skutkiem byłoby rozdrobnienie i rozbieżność przepisów, co mogłoby mieć negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, zwłaszcza w odniesieniu do dostawców usług *online* działających w więcej niż jednym państwie członkowskim.

Oczekiwana wartość dodana dla Unii

Oczekiwana wartość dodana dla Unii z tytułu inicjatywy obejmuje następujące elementy:

- ograniczenie rozdrobnienia i kosztów przestrzegania przepisów/kosztów operacyjnych, poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego. Unijne Centrum przyczyni się do tego w szczególności poprzez ułatwienie wykonywania nałożonych na dostawców usług obowiązków w zakresie wykrywania, zgłaszania i usuwania treści związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w internecie oraz podjęcie działań przez organy ścigania w następstwie tych zgłoszeń;
- ułatwianie i wspieranie działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych w internecie i pomocy ofiarom w celu zwiększenia skuteczności i efektywności tych działań. Unijne Centrum przyczyni się do tego w szczególności poprzez ułatwianie wymiany najlepszych praktyk i pełnienie funkcji ośrodka wiedzy dla państw członkowskich;
- zmniejszenie uzależnienia od państw trzecich i ułatwienie współpracy z nimi. Unijne Centrum przyczyni się do tego w szczególności poprzez wymianę najlepszych praktyk z państwami trzecimi oraz ułatwi państwom członkowskim dostęp do wiedzy eksperckiej i wniosków wyciągniętych z działań na rzecz zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych na całym świecie.

- 1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Niniejszy wniosek opiera się na dwóch aktach prawodawstwa sektorowego dotyczących kwestii niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych. Pierwszym z nich jest dyrektywa 2011/93/UE

w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, a ostatnio rozporządzenie 2021/1232/UE w sprawie tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie.

Dyrektywa z 2011 r., która stanowiła wówczas ważny krok naprzód, musi zostać pilnie transponowana przez państwa członkowskie. Komisja będzie nadal korzystać z uprawnień w zakresie egzekwowania prawa przysługujących jej na mocy Traktatów, wszczynając postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w celu zapewnienia szybkiego wdrożenia. Równolegle do tego, jak wskazano w strategii UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, Komisja rozpoczęła badanie mające na celu przygotowanie oceny dyrektywy z 2011 r. oraz jej ewentualnego przyszłego przeglądu.

Celem rozporządzenia 2021/1232/UE („rozporządzenie przejściowe”) było umożliwienie w przypadku niektórych usług łączności online dalszego wykorzystywania technologii do wykrywania w swoich usługach i zgłaszania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz usuwania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych. Ma ono ograniczony czas trwania i wąski zakres, ograniczony do dobrowolnych działań niektórych usług online w okresie przejściowym trwającym maksymalnie trzy lata, który wygaśnie w sierpniu 2024 r.

Niniejszy wniosek opiera się na dyrektywie z 2011 r., w szczególności w zakresie definicji przestępstw związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, oraz na rozporządzeniu przejściowym, w szczególności określonych w nim zabezpieczeń dotyczących wykrywania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

W przyjętej w 2020 r. *strategii UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych* przedstawiono osiem inicjatyw podkreślających znaczenie holistycznej reakcji w odniesieniu do tego obszaru przestępczości. Jednym z tych elementów jest prawodawstwo. W związku z tym celem niniejszego wniosku jest opracowanie i wdrożenie właściwych ram prawnych, wzmocnienie reakcji organów ścigania i zachęcanie do skoordynowanych działań z udziałem wielu zainteresowanych stron w obszarze zapobiegania, prowadzenia dochodzeń i udzielania pomocy ofiarom.

W programie prac Komisji na 2021 r. niniejszy wniosek uwzględniono pod nagłówkiem „Promowanie naszego europejskiego stylu życia”.

Niniejszy wniosek będzie bazował na konieczności, określonej w przedłożonym akcie o usługach cyfrowych, zapewnienia najlepszych warunków dla rozwoju innowacyjnych transgranicznych usług cyfrowych w UE na terytoriach krajowych, a jednocześnie utrzymania bezpiecznego środowiska internetowego dla wszystkich obywateli UE.

Celem tego wniosku jest stworzenie specjalnych unijnych ram w celu zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie i zapobieganiu temu zjawisku, z elementami podobnymi do tych zawartych w rozporządzeniu w sprawie treści o charakterze terrorystycznym w internecie, oraz oparcie się na przepisach aktu o usługach cyfrowych w celu utworzenia zharmonizowanej podstawy do zwalczania wszelkich nielegalnych treści, ze szczególnym

uwzględnieniem niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie oraz nagabywania dzieci w celach seksualnych.

Oczekuje się, że Unijne Centrum, stanowiące podstawowy element wspierający realizację nałożonych na dostawców usług obowiązków w zakresie wykrywania, zgłaszania i usuwania przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, zapewni państwom członkowskim znaczny wzrost skuteczności dzięki ułatwieniu ich współpracy oraz współudziałowi zasobów na pomoc techniczną na szczeblu UE.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Centralnym elementem oceny różnych możliwości finansowania była konieczność zapewnienia niezależności proponowanego Unijnego Centrum, aby mogło ono służyć jako podmiot koordynujący pracę dostawców usług społeczeństwa informacyjnego w zakresie wykrywania, zgłaszania i usuwania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, a także pracę organów ścigania w zakresie działań następczych na podstawie zgłoszeń od dostawców usług.

Inne możliwości dostępne dla Unijnego Centrum omówiono w towarzyszącej ocenie skutków, w której na przykład, jeżeli chodzi o włączenie Unijnego Centrum do Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), stwierdzono między innymi, że spowodowałoby to *znaczną nierównowagę w zakresie mandatu FRA: podwoiłaby się jej wielkość, z czego połowa zasobów byłaby przeznaczona na kwestie związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, a druga połowa na wykonywanie jej aktualnych zadań*, z czego wynikłyby dalsze komplikacje związane ze zmianą sposobu zarządzania FRA oraz przepisów stanowiących jego podstawę.

W związku z tym, w celu dalszego wspierania niezależności Centrum, proponuje się, aby było ono niezależne finansowo i finansowane przez UE.

Centrum powinno być także niezależne od krajowych podmiotów publicznych państwa członkowskiego, w którym miałyby ono swoją siedzibę, aby uniknąć ryzyka priorytetowego traktowania i faworyzowania działań w tym konkretnym państwie członkowskim. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości wykorzystania wiedzy fachowej państw członkowskich oraz unijnych agencji wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w celu wspierania procesu budowania masy krytycznej wiedzy eksperckiej w ramach proponowanego Unijnego Centrum.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z pięcioletnim okresem rozruchu od 2025 r.,
po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁶¹

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję poprzez

☐ agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71;

☐ organom prawa publicznego;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

Poziom wkładu UE na rzecz Unijnego Centrum ds. Niegodziwego Traktowania Dzieci w Celach Seksualnych określono na podstawie przeprowadzonej oceny skutków.

⁶¹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdujące się na stronie: [BudgWeb](#)

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Wykonanie i funkcjonowanie rozporządzenia będzie okresowo poddawane przeglądowi i ocenie w ramach sprawozdawczości.

W celu monitorowania wykonywania rozporządzenia Unijne Centrum (wraz z dostawcami usług i organami koordynującymi) gromadzi i analizuje dane istotne dla pomiaru skuteczności działania obowiązków wykrywania, zgłaszania i usuwania. Organy koordynujące oraz dostawcy usług hostingu lub usług łączności interpersonalnej będą uczestniczyć w gromadzeniu danych i sprawozdawczości dotyczących aspektów wchodzących w zakres ich odpowiedzialności. Dane zgromadzone przez Unijne Centrum powinny być udostępniane organom koordynującym i Komisji, aby umożliwić ocenę wykonania rozporządzenia.

Unijne Centrum publikuje roczne sprawozdania z przejrzystości. Sprawozdania te, podawane do wiadomości publicznej i przekazywane Komisji, powinny zawierać kompilację i analizę informacji zawartych w rocznych sprawozdaniach odpowiednich dostawców usług informacyjnych i organów koordynujących, uzupełnionych o informacje z innych odpowiednich źródeł, oraz informacje na temat działalności Unijnego Centrum.

W oparciu o statystyki i informacje zgromadzone w ramach zorganizowanych procesów oraz mechanizmów przejrzystości określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia w terminie pięciu lat od daty jego wejścia w życie, a następnie co pięć lat. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników tej oceny.

Wszystkie agencje unijne działają w ramach systemu ścisłego monitorowania, w którym uczestniczą: koordynator kontroli wewnętrznej, Służba Audytu Wewnętrznego Komisji, zarząd, Komisja, Trybunał Obrachunkowy i władza budżetowa. System ten jest odzwierciedlony i określony w rozdziale 4 proponowanego rozporządzenia ustanawiającego Unijne Centrum ds. Zapobiegania Niegodziwemu Traktowaniu Dzieci w Celach Seksualnych i Jego Zwalczenia.

Zgodnie ze wspólnym oświadczeniem w sprawie agencji zdecentralizowanych UE roczny program prac Unijnego Centrum zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane rezultaty, w tym wskaźniki realizacji celu. Działaniom Unijnego Centrum uwzględnionym w jej programie prac towarzyszyć będą kluczowe wskaźniki realizacji celu. Działania Unijnego Centrum będą następnie oceniane w oparciu o te wskaźniki w rocznym sprawozdaniu z działalności.

Roczny program prac musi być spójny z wieloletnim programem prac, a oba programy są uwzględniane w rocznym jednolitym dokumencie programowym, który jest przekazywany Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Zarząd Unijnego Centrum będzie odpowiedzialny za nadawanie jego działaniom ogólnego kierunku. Rada wykonawcza będzie odpowiedzialna za skuteczne i efektywne zarządzanie Unijnym Centrum w aspekcie administracyjnym, budżetowym i operacyjnym oraz będzie przyjmowała preliminarz budżetowy dla Unijnego Centrum przed przekazaniem go Komisji.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Z uwagi na fakt, że większość środków finansowych w ramach niniejszego wniosku dotyczy utworzenia nowego Unijnego Centrum, finansowanie z budżetu UE będzie realizowane poprzez zarządzanie pośrednie.

Aby zapewnić skuteczne i efektywne wykonanie budżetu, wprowadzona będzie odpowiednia strategia kontroli wewnętrznej.

Jeżeli chodzi o kontrole *ex post*, Unijne Centrum – jako agencja zdecentralizowana – jest przedmiotem:

- audytu wewnętrznego przeprowadzanego przez Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji;
- rocznych sprawozdań Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, w których poświadcza się wiarygodność rachunków, jak również legalność i prawidłowość operacji leżących u ich podstaw;
- corocznego absolutorium udzielanego przez Parlament Europejski;
- ewentualnych dochodzeń prowadzonych przez OLAF w celu zapewnienia, w szczególności, prawidłowego wykorzystania zasobów przypisanych agencjom.

Unijne Centrum, jako partnerska agencja ds. wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych DG HOME, będzie podlegała strategii kontroli agencji zdecentralizowanych realizowanej przez DG HOME w celu zapewnienia wiarygodnej sprawozdawczości w ramach swojego rocznego sprawozdania z działalności. Agencje zdecentralizowane ponoszą pełną odpowiedzialność za realizację swojego budżetu, natomiast DG HOME ponosi odpowiedzialność za regularną wypłatę corocznych środków na finansowanie ich działalności, których wysokość określa władza budżetowa.

Działania Unijnego Centrum będą również podlegały nadzorowi Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z postanowieniami art. 228 Traktatu.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Centrum będzie nowym Unijnym Centrum, dlatego istnieje ryzyko, że proces rekrutacji może nie przebiegać zgodnie z harmonogramem, co wpłynie na zdolność operacyjną Unijnego Centrum. W tym przypadku wsparcie macierzystej dyrekcji generalnej ma kluczowe znaczenie w odniesieniu do roli urzędnika zatwierdzającego oraz wykonywania uprawnień przyznanych organowi powołującemu⁶² na podstawie regulaminu pracowniczego do czasu uzyskania przez Unijne Centrum pełnej autonomii administracyjnej.

W ciągu pięcioletniej fazy rozruchu konieczne będą częste spotkania i regularne kontakty między macierzystą dyrekcją generalną a Unijnym Centrum, aby zapewnić jego autonomię i funkcjonowanie w terminach zgodnych z harmonogramem.

Ryzyko dla skutecznego wdrożenia niniejszego wniosku uwzględnia cel regulacyjny, jakim jest poprawa i usprawnienie wykrywania, zgłaszania i usuwania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie w całej Unii, oraz fakt, że szersze stosowanie rozporządzenia spowodowałoby znaczny wzrost ilości i jakości zgłoszeń. Chociaż w ocenie skutków przedstawiono szacunkową liczbę oczekiwanych zgłoszeń, rzeczywista liczba zgłoszeń, jaką otrzyma Unijne Centrum, a tym samym jego obciążenie pracą, może odbiegać od szacunków.

Unijne Centrum będzie musiało wprowadzić ramy kontroli wewnętrznej zgodne z ramami kontroli wewnętrznej Komisji Europejskiej. Informacje na temat kontroli wewnętrznych Unijnego Centrum będą zamieszczane w jego rocznych sprawozdaniach.

⁶²

C(2013) 3288 final z 4.6.2013 r.

Zostanie ustanowiona jednostka audytu wewnętrznego w celu uwzględnienia czynników ryzyka specyficznych dla funkcjonowania Unijnego Centrum oraz zapewnienia systematycznego i zdyscyplinowanego podejścia do oceny skuteczności procedur zarządzania ryzykiem, kontroli i zarządzania poprzez wydawanie zaleceń dotyczących usprawnienia funkcjonowania tych obszarów.

DG HOME przeprowadza coroczne działania w zakresie zarządzania ryzykiem, aby zidentyfikować i ocenić potencjalne czynniki wysokiego ryzyka związane z funkcjonowaniem agencji. Czynniki ryzyka o znaczeniu krytycznym są zgłaszane corocznie w planie zarządzania DG HOME i towarzyszy im plan działania, w którym określone są działania ograniczających ryzyko.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Komisja przedstawia sprawozdania dotyczące stosunku kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych. W rocznym sprawozdaniu z działalności DG HOME za 2020 r. relacja ta wynosi 0,16 % w odniesieniu do podmiotów, którym powierzono zarządzanie pośrednie, i agencji zdecentralizowanych.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Dodatkowe potrzeby w zakresie środków niezbędnych do celów niniejszego rozporządzenia zostaną zaspokojone w ramach istniejących środków zapobiegania nadużyciom finansowym mających zastosowanie do Komisji.

W odniesieniu do proponowanego Unijnego Centrum DG HOME opracowała i regularnie aktualizuje wewnętrzną strategię zwalczania nadużyć finansowych w oparciu o strategię przekazaną przez OLAF.

Proponowane Unijne Centrum, ustanowione jako agencja zdecentralizowana, byłoby objęte zakresem tej strategii.

W rocznym sprawozdaniu z działalności DG HOME za 2020 r. stwierdzono, że procesy zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania zapewniają wystarczającą pewność w odniesieniu do osiągnięcia celów kontroli wewnętrznej.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
5	12 10 04 Unijne Centrum ds. Zapobiegania Niegodziwemu Traktowaniu Dzieci w Celach Seksualnych i Jego zwalczania (CSA)	Środki niezróżnicowane	TAK /NIE	TAK /NIE	TAK /NIE	TAK/ NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki *

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	5	Bezpieczeństwo i obrona
---	----------	--------------------------------

CSA			2022	2023	2024	2025 ⁶³	2026	2027	WRF OGÓŁE M 2021– 2027	2028	2029	2030
Tytuł 1:	Środki na zobowiązania	(1)				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
	Środki na płatności	(2)				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)										
	Środki na płatności	(2a)										
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3a)										
	Środki na płatności	(3b)										
OGÓŁEM środki na zapobieganie i zwalczanie CSA	Środki na zobowiązania	=1+1a +3				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
	Środki na płatności	=2+2a+3 b				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477

* **Uwaga:** Ponieważ nie ustalono jeszcze lokalizacji siedziby Unijnego Centrum, wszystkie obliczenia przeprowadzono przy założeniu, że znajduje się ona w Brukseli. Okres rozruchu związany z ustanowieniem Unijnego Centrum oszacowano na pięć lat, począwszy od **2025 r.**, a osiągnięcie pełnej zdolności operacyjnej prognozuje się na **koniec 2029 r.**; całkowite wydatki Unijnego Centrum w 2030 r., w którym przypada do poniesienia pierwszy

⁶³ Rok 1 obejmuje 5 mln EUR początkowych kosztów utworzenia infrastruktury (tj. koszty związane z bazą danych wskaźników i budynkiem)

pełny roczny koszt zatrudnienia pełnej liczby pracowników, mają wynieść **28 477 mln EUR**. Budżet całkowity Unijnego Centrum wzrasta co roku o 2 % w celu pokrycia inflacji.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: SPRAWY WEWNĘTRZNE								
○ Zasoby ludzkie		0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
○ Pozostałe wydatki administracyjne		-	0,660	0,660	0,330	-	-	1,650
OGÓŁEM DG HOME	Środki	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468
		2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM

Dyrekcja Generalna: SPRAWY WEWNĘTRZNE								
• Zasoby ludzkie		0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
• Pozostałe wydatki administracyjne		-	0,660	0,660	0,330	-	-	1,650
OGÓŁEM DG HOME	Środki	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,201	1,440	1,834	12,649	12,185	17,742	46,051
	Środki na płatności	0,201	1,440	1,834	12,649	12,185	17,742	46,051

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki organu ds. CSA

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR

Wskazanie celów i produktów			Rok		Rok		Rok		WRF ogółem 2021–27		Rok		Rok		Rok	
			2025		2026		2027				2028		2029		2030	
↓	Rodzaj	Średni koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1																
Ułatwianie skutecznego wykrywania, zgłaszania i usuwania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie																
- Produkt	Usługi i wsparcie na rzecz organów publicznych i dostawców usług			1,919		3,741		5,835		11,494		8,017		9,700		10,448
- Produkt	Komunikacja oraz działania ułatwiające			0,411		0,802		1,250		2,463		1,718		2,079		2,239
- Produkt	Badania, audyt i działania dochodzeniowe			0,411		0,802		1,250		2,463		1,718		2,079		2,239
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa				2,741		5,344		8,335		16,420		11,453		13,857		14,926
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																
Zwiększenie pewności prawa, zapewnienie ochrony praw podstawowych, przejrzystości i rozliczalności																
- Produkt	Usługi i wsparcie na potrzeby wykonania rozporządzenia			0,582		1,136		1,771		3,489		2,434		2,944		3,172
- Produkt	Komunikacja oraz działania ułatwiające			0,103		0,200		0,313		0,616		0,429		0,520		0,560
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa				0,685		1,336		2,084		4,105		2,863		3,464		3,732
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3																
Ograniczenie rozprzestrzeniania się i skutków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych poprzez lepszą koordynację działań																
- Produkt	Usługi i wsparcie na rzecz organów publicznych, dostawców usług i ekspertów			6,887		2,999		4,255		14,141		5,567		6,561		6,873
- Produkt	Komunikacja oraz działania ułatwiające			0,404		0,643		0,912		1,959		1,193		1,406		1,473
- Produkt	Badania i ocena – pomoc ofiarom i zapobieganie zjawisku			0,404		0,643		0,912		1,959		1,193		1,406		1,473
Cel szczegółowy nr 3 – suma cząstkowa				7,696		4,284		6,078		18,058		7,953		9,373		9,819
OGÓŁEM				11,122		10,964		16,497		38,583		22,269		26,694		28,477

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie organu ds. CSA

Streszczenie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2025	2026	2027	WRF ogółem 2021–27	2028	2029	2030
--	------	------	------	--------------------------	------	------	------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszergowania AD)	1,166	3,229	5,547	9,942	7,956	9,919	11,037
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszergowania AST)	0,500	1,445	2,687	4,631	3,978	4,779	5,151
Personel kontraktowy	0,226	0,690	1,173	2,089	1,675	2,197	2,490
Oddelegowani eksperci krajowi							

OGÓŁEM	1,892	5,363	9,407	16,662	13,610	16,895	18,677
---------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2025	2026	2027	WRF ogółem 2021–27	2028	2029	2030
--	------	------	------	--------------------------	------	------	------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszergowania AD)	14	24	40	60	50	60	60
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszergowania AST)	6	11	20	20	25	28	28
Personel kontraktowy	5	10	15	15	20	25	25
Oddelegowani eksperci krajowi							

OGÓŁEM	25	45	75	75	95	113	113
---------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------

W odniesieniu do rekrutacji nowych pracowników zastosowano obliczenie 50 % kosztów personelu na rok 2022 i 50 % dodatkowych kosztów personelu na kolejne lata.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG HOME

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)						
20 01 02 01 i 20 01 02 02 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (w delegaturach)						
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)						
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)						
○ Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁶⁴						
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	1	4	4	4	4	4
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)						
Linia budżetowa/linie budżetowe (określić) ⁶⁵	- w centrali ⁶⁶					
	- w delegaturach					
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)						
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
OGÓŁEM	3	9	9	9	9	9

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁶⁴ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁶⁵ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

⁶⁶ Głównie w odniesieniu do funduszy polityki spójności UE, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA).

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Pracownicy Komisji z DG HOME będą pracowali nad: 1) przygotowaniem podstaw do utworzenia Unijnego Centrum w zakresie opracowania programu prac i składania sprawozdań z działalności, 2) przygotowaniem wytycznych dotyczących procesów operacyjnych związanych z określonymi w przepisach obowiązkami w zakresie zarządzania ryzykiem, wykrywania, zgłaszania i usuwania treści, 3) dalszym rozwojem działań związanych z Unijnym Centrum w obszarach zapobiegania przestępstwom i pomocy ofiarom, 4) zapewnieniem wsparcia administracyjnego na potrzeby utworzenia Unijnego Centrum, 5) zapewnieniem usług sekretariatu zarządowi Unijnego Centrum po jego ustanowieniu.
Personel zewnętrzny	Personel zewnętrzny, który będzie stopniowo zatrudniany w Unijnym Centrum, przejmie niektóre obowiązki pracowników Komisji i wdroży systemy i procesy Unijnego Centrum na potrzeby wykrywania, zgłaszania i usuwania treści. Pracownicy Unijnego Centrum zaczną również pomagać w tworzeniu sieci wiedzy eksperckiej w kwestiach związanych z obszarem obowiązków Unijnego Centrum. Szczegółowe informacje na temat zadań Unijnego Centrum znajdują się w rozdziale 4, sekcja 2 wyżej wymienionego proponowanego rozporządzenia.

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy jest zamieszczony w sekcji 4 poniższego załącznika.

3.2.5. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

We wniosku przewidziano dodatkowe zasoby finansowe i ludzkie dla Unijnego Centrum ds. CSA. Wpływ na budżet dodatkowych środków finansowych na zapobieganie i zwalczanie CSA zostanie wyrównany poprzez kompensacyjne obniżenie wydatków zaprogramowanych w ramach działu 5.

☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁶⁷.

3.2.6. Udział osób trzecich w finansowaniu

☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁶⁷ Zob. art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, EURATOM) 2093/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

– ☐ wpływ na zasoby własne

– ☐ wpływ na dochody inne

– ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁸						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[...]

⁶⁸ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

1. ZAŁĄCZNIK DO OCENY SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Tytuł wniosku/inicjatywy:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy mające na celu zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i jego zwalczanie

1. LICZBA i KOSZT ZASOBÓW LUDZKICH UZNANYCH ZA NIEZBĘDNE
2. KOSZT POZOSTAŁYCH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH
3. ŁĄCZNE KOSZTY ADMINISTRACYJNE
4. METODY OBLICZANIA SZACUNKOWYCH KOSZTÓW
- 4.1. Zasoby ludzkie
- 4.2. Pozostałe wydatki administracyjne

Niniejszy załącznik musi towarzyszyć ocenie skutków finansowych regulacji podczas konsultacji między służbami.

Tabele danych są wykorzystywane jako materiał wyjściowy dla tabel zawartych w ocenie skutków finansowych regulacji. Służą one wyłącznie do użytku wewnętrznego w Komisji.

1. Koszt zasobów ludzkich uznanych za niezbędne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		2022		2023		2024		2025		2026		2027				OGÓŁEM	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
○ Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
20 01 02 01 – w centrali i w biurach przedstawicielstw	AD	2	0,157	5	0,560	5	0,817	5	0,833	5	0,850	5	0,867			5	4,084
	AST																
20 01 02 03 – w delegaturach Unii	AD																
	AST																
○ Personel zewnętrzny ⁶⁹																	
20 02 01 i 20 02 02 – personel zewnętrzny – w centrali i w biurach przedstawicielstw	CA	0	0,000	3	0,130	3	0,265	3	0,271	3	0,276	3	0,282			3	1,224
	SNE	1	0,044	1	0,090	1	0,092	1	0,093	1	0,095	1	0,097			1	0,511
	INT																
20 02 03 – personel zewnętrzny – w delegaturach Unii	CA																
	LA																
	SNE																
	INT																
	JPD																
Inne linie budżetowe związane z zasobami ludzkimi (proszę określić)																	

⁶⁹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		2022		2023		2024		2025		2026		2027				OGÓŁEM	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
Suma częściowa dotycząca HR – DZIAŁ 7		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych		2022		2023		2024		2025		2026		2027				OGÓŁEM	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
○ Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe) ⁷⁰ 01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe) Inne (proszę rozwinąć swoją odpowiedź)	AD																
	AST																
○ Personel zewnętrzny ⁷¹																	
Personel zewnętrzny w ramach środków operacyjnych (dawne linie „BA”).	- w centrali	CA															
		SNE															
		INT															
	- w delegaturach Unii	CA															
		LA															
		SNE															
		INT															
		JPD															
01 01 01 02 pośrednie badania naukowe 01 01 01 12 bezpośrednie badania naukowe Inne (proszę rozwinąć swoją odpowiedź) ⁷²	CA																
	SNE																
	INT																

⁷⁰ Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

⁷¹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁷² Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych		2022		2023		2024		2025		2026		2027				OGÓŁEM	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
Inne linie budżetowe związane z HR (proszę określić)																	
Suma częściowa związana z zasobami ludzkimi – poza DZIAŁEM 7																	
HR ogółem (wszystkie działy WRF)		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818
Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych		2022		2023		2024		2025		2026		2027				OGÓŁEM	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe) ⁷³ 01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe) Inne (proszę rozwinąć swoją odpowiedź)	AD																
	AST																
• Personel zewnętrzny⁷⁴																	
Personel zewnętrzny w ramach środków operacyjnych (dawne linie „BA”).	- w centrali	CA															
		SNE															
		INT															
	- w delegaturach Unii	CA															
		LA															
		SNE															
		INT															

⁷³ Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

⁷⁴ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych			2022		2023		2024		2025		2026		2027				OGÓŁEM	
			EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
		JPD																
01 01 01 02 pośrednie badania naukowe 01 01 01 12 bezpośrednie badania naukowe Inne (proszę rozwinąć swoją odpowiedź) ⁷⁵		CA																
		SNE																
		INT																
Inne linie budżetowe związane z HR (proszę określić)																		
Suma częściowa związana z zasobami ludzkimi – poza DZIAŁEM 7																		
HR ogółem (wszystkie działy WRF)			3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818

⁷⁵ Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

2. Koszt pozostałych wydatków administracyjnych

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
W centrali lub na terytorium UE:							
20 02 06 01 – Wydatki na podróże służbowe i cele reprezentacyjne	0,000	0,200	0,200	0,100	0,000	0,000	0,500
20 02 06 02 – Koszty konferencji i spotkań	0,000	0,460	0,460	0,230	0,000	0,000	1,150
20 02 06 03 – Komitety ⁷⁶							
20 02 06 04 Badania i konsultacje							
20 04 – Wydatki na IT (zarządzane przez Komisję) ⁷⁷							
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (proszę określić w stosownych przypadkach)							
W delegaturach Unii							
20 02 07 01 – Wydatki na podróże służbowe, konferencje i cele reprezentacyjne							
20 02 07 02 – Szkolenia specjalistyczne personelu							
20 03 05 – Infrastruktura i logistyka							
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (proszę określić w stosownych przypadkach)							
Suma częściowa, Inne – DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	0,000	0,660	0,660	0,330	0,000	0,000	1,650

⁷⁶ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.

⁷⁷ Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG DIGIT (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Wydatki na pomoc techniczną i administracyjną (oprócz personelu zewnętrznego) ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”):							
- w centrali							
- w delegaturach Unii							
Inne wydatki na zarządzanie w dziedzinie badań							
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych ⁷⁸							
Wydatki na instytucjonalne systemy IT tytułem programów operacyjnych ⁷⁹							
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (proszę określić w stosownych przypadkach)							
Suma częściowa, Inne – Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych							
Inne wydatki administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)	0,000	0,660	0,660	0,330	0,000	0,000	1,650

⁷⁸ Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG DIGIT (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

⁷⁹ Pozycja ta obejmuje lokalne systemy administracyjne i wkłady na rzecz współfinansowania instytucjonalnych systemów informatycznych (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020).

3. Koszty administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Streszczenie	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Dział 7 – Zasoby ludzkie	0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
Dział 7 – Inne wydatki administracyjne		0,660	0,660	0,330			1,650
Suma częściowa Działu 7							
Poza działem 7 – Zasoby ludzkie							
Poza działem 7 – Inne wydatki administracyjne							
Suma częściowa innych działów							
OGÓŁEM DZIAŁ 7 i poza DZIAŁEM 7	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

4. Metody obliczania szacunkowych kosztów

4.1 Zasoby ludzkie

W niniejszej części określono metodę obliczania szacunkowych kosztów zasobów ludzkich uznanych za niezbędne (założenia co do obciążenia pracą, w tym konkretne stanowiska pracy (profile zawodowe wg Sysper 2), kategorie personelu i odpowiadające im średnie koszty)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych
<u>UWAGA:</u> średnie koszty dla poszczególnych kategorii pracowników w centrali są dostępne na stronie BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony Koszty urzędników w macierzystej DG HOME obliczono na podstawie następującego średniego kosztu: 157 000 EUR rocznie (dokument źródłowy: Pismo ogólne DG ds. Budżetu do RUF, Ares(2021)7378761 z dnia 30.11.2021 r.) z zastosowaniem zwiększenia o 2 % rocznie z tytułu inflacji począwszy od 2023 r. W ocenie skutków finansowych regulacji proponuje się wykorzystanie dodatkowych zasobów ludzkich w macierzystej dyrekcji generalnej (DG HOME), tj. dodatkowych dziewięciu ekwiwalentów pełnego czasu pracy, oprócz osób już pracujących w obszarze polityki „Bezpieczeństwo w erze cyfrowej” nad szerszą strategią UE dotyczącą niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych oraz zajmujących się wsparciem administracyjnym. Zasoby ludzkie są podzielone w następujący sposób (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy): * 5 AD
• Personel zewnętrzny Koszty oddelegowanego eksperta krajowego i pracowników kontraktowych w partnerskiej DG obliczono na podstawie następującego średniego kosztu: 88 000 EUR i 85 000 EUR rocznie (dokument źródłowy: Pismo ogólne DG ds. Budżetu do RUF, Ares(2021)7378761 z dnia 30.11.2021 r.) z zastosowaniem zwiększenia o 2 % rocznie z tytułu inflacji począwszy od 2023 r. Zasoby ludzkie są podzielone w następujący sposób (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy): * 1 oddelegowany ekspert krajowy i 3 z grupy funkcyjnej CA

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych
☐ Jedynie stanowiska finansowane z budżetu na badania naukowe
☐ Personel zewnętrzny
Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych
• Jedynie stanowiska finansowane z budżetu na badania naukowe
• Personel zewnętrzny

4.2 Pozostałe wydatki administracyjne

Należy wskazać metodę obliczeń zastosowaną w odniesieniu do każdej linii budżetowej, a w szczególności założenia będące podstawą obliczeń (np. liczba spotkań rocznie, średnie koszty itp.).

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych

Koszty te będą obejmowały: działania operacyjne (np. spotkania techniczne z zainteresowanymi stronami); wsparcie dla sieci eksperckich (działania koordynacyjne, spotkania); tłumaczenia pisemne i ustne; publikowanie i rozpowszechnianie badań naukowych; komunikacja (w tym kampanie informacyjne).

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych